

Atilla Atalay _ Sıdıka

ATILLA ATALAY 1963 yılında istanbul'da doğdu. 1978'den başlayarak, on yıl boyunca Gırgır ve Fırt dergilerinde mizah öyküleri yazdı, istanbul Teknik Üniversitesi inşaat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. 1989'da, çalıştığı dergilerden ayrılarak Hınır dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Hıbrır dergisinde "Eray" ve "Haftanın Lakırdılukurdusu" başlıklı köşeleri yazdı. Şimdi, yazılarını Hıbrır dergisi kadrosunun bağlı buldukları kurumdan ayrılarak kendi adlarına çıkardıktan HBR Maymun dergisinde sürdürüyor. Atala'nın Sıdıka dışında yayınlanmış beş kitabı var: Usulcacık (1990), Uyuyamadım (1991), Düş Kovalayan (1992), Bxkulak (1993) ve Cıvciv Kutusu (1995).

ATILLA ATALAY

Sıdıka

Öpücük Balığı Fabrika

1994, Telos Yayıncılık (2 Baskı)

1995, Telos Yayıncılık (1 Baskı)

iletişim Yayınlan 338 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 37

ISBN 975-470-522-4

© 1996 iletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 1996, istanbul

2. BASKI 1996, istanbul

3. BASKI 1996, istanbul

4. BASKI 1996, istanbul

5. BASKI 1996, istanbul

6. BASKI 1997, istanbul

7. BASKI 1997, istanbul

KAPAK Latif Demirci DIZGt Maraton Dizgievi UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Seçkin Oktay KAPAK ve 1C BASKI Sena Ofset CiLT Güven Mücellit

iletişim Yayınlan

Klodfarer Cad. iletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34400 istanbul Tel: 212.516 22 60-61-

62 • Fax: 212.516 12 58

İÇİNDEKİLER

Sıdıka ve Kitaplar 9 / Yağmur Kaçağı Sıdıka 12

Dilek Türbesinde 15/ Evrenin Sırları 18 / Pazar Sabahı Sıdıka 27

Sıdıka ile Fare 24 / Sıdıka'nın Kısmetleri 27 / Sporcu Sıdıka 30

Yetenekli Sıdıka 33 j Karlar Düşerken 36 / Bir Gün Yollarda 39

Sıdıka ile Medya 42 / Sıdıka Rüyaları Ülkesinde 45

Demokrasi Mücadelesi 48 / Sıdıka'nın İletişimi 57

Abiler ve Kızkardeşleri 54 / İlmî Hakikatler 57

Bak Yine Geldi Bahar 60 / Parkta Bir İlkbahar Günü 63

Ve Kenar... Ve Samim 66/ Kukla Ettin Beni Kendine 69

Araştırmacı Ev Kızı 72 / Aile Arasında 75/ Hür İradeli Kız 78

Viran Olası Hanede 87 /Güler misin, Ağlar mısın? 84 Sermaye Piyasası 87/ Kapılar Ardında 90 / Kınama Mesajı 93
Araba Sevisi 96 / insan Hakları '94 99 / Apolitik Sıdika 702 Kara Günler 705/ Tavla insanları 708/ Beni Balkona Gömün 777
Susuz Yazı 774 / Mahalle Kavgası 777 Mutluluğun Resmi 720 / Gün Sıdıkası 723 / Karşiki Ev 726
Suç ve Ceza 729 / Tabanca icat Oldu 732
Mercedesler Ülkesinde 735/ Barış... Hemen, Şimdi! 738
Sevmek Zamanı 747 / İleri Geri Konuşmalar 744
Çevre Duyarlılığı 747
Sıdika İçin Yazılanlardan 151
Sıdika ile Röportaj 153 / Ve Onlar ve Sıdika ve Ben 158
Öpücük Balığı 163
Seslerim 167 / Geliş Gidiş 170 / Yaşar Baba 772 Öpücük Balığı 777 / Şakacı 787
Fabrığa 797

Annem "Havva Örtmen" için...

Sıdika ve Kitaplar...

- Babam izin verdi b i kere!

- Herif zilzurnaydı be... Ne dediğini anlamamıştır. Tüyap filan... Kim bilir ne sandı...

- Ben anlamam... "Babacım kitap fuarına gidip bikaç kitap alıyım mı" dedim, kafasını öne eğerek onayladı... "Hüyp" dedi...

- "Kafasını öne eğdi" dediğin; baban yoğurt tabağına düşüp sızdı bi kere... Ayrıca yıllardır babanı rakı sofralarından toplayıp yatağına taşımış bi kadın olarak diyebilirim ki, çıkardığı "Hüyp" sesi, "Hayır" demek... O haldeyken söylediği sözleri en iyi ben yorumlarım... Mesela; "Hanbikahb-zubeeaa" derse, bu "Hanım bi sade kahve yapsana" demek... "Biycommımı" şeklinde mırıldanırsa, "Pijamamı giydir" demek... "Raggiynerezakmınavradına" diye haykırdığında ise "Rakıyı nereye sakladınız lan, daha içicam" demek...

- Peki anne! Ben anlaşılır ve net sözcüklerle söylüyorum... Kitap fuarına gidicem, işte o kadar!

- iyi! Dönüşte Kelime-i Şahadet getir... Baban seni sağ komaz... istersen minibüsten bi durak önce in, harakiri yap... Ev kana bulanmasın...

- Ay anne, şiddetin ne hoş, ne güzel dehşetin... Kendimi yuvamda, sıcacık bir mezbahada gibi hissettim... Altı üstü bi fuara gidicez dedik, derhal ortalık kan ve barut koktu... Anlaşıldı... Sağ kalabilmek için kitap fuarından sonra, silah fuarına ve Bekaa Vadisi'ne de uğramam gerekiyo...

- Gerekiyo aslında, manyaklaşmazsan uzun yaşarsın... Surda sıcacık sobanın başında otur işte... Boş zamanlarını değerlendirmek için ille de kitap okuman mı

gerekiyo... Zaten bizim ev hobi fuarı gibi... Çiçekler, kuşlar, akvaryum, kedi... Onlarla vakit geçir.

— Çiçekmiş... Geberik bir menekşe var... Geçen gün bi tane açıcak oldu, babam saksıda izmarit ezerken paraladı... Bu sevgisiz evde çiçek mi büyür be... Bütün hayvanat stress içinde... Balık doğurduğunu yiyo, kuşun bi kere "cik" dediğini duymadım, kedinin de âdetleri düzensiz...

- Çiçeğe çubuk gübre koydum, kedi yaşlı zaten... Kuşu da değiştirecez...

- Kuşu değiştireceklermiş... Şu sevgisizliğe bak... Zavallı hayvan... Mobilya mı kız bu? Koltukların yüzünü, duvarkâ-ğdını filan mı değiştiriyorsun? Önce şunu anla, o bir organizma, o kuşun bile bir kimliği var anne!

— Senin de bi kimliğin var.. . Baba adı hanesinde essek kadar Zekeriya yazıyo,.. Hatırlatırım!.. Bu mevzu kapanmıştır Sıdık, kuşa yem ver!

- Sıdık! Sıdık!.. Kuş nerde kız, naaptın?..

- Abim yemiştir...

- Doğru cevap ver... Kafesinde yok hayvan...

- Ay ne baarıyosun anne... Kuş eskidiydi zaten, değiştirecez diyodunuz... Belki babam götürmüştür, yerine sıfır kuş

10

alıcaktır... Ya da ne biliim, istavritle filan takas edicektir...

- Naaptın kız kuşa?

- Kuşu bozup yastık yaptım... Çeyizime... Kuş tüyü kırlent...

- Dalga geçme! Akşama baban gelir, seni o kafese sokup duvara asar, görürsün...

- Tamam... Biz kuşla ööle anlaştık zaten... Onu azad ettim. Pır dedi gitti... Şimdi kitap fuarındadır, belki ordan bir tiyatroya gider, oturur arkadaşıyla kahve içer, konuşur... Şimdiye belki insan bile olmuştur...

\r

- Teytö! Mmmmmazastaravradını heytk! Zımbalinsstimi-ni... Rrrosb!

- Baban diyo ki, kuşu niye saldın? Kitap fuarında bok mu var? Yediğin dayak yetmedi mi...

-Pıycammımı...

- Baban pijamasını istiyor...

11

Yağmur Kaçağı Sıdık!

1

— Bu havada, gerilla eğitimi almamış bi insanın Merter'e gitmesi son derece anlamsız bişey anne...

- Ne varmış kız havada?.. Alt tarafı bi yağmur yağıyo... Duyan da dışarda hortum çıktı sancık...

- Adı geçen yağmur istanbul'a yağıyo anne! Kazmapolit metropolümüz şimdiye çoktan sel ve afakan baskınına uğramıştır... Elektrik kesintisi, su baskını, zincirleme kaza, kitli trafik arasında, on milyon manyak insan dışarda gırtlaklaşır-ken bir anne öz kızına "sokağa çık, Merter'e git" der mi?

- A aa... Kız sen dul misin eve tıklı kalmaktan şikâyet' eden... Merter'e halangile gidicen işte; hava almış olursun... Surdan atla otobüse...

— Ne? Bi de otobüse binicem haa? Üç saat bi santim ilerlemeyen belediye otobüsünde fordçuların ne biçim fantezileri vardır biliyo musun? Ailecek benim ırzımdan vazgeçtiniz heralde! işe bak, yıllar sonra tek başıma dışarı çıkmama izin veriliyo ama planlı olarak istanbul'un cinnet geçirdiği bir günoseçilmiş...

- Aay sanki karıya iskenderun'a git dedik... Gidiceğin yer iki adım yer be kızım... Şetaret halanın günü var, ortalığı silip süpürmesine yardım etçen, yaptığım keki götürüveri-cen... Kadıncağız telefon etti, sevaptır, istiyosan mahalleden tanıdık bi taksi tutalım...

— Taksiciler bu havada babasını bile tanımaz... Çoğu eş-şoğlueşşegin çift tarifelisi olmuştur... Bence Şetaret halam hava muhalefeti nedeniyle gününü ertelesin, ya da git bana komşudan motosiklet iste... Bu trafikte anca motosikletle ulaşım sağlanır... Esasen motosiklet bile bişey yazmaz... Benim hurdan Merter'e gidebilmem için, suda da manevra kabiliyetine sahip anfibik komando bölüğünün bana yol açması lazım... Bunalımlı ev karısı günlerine kek yetiştirmek ve gıda yardımı için alarma geç irilsinler...

-Bunalımlı deme halaya! (Şlak!) Edepsiz karı!

- Haydaa... Durduk yerde bi de darpa uğradık... Ev dul darphane... Neymiş, Merter'de yaşayan halama kek götüre-cekmişim... Kırmızı şapkalı, kara bahtlı kız masalının 1993 versiyonu... Orman yerine yağmur yağmış istanbul'da cereyan ediyoo...

- Mor gözlü kız olcan akşama sen... Baban bi duysun...

- Bana ne be! Ben kek kuryesi miyim? Hem babamın beni "evde oturucam, asla dışarı çıkmak istemiyorum" diye dövmesi imkânsız bişey... Stratejisine ters herifin... Yıllarca kırıp dizimi evde oturarak hayırlı bir kısmet beklemek üzere eğitildim ben... Çıkmıycam işte dışarı! Minder gibi oturucam şu divanın üstünde... Kimse benim kadar güzel evde oturamaz, bu benim zenaatım... Kırmızı şapkalı bir ev kızıyım ben...

— Eh, keyfin bilir... Bi daha bok dışarı çıkarsın sen!

— 2000 yılında istanbul'un nüfusu yirmi milyon kişi olu-cak... Benim dışarı çıkmama gerek kalmıycak, onlar içeri gelicek... Freni patlak otobüsle camdan dalıp senin kabarmamış keklerini sorgusuz sualsiz yiycekler... Surda, evin sa-

12

13

lonunda, arazi mafyası, rüşvet erbabı belediyeciler, sahtekâr müteahhidler fink atıcak... içine sıçıcak yol kalmıycağı için AS 900 kamyonlarla banyonun ortalık yerine linyit kömürü dökücekler...

- Sen kimin kekine "kabarmamış" diyosun haa, kırmızı şapkalı, pabuç dilli kaltak...

- Senin ellerin niye bu kadar ağır baba?

— Senin kafanı kırmak için... Niye Merter'de oturan halana kek götürmedin, niye dışarı çıkmam diye tutturdun? Şimdi senin saçını, başını... Kırmızı şapkanı...

Ecdadını...

— Hayır, döv dövmesine de, bu çok anlamsız bişey... Eşki-yanın tabiyatına aykırı... Dayak arsız olucam ama... Ah! Ben dışarı çıkmak isteyince mi, yoksa istemeyince mi dövü-lücem, ya da kek kabarmamış diye mi dayak yiyorum, bunu bilmek en doğal hakkım... Ah... Ay saçım... Fakat, baba! Ben niye dayak yiyorum yaa! Terör uzmanı Mahir Kaynak'a sorucam bak, nooluyo?.. Ay ay... Saçım... Uff!...

14

Dilek Türbesinde...

- Marpuçcu Baba Hazretleri'nden ne diledin kız? -Park yeri...

- Hazretleri'nin huzurunda çimdirmiyim şimdi! Ulu kimselerin türbesinde huzura çıkınca makara yapılmaz... Hele anneyle dalga geçmek hiç olmaz, çarpılırsın alimallah... Bö-öle yamulup helezonik kalırsın...

— Niye? Dalga filan geçtiğim yok, ben Hazretleri'ne dua okuyup, park yeri istedim... Seneye de araba istiycem kıs-metse...

- O dilin şişer de kalır ağzının içinde, dalga geçme diyorum sana!.. Park yeri istemişmiş... Direkman araba istesene madem... Niye işi uzatıyosun? Marpuçcu Baba Hazretleri park kâhyası mı sana park yeri bulacak?

- Bizi batıran bu zihniyet işte... Önce alt yapı sorununu halletmeye çalışıyoruz heralde.. Park yerin, sürücek yolun olmadıktan sonra Rolsroys'un olsa ne yazar... Bütün hıyar tüketiciler gibi üç kuruşu denkleştirip araba almakla olmu-yo bu iş...

- Hıyar deme Hazretleri'nin huzurunda... Hem senin ara-

15

ba istemen bile manasız... Gelinlik kızsın, hayırlı bi kısmet istesene... En azından kısmetinle ilgili altyapı hizmetleri iste, kocana iyi bi iş, bedelli askerlik filan...

- Bana ne, onları erkek tarafı istesin...

— Manyak! Ünce akıl fikir istemek lazım sana...

- Hakkaten fikir isteseydim keşke... Acaba Marpuçcu Baba Hazretleri'nin 2000 yılının eşiğinde bir megapel olarak istanbul'un sorunlarıyla ilgili çözümsel fikirleri var mıdır? Kız anne hakkaten bi düşünsene... Bööle bi fikri Hazret lütfedip bana verse, ben bu yerel seçimlerde aday olsam...

- Töbe de kız çabuk... Bi dilek dile dedik, koca istanbul'u istedi salak... Sana kaldıydı... Elin değmişken Eflak ve Boğ-dan'ı da isteseydin... Hem Sayın Tansu Çiller istanbul'u senden önce istedi bi kere...

- Hazret'in huzurunda kapışmayalım şimdi anne... Ben öölesine söyledim zaten. Fikir iste diyen de sensin... Hem Hazret bilse de kimseciklere söylemez ki... Arazi mafyası bi öğrenirse kabrinde rahat bırakmaz adamı... Gelip türbesinin üstüne gecekondü plazası yaparlar...

-Hadisene kız...

- içimizden diliyoruz heralde...

- Niye? Annenden gizli saklı bişeyin mi var? Damat bu boru dul, kızımın kısmetini bilmek en tabii hakkım.

- Manyaklaşma anne, damadın henüz tasarı safhasında... Şööle ela gözleri, siyah saçları olsun diyorum, iki yanağında gamzesi mutlaka bulunsun, fazla uzun boylu istemez... Bebek gibi yüzü olsun...

- Çok yakışıklı olmasın, gözü dışarda olur... Şimdiki gençlerin hepsi manyak, televizyondan felan kışkıırıyolar... Sen kendine göre bişey iste... Siyah gözlü filan olsun, kara kıvrır saçlı, bıyıklı, hafif kel ve göbekli de olabilir... Evine bağlı olur o tipler... Bira içip maç seyreder, iki de çocuk do-

16

gurup atarsın önüne, sen sağ ben selamet...

- Hazret de şaşmcağ şimdi bu işe... Kısmeti kim istiyor karıştıracak... Adı geçen kısmet benimdir efendim, annem kafayı yedi, mümkünse onu kaale almayın, amin...

- Sen yedin esas kafayı... O çocuk itin teki. — Hangi? Kim?

- Ela gözlü olan. Gamzesi var hani... Serseri o...

- Kız yok ki ööle birisi anne, nerden biliyoruz serseri ol-caanı...

- Ana sözü dinlenicek, o kadar... Düdükler o çocuk seni, yüzünden belli, sahtekâr o, koca olmaz ondan...

- Lütfen siz annemi dinlemeyin, amin...

-Yürü kız, yok sana kısmet felan, kaltak! Töbeler...,

- Evelallahın izniyle; bi yanlış anlaşılma olmasın Hazret... Anneminki dul benim dileğim yani... Ela gözlü, iyi yürekli olacak... Amin... Tamam anne çekiştirme...

Amin... Ela göz... Tom Kuruyz...

17

Evrenin Sırları

- Annecim kız... Bak ne düşünüyorum biliyo musun? Diyelim ki şu masa uzay olsun... Peki bunun dışı neresi, uzay nerde bitiyö? Yani evren nedir bi bakıma, hu?

- Ne biliyim kız ben, Kaptan Kork müyüm? — Babam biliyo mudur peki?

- Tabi, astronot ya senin baban; bilir, niye bilmesin... istersen akşam gelince kendin sor... Çarptığı gibi seni dünya görümcesinin dışına çıkartır...

- Ahihih... Görümce diil kız, yörünge...

- Ne haltsa işte! Ukalalık yapma anneye!..

- Peki bi teleskop kaç paradır?

- Yeni Karamürsel'de dörtüzbün lira!.. Milkart'ın varsa yetmişdörtbin lirasını trink geri veriyolar... Kız sen beni de-lirticek misin sabah sabah! Senin ağzından doğru dürüst bi laf çıkmıyacak mı? Hoplak şey! Evin dışına çıkamayan karı, gezegenin dışına takmış kafayı... Teleskop kaç paraymış.. Baban sana uzaya baktırtır mı hiç?

— Uzaydan buraya bakıyolar ama... Globe teleskobunu yeni tamir ettiler... 18

- Kim bakıyo kız, ört perdeyi... Çıkıl şu camın önünden!.. Kız çeksene şu perdeyi...

- Ay tamam tamam çektik... Hemen de uzaylılar iffetime baktı ordan... Olmaz böyle bişey yaa... Elalem aya gidiyo, biz cam önünde oturacak teknolojiye sahip diiliz daha... Gali-leo'yu da bu zihniyet astı zaten... Engizisyon mahkemesi...

— Engin kim kız?..

- Tamam anne kapatalım bu konuyu...

— Ben biliyorum o Engin'i ama... Açıyo telefonları, ben çıkınca sessiz sessiz duruyo... Efendi karakterde bi insan olsa, ses verir, kendini tanıtır, kısa künye yapar...

-Kim?

- Engin dediğin çocuk... Teleskop... ay... telefon sapığı...

- A aa... iftira mekanizması işledi yine... Ben hayatta Engin filan demedim...

Engizisyon mahkemesinden söz ettim... Duymuyor, anlamıyor, uyduruyorsun...

Uzaydan ko-nuşuyoduk surda; "Engin" diye olmayan bi herif yüzünden dayak yeme olasılığım belirdi... Aklım başına topla anne! Ne bu iftiracı güvensizlik yaa? Her sessiz telefon bana mı geliyo bu evde? Ne malûm, arayan ya ahimin manitası filansa...

— Sapık mı abin? Koç gibi delikanlı maşallah... Ne işi var Engin'le filan...

- Lan delirtme beni anne yaa! Engin diye birisi zaten yok... Hem gelen telefonun sessiz olması itibarıyla arayanın cinsiyetini nerden bilebiliyoruz? Nooluyo? Delirdin mi?.. Aaa ama...

- Höykürme anneye! Çemkirme! Koparırım senin o dilini...

— Eh sen kaşındın kız anne... Düşün bakalım... Ya telefonlar babamın metresi filan gibi bi kadından geliyosa; sen çıkınca kapatıyosa... Hıı? Paranoyaysa, paranoya... Hadi bakalım!

19

anaam anaam, ciğerim yanıyoo... içim acıyoo... Ben bu adamın her kahrını çektim... Dövdü ses etmedim, içti ses etmedim... Bağıma taş basıp iki çocuğunu büyüttüm, pişirdim, taşıdım, saçımı süpürge ettim... Bana bunu da mı yapıcaktı, üstüme dost mu tutucaktı... Elin orosbusu eve telefon edip sessiz sessiz cilve mi yapıcaktıaaaay... Ölim beean!

- Kız anne manyaklaşma... Yok ööle bişey... Ben sadece senin paranoyanın anlamsızlığını şetmek için şettim... Babam yapmaz, niye senin üstüne gül koklasın... Ağlama bak... Ulan surda uzaydan konuşuyoduk iş nerelere geldi...-

Anne... Yok ööle birileri... Ay yeter artık ama... Uzaylılar filan gelse, kurtarsa bizi şu cehaletten, şu zavallılıktan... Ağlama anne be... Tamam lan, Engin arıyo... Yeter ki sen ağlama... Şu galaksinin en zavallı yaratıklarıyız kız!

20

Pazar Sabahı Sıdika...

- Yakarım sobayı da yakarım, kurarım sofrayı da kurarım... Tırınım tırınırınınınım, tırınım, tınırınım...

- Sıdika! Sabah sabah fingirdeme kız... Daha baban uyu-yo...

- Pekâlâ bayan negatif... Sustuk... Susarım yüzümü de asarım, nırınım... Kim!

- Negatif deme anneye... Dilinde çıban biter...

- Hey Yarabbim... Sabah sabah şööle bi neşeyle uyandık, sobayı yakıp kahvaltı hazırlarkene iki şarkı mırıldandık; çıbanlar, çıyanlar, hafakanlar gırla gitti... Eşeklik bende, bu evin nesine neşeli uyanıyorum bilmem... Ev dul toplama kampı... Kamp komtanı babam akşam bi şişe büyük içmiş uyanamıyo... Ben ne hakla şarkı söylerim ki.. Uyusun Füh-rer, yazıktır... Yeterli cephanе olsa beni anında kurşuna di-zicekler canına yandığımın evinde...

— Hani sen susmuşsun kız?..

- Can çekişiyorum, bunlar en son laflarım... Allahtan mahallemize asla doğalgaz gelmiyo, yoksa gaz odası da yaptırır bunlar...

21

- Çık çık... Lahavle... Bi susmadı karı be... Gaz odası, toplantı kampı, vır vır vır... Ne bu sabah sabah kız? ikinci Dünya Savaşı'nı mı gördün rüyanda...

- Yok! Pasarofça Antlaşması'nı gördüm... Niye rüyamda ikinci Dünya Savaşı'nı görecekmişim ki? Rüya filan dul, bildiğin gerçek... Doğduğumdan beri, babam Hitler'in kıvrıcık saçlı badem bıyıklısı... Sen de Almanca bilmeyen Eva Bra-un... Abime gelince, o da olayların ardındaki gerzek...

- Al işte... Baban öksürüyo, uyandırdın herifi... Çabuk sobanın arkasını kapa, üstüne ekmek koy, yürü git abini kaldır, kahvaltı sofrasında arbede çıkmasın...

-Abi... Abi kız... Hadi kalk... -Mmmmmh..

- Kalk bak... Gıdıklarını, su dökerim, parmaklarının arasına kibrit çöpü sokup tutuştururum, sırtından aşsa buz ka-lıpı atarım, yorganının altına dövüş horozu salarım... Yaparım bilirsin. Lan kalksana abi... Babam uyandı, şimdi seni sorucak, haybeye şiddete maruz kalıcaksın.

- Sus kız sabah sabah... Ecdadınıdansonkost umunu-
umununterimdenkimbabammasekbeniseneteperim.

- Aman ne güzel... Hemşiranım, abim yaşıyor, komadan uyandı, hayat belirtisi gösterdi, küfredebiliyor... Pis şey... Kalk dedim bak... Toto ve loto kuponunu, kombine maç biletlerini yırtmak üzereyim. Ayrıyetten karakoldan celp geldi, şubeden çaarıyorlarmış...

- Didem telefonda... Seni istiyoo... "Abini arzuluyorum, kalkıp hemen gelebilir mi acaba" dedi.

melerini kapsın gelsin" dedi... Postacı ısmarladığın şişme kadını getirdi... Babam pakedi açmak üzere; koş, kalk, elinden kap...

- Heey aabi... Harika bi haberim var... Sika go Kranıklı Gazetesi'nden Editör Ceremi Ston'un mektubu geldi... Öykülerini basmaya karar vermişler... ilişkide 1000 dolarlık bir de çek var... Woav... Sonunda oldu abi... Biliyordum... Hey hey senin problemin ne biliyo musun, sen aptalsın adamım... Kalksana laaaan! Herife bütün numaraları çektim Amerikan dizisi repliklerinden bile attım, bana mısın demi-yo... Eh, benden günah gitti...

* •f; '*

- Abi... Abicim... Duyuyo musun beni? Fener 2-1 önde, karşılaşma devam ediyoo...

Abi be, çok mu kızdın bana... Naapiim, ben sana dedim ama... Vaktinde kalksaydın babam da seni dövüp odana kitlemezdi... Abi lan... Ses ver... Merak ediyorum bak... Bi çılgınlık yapma... Naapalım, babam böyle biri işte... Abi, ses ver lan, bişey mi yaptın kendine...

— Git kapının önünden zzına zıçtımmım oroskalta.

- Oh... Allaha şükür... Küfür ettiğine göre yaşıyor, intahar etmemiş eşek... Pis...

- ilkey kapıda, halı sahada semtin maçı varmış, "malze-

22

23

Sıdika He Fare...

- Kız anne, neydi o ööle sabahın kör vaktinde babamgille bam güm evi yıkıyodunuz... Hihhi... Azdınız kızım siz... Bu yaştan soona... Ay hihhi...

— A aa... Delinin zoruna bak... Kız sen neyi ima etmeye çalışıyosun, terbiyesiz karı!.. Babanla evde fare kovaladık bi kere... Hemen yanlış manaya çekme... Kalbi kötü habis ruhlu karının... Aklı başka bişeye çalışmaz ki... Çık çık çık... Tövbeler tövbesi... Ba hâlâ sırtarıyo... Sırtarma Sıdika... Fare kovaladık diyorum...

- Aman iyi iyi... Anlaşıldı, fare kovalamışsınız... Yakaladınız mı bari zavallı hayvanı...

- Kaçtı nalet... Kıyır kıyır evin her tarafını kemirmiş... Baban komutasında abin ve ben saatlerce uğraştık, yakalayamadık... Madem uyandın kalkıp yardım etseydin ya... Tabi anacım, muzır karı niye yardım etcek ki... Daha başından farenin yanında cephe tuttu... Elin haşeratına "zavallı hayvan" diyo...

- Yok, ben abime "zavallı hayvan" dedim... Uykusu kaçmıştır ayının...

24

- Terbiyesiz! Zavallı deme abiye... Erkek o... Gerektiği zaman yuvasını fareden koruyabilecek şekilde yetiştiriyö baban onu...

- Ay hakaten, alışsın çocuk! Eve av eti getirmeyi öğrensin... Kutsal fare avcısı abim...

- Her şeyi tuhaf bu karının her şeyi... Benim bildiğim kadın kısmış "fare" lafını duyunca ciyak ciyak bağırır... Sıdika cadısı fareyle bir olmuş bizimle maytap geçiyö... Gece kulağını yesin de gör gününü... Fare bööle insanın kulağını üfleye üfleye yermiş, insan hissetmezmiş...

- Aman niye yesin kulağımı elin zavallı fındık faresi bee... Günah, iftira atmayın hayvana naşı korkmuştur şimdi bıcıcık... Esas sizin kafayı yemiş o fare... Allah'ın minnacık savunmasız hayvanına karşı babamla abini alarına geçirilir mi hiç?

- işe bak... O menfur hayvana karşı yürütölen operasyon sırasında bütün mahalle uykusundan kalkıp bize alkışlarıyla destek verirken, öz kızımız hain çıktı, fareye kucak açtı kaltak...

— Hayır, ben doğanın dengesi bakımından şeediyorum... Olay tamamen kedilerle fareler arasında cereyan etmesi gereken bir mesele... Babamla abim niye ekolojik dengeye müdahale ederler anlamam...

- Kedi olaya bir çözüm getiremiyo... Sobanın başında mırmır ede ede manevra kabiliyeti düşmüş o hayvanın... Beyim diye söylemiyorum ama; şahsen baban çok çevik bi insan...

— Ay hakaten ben de babanı diye söylemiyorum, kendisi sol kroşe ve aparkal konusunda da fevkalade yetenekli bi insan... Yakinen biliyorum, şimdi doğruyu konuşmak lazım... Fekat ben yine de fare konusunda sertlik yanlısı diilim. Şahinler kanadı gibi düşünmüyorum, kediler kanadındanım... Olay kediyle fare arasında bi mesele olarak kalmalı...

25

- Ay şunun sevimliliğine bak... Yerim seni lan yerim... Gel bakiim korkma... Sıdika ablan sana mutfaktan peynir çaldı... Ye, ye, doyur karnını... Kimse sana bişey yapamaz, şimdilik güvencedesin... Sahi lan farecik, senin ne işin var bu evde? Manyak mısın yaa... Git yollarda dolaş, kaldırımları kemir... Hem hangi delikten girdin buraya... Ben yıllardır bu evde en küçük bi delik olsa bilirdim... Sıdika ablan da kurtulmak için çok delik aradı şu evde...

- (Dan dan dan)... Sıdika, aç kapıyı... Yanında fare var biliyoruz... Fareyi bize teslim edersen ikinizin de canı yanmı-yacak... Abin zehir almış, onu yavaş yavaş gebertecek, söz!

- Hişt... Farecik, basıldık, korkma... Bak seni camdan bı-rakıcam, anten kablosuna tutunarak in git bu evden... Hadi...

- Fareye yataklık ediyorsun biliyoruz Sıdika... Onu bize ver...

- Kediye dikkat et... Arada bi yağmur borusunun dibine peynir korum sana... Hadi git... Çabuk lan... Ağlıycam bak... Sıdika ablanı unutma... Hürk.

26

Sıdika'nın Kısmetleri...

— Armudun sapı, üzümün çöpü... Hanım kızımız hiç kimseyi beğenmiyor... Sanki Sindi Kravford kaltak, burnu beş karış havada...

- iftiranın da böylesi... 45 yaşında bi kuruyemişçi dışında şimdiye kadar bütün kısmetlerime babam hayır dedi...

- Sen onları kısmetten mi sayıyosun? Tuhaf tuhaf meslekleri vardı... Parmak izi uzmanı, minder amiri, kuşbilim-
cısı...

- Ay, Kuzey Deniz Saha Komutanı'nın istiycek hali yok ya... Ben tahsili yarım bırakılmış kendi halinde bi ev kızıyım... Kısmetlerim de ona göre oluyo tabi...

- O da doğru... insanın kızı manyak olunca, talipleri de tuhaf oluyo... Neydi o en son babanı çıldırtan... De... De-yusta... Ne?

- Degüstatör... Şarap tadımcısı... Şarap eksperisi. Yazık, hoş da bi çocuktuk... Tom Kuruyz'a benziyordu... Tom'un Lüleburgazlı olanı... Babam "Benim degüstatöre verilecek kızım yok" diyip kestirdi attı...

- Yalan mı, içip içip eve gelir, dünyayı zindan ederdi sana...

27

— İçmiyo ki, tadiyo... O içip içip eve gelen babam... Rakı içicisi... Haydari eksperisi...

- Asıl sen o kuruyemişçiyi kaçırdın... Çarşıda ayı kadar dükkânı vardı...

- Lafa bak, dükkânı varmış... Kızını vericeksin, önce insan mı dul mi ona bak... Demek beni iki pasaj, dükkânı olan bi hayvan, ne biliim ki karıncayıyen istese vericeksiniz...

- Şarap içiceene karınca yisin, fena mı? Herif görücü geldi, hemen kara delikler, izafiyet teorisi, dış politika mevzuları açıp kaçırdın adamı... insan gibi iki laf konuşsan olmaz mı sanki...

- Ne yani, herif kuruyemişçi diye Çorum leblebisinin alış fiyatını mı sorucaz?

- Peki o at yarışı anlatıcısı herifin nesi vardı. Hoş bi oğlandı... Aldo, Yıldı ve Hakan Balamir karışımı bişey... Nesi vardı hıı?
- Annesi... Kaynana aday olarak beni incelemek için hamama götürdüğünde, cetvelle kürek kemiklerimin arasını ölçmeye kalkmıycağı... Köle satın alıyomuş gibi saçlarıma, dişlerime bakmasına ses etmedim... Hatta "Bakalım etin sıkı mı?" diye kalçamı bile çimdendirip morarttı... Ama cetvel çıkınca şuurumu kaybettim... Göbek taşına yatırıp boğmadığıma dua etsin... Hem hani tuhaf mesleklilere verilecek kızınız yoktu... At yarışı anlatıcısına niye ses çıkarılmıyo?
- Dayısıgil Hidoprom Mafyası'nın başıymış... işleri iyi yani... Abine bi sürü tüyo vermiş.
- Dükkân bile bi derece... Ama tüyo karşılığı kızını evlendirmeye çalışan bir aileye mensup olduğum için kendimi vurmam an meselesi.
- Ay, kız, naşı konuşuyosun ööle... Biz sana kıyar mıyız?.. Ama evlenme yaşın geldi sayılır, ööle fazla incelemeden birine "he" deyiversen... Ne demişler, erken kalkan yol alır, erken evlenen döl alır...

28

1

- i, — Önce abim döl alsın, tüyo felan alacağına... Eşek kadar adam oldu, ortada döl yok, yumurta yok.
- Abin erkek... Daha askere gidicek, iş kurucak... .-;•, - Ben de bi iş kursam, sonra...
- Kız kısmıştı önce evlenip döl alır... Sonra kocası izin verirse işini kurar... Bak, adaşın Sıdika Atalay iki çocuk büyütüp ööle iş kadım olmuş. Önce bi dünyaevine gir, sonra istersen TÜSIAD'a bile girersin...
- O kuruyemişçiyle anca menapoza girerim ben. Kız anne, ben döl alıcam diye birine "he" demişim, yüreğim, beynim, "he" demezse kaç yazar? Dedem seni okuldan alıp zorla babama vermeseydi, noolucaktı bi düşünsene... Hani anlatmıştın... Şadan diye bi çocuk varmış, sana mektup yazan... Söylemiştin ya, sonradan konsolos olmuş hani... No-olurdu, bi düşün...
- Ay anne lütfen... Sen hayatında rakı mı içtin, çok fena çarpıcak bak... Hem babam gelicek... Hay dilim kopaydı, nerden açtım şu Konsolos mevzuunu, içme anne kız... — İçccam... lyps... Çarpsın beni, yok etsin bana... Hiyc! Onbeş yaşımda... onbeş... Üç dönüm boktan tarlaya sattılar beni... Bi ay ağladım... Hiypsk! Sıdika kız! Madrit ne yana düşüyor şimdi... Hu? Şadan orda konsol... Os... Gidim gö-rim... Bohçamı... Bilat alcim... lyps... Ölüyüm ben... Ölüyüm... Yazık bana...

29

Sporcu Sıdika

- Sıdika kız, naapıyosun ööle başaşşaa'
- Amuda kalktım.
- in çabuk... Annenin karşısında amuda kalkılmaz, düzgün otur... Beynine kan hücum edicek, iyice aptal olucan...
- Tam tersi, insan böyle daha rahat düşünüyö... Kız anne, bu Almanya, ingiltere filan niye aniden döndü?.. Düşünüyorum da, "insan binmiyeceği eşşeğin önüne ot

atmaz"... Ne gibi bi hesaplan var acıba? Elin Con'uyla Hans'ı PKK'yı yeni mi fark etti? Kıbrıs, Kuzey Irak, Çekiç Güç filan noolu-cak acıba şimdi? Kim bilir nedir?

- Elinin körüdür... Allahümme sabirin... Yarabbim sen bu Sıdika kuluna akıl fikir, bize de ecir sabır ihsan eyle... Kız tepetaklak durmasana evin içinde...

- Çiller Klintm'a Vakko'dan gravat hediye etti diye mi dünya bize iyi niyet gösteriyo dersin.. Ben vaktinde Beyaz Saray'a frigofrik kargoyla aşure göndermeye kalkınca kızı-yodunuz... Bu işler böyle dönü yo işte! Ulan ben şu evde kapalı kalmasam esasen vizyonu çok geniş bi karıyım...

- Yırtarım o vizyonunu senin! Hacılar basması gibi caart-
30

tadanak ayırırım... Sapık karı, yine başladı dünyanın dengesinden... Ay gün geçtikçe bi tuhaf oluyo bu kız! Eskiden hiç olmazsa amuda kalkmadan ötüyodu... Sıdika! Derhal babana telefon ediyorum, bi taksiye atlayıp seni gebertmeye ge-liyo...

- Tamam tamam, bi saniye, iniyorum.

- Bak şimdi de köprüde duruyor... Kız parende atmasana şu evin içinde... Yer hareketleri yapma anneye!

- Aman tamam be üff... Canına yandığımın evinde beynini çalıştırsan suç, bedenini çalıştırsan suç... Bırakın bari spor yapayım... Evde otura otura bu yaşta bidona dönücem...

- Hıh, spormuş... Evin içinde teyyare gibi ordan oraya uçuyo... Sirk mi kız burası?

- Hu... Sayenizde... Bildiğin sirk işte, üstüne bastın... Ben bu kafeste ev kızı terbiyecileri tarafından kırbaçla eğitiliyorum... Vakti gelip gerekli numaraları öğrenince, görücüye çıkartılıcam... Ağır ol, hanım hanımcık ol, fingirdeme, fink atayım deme, bütün gün otur, kek yap, kek ye, kek yedir... Güne misafir git, kısır ye, mozaik pasta, puding kurabiye yut... Sonra? Standart ev kızı anatomisi: Kaçınılmaz bir döt-ten bacaklık... 20 yaşında selülit, 35 yaşında hiper tansiyonlu yağ varili...

- Eh akşama görürsün sen... Keşke selülitlerim olsaydı diye dua edicen... Baban etini budunu morartıcak senin... O dölünü bacağını filan ayırıcak...

— Babişkoo... Nasısın, çok mu canın yanıyo... Çabuk geçer inşallah... Öhü... Aman da aman babacık uf olmuuş...

- Ingh... Aııhh... Amuda godumunusundu... Ingh...

— Ay vallahi isteyerek olmadı baba, samimiyim bak... In-

31

san öz babasına el kaldırır mı, yani revaşatayla tekme atar mı hiç? Benimkisi tamamiyle bir refleks olayı... Köşeye sıkışmış bir kedinin "pıhhh" yapmasına da benzetebiliriz... Naşı yaptım ben de bilmiyorum... Aslında olay normal akışını izliyodu, yani sen beni dövüyodun; ve fakat nasıl olduysa... Öhö... Hakaten bu olay bi kaza... Son günlerde jimnastikle biraz fazla ilgilendim galiba... Evet, ben bir eşeğim... Babaya revaşatayla tekme atan ayaklar taş kesilir... Sen hele bi iyileş ödeşiriz... Ama... Yani, fazla dövmiycan ama di mi? Kaza bu bir... Bu bir... Vallahi bak...

32

Yetenekli Sıdika...

- Kız doğru dur şu evde, bi dakika doğru dur... O radyoyu kıs, elindeki sopayı da bırak... Otur bi kenara!
- Nabzımı da durduruyum mı anne?
- Çeneni kapa!
- İyi bari... Müsait bi yerde ölücek var...
- Kızım bi sus, bi kerecik cevap verme anneye... "Yorum yok" de anneye... "Geçiniz" de anneye! Hem radyoyu sonuna kadar açıp karşısında sopayla abuk subuk hareketler ya-pıyo, hem de benle çene yarıştımyo... Bi gören olsa deli diy-cek; niye sopa sallıyosun kızım radyonun karşısında? Orkestra şefi mi samyosun kendini?
- İyi tamam bıraktık... Bi dakika şöyle kendi kendimize eğlensek olmaz sanki...
- Benim bildiğim ev kızları, radyoda hoş bi parça çıkınca, dans ederler, ne biliyim ellerine saç fırçası alıp şarkıcı taklidi yaparlar. Ne o ööle deli gibi çubuk sallamalar...
- Belki ben orkestra şefliğine öykünüyorum... Belki ben sıradan bi ev kızı diilim... Ya idil Biret'in Suna Kan'ın yeteneğine, müzik kulağına sahipsem?..

33

- Sen tuhaf bi çeneden başka hiç bişeye sahip dilisin... Onu da birazdan kırıcım zaten!
- Tamam tamam, çekiştirme müzik kulağımı... Ay keşke ikiz olsaydık... Güher Süher Pekinel kardeşler gibi... Hiç olmazsa iki kişi olurduk, annem bizi dövemezdi... Sıdıka-Mehlika Pekinel kardeşler... Ab im de Hikmet Şimşek...
- Baban var, Erol Taş!
- Haa evet, bi an için onu unuttum... Kız anne, ama bi düşünsene... Gerçekten, ya ben çok yetenekliysem... Acaip bir ressamışım mesela... Ya da jimnastikte... Yer hareketlerinde, kulplu beygirde, denge aletinde...
- Dengesiz karı! N erden taktın yine sabah sabah...
- Baksana anne... Artık uluslararası başarılarla sahibiz... Bir Cimbom örneği, bir Nairn Süleymanoğlu... Bir Sertaç Yener...
- O kim kız? Sertab Yeneç?.. Sezen Aksu'nun yetiştirmesi mi?

— 24 yaşında dünyaca ünlü bir baraj mühendisi... Baraj gövdelerinde çatlaklara neden olan "borulanma" problemini ortadan kaldırmış... Suat Atalık var, dünya satrancında en önemli isimlerden... Bi düşünsene, bunlardan kaç tane daha vardır... Yetenekleri daha ortaya çıkmadan yiyip dayağı aşşağı oturuyorlarsa... Kitap okuyamıyolarsa, film izleye-miyolarsa... Orta zekâlı kazmaların kurdukları tezgâhlarda habire kenara itiliyolarsa...

— Milpardon... Haklısın kızım... Çok paramız vardı çarçur ettik... Sana bi piyano, bi bale dersi aldirtamadık... Hayatımızda şöyle geniş bir evde oturamadık ki... Banyoya baraj yapalım, sen orda otur "borulanma problemini" ortadan kaldır...

— Ne alakası var anne yaa... Tamam bu ülkede hiç bi konuda "tesis yok" zaten... Ama yürek de yok... Kızlar zengin koca bulmaya, erkekler kurnaz olup köşe dönmeye, arada

34

bi Alman hocalar, Bulgar antrenörler desteğinde "Avrupağğ duy sesimizi" demeye geliyoruz şu dünyaya... Mesela ben, birazcık okuyabilseydim... Belki de çok önemli bir bilim kadım olurum... Madam Küri gibi... Belki Sıdıkanyum diye bir element bulurdum...

- Belanı bulucan sen belanı... Kopuk karı, dengesiz kaltak...

- Aman be, hemen küfür kâfir, sindirmece... Kaçıcım şu evden resmen "Beyin göçü" olacak...

— Esas beyin travması olu çak... Akşama baban kırıcak kafanı... Çok bilmiş...

Ukela... Bacak kadar boyuyla kafayı nelere takmış... Zıpçıkta zirzop...

— Haydi yine yırttın... Baban iyi gününde, biraz da kafası iyi zaten... Şikâyet ettim, "Tabi yetenekli benim kızım, afe-rim ona" dedi... Şimdi sofraya çağırıyo... "iki tek atıcım kızım, gelsin bana Makber'i okusun... Aynen Hamiyet Hanım gibi sesi var" dedi...

- Söylemiycam işte... Sanki yetenek bi tek öyle bişey...

, - Kız inatlanma... ille de saç baş yoluncak, ille dövürt-can kendini... Kızdırma adamı, söyle dedim, sopa yersin...

- Her yeeeeer karanlımımk...

35

Kar/ar Düşerken...

- Felaket kar yağıyo anne yaa... Şimdi kesin Ankara-Istanbul karayolunun 48. kilometresi Kazan Geçidi Mevkii, buzlanma nedeniyle ulaşıma kapanmıştır. Ulaşım aralıklı olarak tek şeritten sağlamyodur... Aksi gibi sürücüler de işaret ve işaretçilere uymayıp çekme halatı, zincir ve takoz bulundurmadıklarından, can ve mal kaybına neden oluyolardır...

- Hay senin çenen dunsun da kitlensin... Kör olmayasıca! iki tane kar tanesine bakıp beş saat konuştu karı... TRTnin Çamlıca vericisini yutmuş gibi, vır vır vır... Sana ne elin sürücüsünden, çekme halatından, takozundan...

- Ööle diyosun da camdan bi bak bakalım... Adamın taksisi kayıyo... Zinciri yok tabi... Üç saattir patinaj halinde, yazık... Yürü kız anne, adamın taksisine bi omuz atalım, sevaptır.

- Çekil o camın önünden şıllık... Elin adamına omuz atı-cakmış... Vurdum mu omzun çıkar... Sabahtan beri dışarı çıkabilmek için uydurmadık bahane bırakmadın zaten... Yok efendim, "Bakkaldan bişey lazım mı, kediyi çişe çıkarı-

36

yim mi, damı aktanyim mi, gelir vergisinin üçüncü taksidi-ni yatırıp geliyim mi" bilmem ne...

- E ne var yani anne yaa... Noolur biraz dışarı çıkıp kardan adam filan yapsam, kartopu oynasam...

- Olmaz! Koca gelinlik kızsın... Konu komşunun gözü önünde, kızışmış karılar gibi yolun ortasında kardan adam, herif filan yapılmaz... "içi adam çekiyo" derler... Fingir fingir kartopu oynanmaz... "Hafif kız" diye adın çıkar... Namusuna konuşurlar, "Hoppa" derler...

- Hoppalaa, ne alakası var şimdi... Niye adım çıkıyormuş... Kar yağdığında dışarı çıkan herkes hoppa mı oluyo... Eskimolann hepsi orospu mu yani?
- Kutupların örf ve âdetleri başka, bizim muhitinki başka... Elin pengueni kutupta pavyona düşmüş, bize ne... O kutup cemiyetini ilgilendirir...
- Penguen pavyona mı düşmüş.. Hihhi.. Oruçlu ağzınla elin kuşunun günahını alma kız anne...
- Aman canım, ben misal olsun diye söyledim... Yoksa bütün penguenler dünya ahret bacım olsun... O kuşların bi kötülüğünü gördüm desem yalan olur şimdi...
- Ay hohoho... Ölucem yaa... Kız anne filim kadınsın haa...
- Filim deme anneye! Dilinde çiban biter, ağzın yamuk kalır...
- Korku filmi... Kısa ve şişman metrajlı!
- Enlersönziks!
- O ne anne? Ne dedin?..
- Elinin körü... Enlersönziks dedim... Sen benim anlamadığım laflar edip benle dalga geçerken iyi mi? Metraj filan.. Sen de bu ettiğim lafı anlıycam diye uğraş dur... Entersön-ziks... Hadi sıkıyorsa anla... Ben uydurdum, manasını bi tek ben biliyorum.
- Ahahaha... Aman da pek şirinmiş benim tombik an-

37

- nem... Bak ne diyecam, senle ikimiz çıkalım, kartopu oynayalım, hadi bak... Noolur...
- O hiç olmaz.. Boyuyla çocukları olan eşek kadar kadın yolda kakara kikiri kartopu mu oynarmış, mahalleli ne der adama biliyo musun?
- Genital organlarımızı evde bırakıp çıkalım, namusumuza hiçbir hanel gelmez...
- Kız bi çarparım, Medyum Memiş'in cini çarpmışa dönersin, papuç dilli cadı!
- Aman tamam, bi gün de dayak yemeden geçsin, sustuk sustuk..'. Entersönziks...
- (Şlak!) Edepsiz...
- A aa, nooluyo durduk yerde be...
- Enlersönziks deme anneye... Ben uydurdum ama belki ayıp bir laf... Ööle denmez anneye...

38

Bir Gün Yollarda...

- Şoför Bey... Biraz yavaş gitsek diyorum... Hayır, yol kaygan filan... Şahsi bişey dul yani... Allah muhafaza, şimdi aniden... Öhü... Size söylüyorum Sayın Sürücü...
- Ay herif beni duymuyo bile... Hedefe kitlenmiş gidiyo... Hedefe vurmadan önce bikaç hava fotoğrafı alsaydık bari... Anı olur... Lütfen Şoför Bey! Yavaşlamlabilinir mi?
- Du yu sipiik İngiliz Mistir Dırayvır! Hür mi? Höööö... Size söylüyorum Beyefendi... Anlaşılmıyo galiba... Ehliyeti Hava Harp Okulu'ndan mı aldınız? Ne maksatla uçuyoruz? Kenara sorti yapar mısınız, inicem... Inicem dedim! Bu genç yaşta ölmeye niyetim yok, daha büyüycem il olucam ben... Ciyyaak... Yavaş... Fena olucak ama... Bak çantamda üç numara örgü şişi var... Kes hızını, sinirlendirme el kızını...
- Bişi mi var bacı?

- Konuştu... Şükür... Daha noolsun Sayın Sürücü... Ne acayip araba kullanıyorsunuz... Lunaparkta gondola binmiş gibi oldum, içim kalktı... Bütün trafiği alt üst ettiniz... Yüksek hız,

39

usulsüFsollama, kırmızı ışık filan hak getire... Olmaz ki...

- Şoförlük var mı sende bacı?

- Asabi tansiyon var bende... Fırladı mı naapıcaam belli olmaz... Daha önce üç taksi şoförünün penisini kestim... Yavaşla diyorum, inicaaam!

- Gereksiz heyecanlanıyorsun be bacım... Kader meselesi, kaza yazıldıysa olur, dakkası şaşmaz... Zaten hayat ne ki... Hepimiz derin bi manasızlığın içinde yaşıyoruz... Belki hakiki mana ölümdür...

- Maşallah, felsefe de şoförlük gibi Sayın Sürücü'de... Ehliyeti Sokrates'ten mi aldın kardeş?

- 78'cle aldım... O zaman ööle kurs murs yok... Şimdi önüne gelen ehliyet alıyo... Üç kere dosya yaktım, çok süründürdüler çok... Senin memleketin nereydi bacım?

- istanbul... Ama bişey olursa annemlerin köyüne gömülmek istiyorum, aklında bulunsun...

— Okuyo musun, talebe misin?

- Ev kızırım... Adım Sıdika... Zeytinburnu'na halamgile kek götürüyorum... Annem "otobüste taciz ederler taksi tut" dedi... Annem aptaldır... Babam SSK'da çalışıyo, abim konfeksiyoncu kalfası... Söyliyeceklerim bu kadar, yolcuyla geyik çevirmeyiniz, önünüze bakınız, solda kamyon var dikkaat!

-Ananı...

- Frene abanma, vites küçült, yol çamur, arabayı savurur-sun, kayıcaz... Direksiyonu kayan yönün aksine çevir... Frene dokun şimdi... Topla... Vites büyüt, sağa geç... Şimdi derin bi nefes al, sakınle... Aferin yırttık işte...

- Hişt... Sürücü kardeş... in bak ordan... Bu kadar basit bi nedenle insan kendini köprüden atar mı? Noolur bak...

40

- Hmaa... Olmass, atçam kendimi... Şoförlüğüm erkegli-ğini beş paralık oldu... Bacak kadar karı bana şoförlük öğretti, arabayı kazadan kurtardı, kamyonu kafadan giriyo-dum... Bana... Bunca yıllık şofora... Ühü... Hüü...

- Canım ne ilgisi var... Araba kullanmayı da böyle erkeklik sandığınızdan manyaklaşıyorsunuz zaten... Erkek adam, şoför adam köprüden atlar mı... Arabacılıkta olur böyle şeyler...

- Sus bak, atıcam kendimi, şoforluğuma konuşma be kadın...

- Aaa deli mi ne? Yalan sööledim bak... Ben 67 yılında ağır vasıta ehliyeti aldım... Babam da doğma büyüme şoför... Annem desen kaportacı... Erkek gibi kadındır... Çocukken şoför şeklinde yetiştirildim ben... Delikanlı bi kızım... Gurura dokunacak bir durum yok... Hadi ver elini, atlama...

41

Sıdika ile Medya...

- Yaa, demek ki öyle!.. Demek benim Tom Kuruyz'un Firm adlı filmine gitmeme izin verilmiyor... Siz kaşındınız kız anne! Sevenin arasına Allah bile girmez...

- Aman git surdan deli karı... Sabah sabah... Salak şey... Tom Kuruyz da "Sıdık gelip benim filmimi seyredeniy-cek" diye Halivut'ta kahrından ölmüştür şimdi... Yemedi içmedi kesilmiştir evladım... Leyla ile Mecnun, Kerem ile Ash, Tom ile Sıdık!

- insanın hisleriyle alay edilmez bi kere... Sen hiç mi genç kız olmadın? Rüyalarına Klark Geybıl filan hiç girmedi mi?

- Ben rüyamda hep Erol Taş'ı görüyodum, sonra babanla evlendik işte... Hihohoho...

- Ay çok kalpsizsin anne... Yıldı'nun kadın olanı gibi gülme insanın karşısında... Belki ben çok ciddi bi durumdayım... Ama bu adiliklerinizin bedelini ödiyeceksiniz... Şimdi son kez söylüyorum... Ya ben o filme giderim, ya da hakkınızdaki dosyaları herkes öğrenir... Mahalle medyasının diline düşersiniz... Beni izlemeye devam edin... Sbank!

42

- O ne kız ööle, sıbank!

- Belge sunma efekti... Hani her akşam Star televizyonunda belgeleri gösterirken fondan "sbank!" diye bi ses geliyo ya... Bunu siz istediniz, artık susmıycam... Söylene-meyenleri söyleyen kız, Sıdık! Sbank!

- Çoturk! Baban akşama seni ezerken bu ses çıkıcak ama... Tutturmuş sbank sbank diye... Geri kızın türküsü gibi...

- Eh sen dalga geç bakalım... Gerçeklerin er meydanına çevirmezsem şu evi... Sbank!

- Kız bağırma salak... Abin uyamcak, şimdi sana mezbahaya çeviricek evi...

- Bomba patlatıcam bomba... Alkolik babamla problemlı oğlunun suratına şamar üstüne şamar atıcam... Sbank! Sbank! Sbank!!!

- O şamarları sen yersin, bomba yerine de senin kafan patlar, bunu biliyosun Sıdık... Amerika'nın huzurumuzu bozmasına izin verme... Boş ver Tom Kuruyz'u filan, facia çıkarma durduk yere...

- Susmıycam işte, sbank! Elektrik saati az yazsın diye saate at nalı mıknaş yapıştırdığınız yalan mı? Aktaş Elekti-rik'in kilovatlarca cereyanım zimmetinize geçirmediniz mi? işte faturalar, sbaam!... Belge iki... Ahimin askerliği sırasında evci kâğıdı çıkarmak için yalan yere Tuzla'da sahte adres göstermediniz mi? Sbaamk!

- Sus... Rum kızını... Marika...

- Asıl sen sus Koskotas şey...

- Abini kaldırıp dövclürttürücem bak...

- Küçük abim... Cüce şey... Problemlı oğlan!

- Yunan borazanı! — Keman yayı!

- Evde kalmış medya kurusu...

- Makaryos... Rum Pontus Cemiyeti.

43

- Enosis ruhlu karı...

- Mikis Teodorakis...

- Mikiz, Teodorakiz, ama biz senin aileniz... Hiç birimiz melek değiliz, ufak tefek hatalarımız olsa bile, kol kırılır yen içinde kalır... Aile mahremiyeti diye bişey var şu hayatta...
- işte babamdan gizlice alınmış kiloş eteğin KDV fişi... Butik Cebi... 2 Ekim 1993... Tutarı 235.000 TL... Varan 2... Problemlili oğlan ahimin, Kumkapı Kör Agop Restoran'da arkadaşlarıyla eğlenirken çekilmiş resmi... Kendisi rakı ve sigara içiyor... Sbamk!... Daha sööliyim mi... Dayıma babamdan gizli 500 mark gönderdiğine dair havale fotokopisi... Sbamk!
- Sus kız, hadi giyin, beraber gidicez o filime... Akşama baban sorarsa Samatya'ya hasta ziyaretine gittik deriz...
- Madonna konserine de gidilicek... Sbamk!
- Şantajcı şıfıntı... Ah sen elime düşersin elbet, İzmir'den denize dökmeyen namerttir... Yürü hadi...

44

Sıdıka Rüyalar Ülkesinde...

- ' - Kız anne, medya rüyama adam soktu... Günaha girmiş miyimdir?
- Kim naaptı kız, nerene adam girdi... Açık konuş!
- Medya diyorum, rüyama adam soktu... Gastede resimlerini göre göre, elimde olmadan rüyalarım girildi... Driim Boyz'u gördüm...
- Cenab-ı Allah hayırlara tahvil etsin... Kim bu dediğin adam, iyi bi işi var mı?
- Erkek striptizci grubu... Hoş" adamlar, soyunup şov ya-pıyolar, dünyaca ünlüler... İngiltere'de kraliyet ailesi bile seyretmiş... Geçenlerde ülkemize birkaç gösteri için geldiler, basında ve sosyete hanımları nezdinde büyük ilgi gördüler... Ben de rüyamda gördüm... Bilinç dışı bi olay, pişmanım... Beni böyle kabul edebilecek misiniz anne? Namusumu temizlemek için intahar mı ediyim, boy abdesti alsam yeter mi? Hihhi...
- Bilincinin altına çekiçle vururum senin cadaloz! Anlattığı şeye bak, dört tane çıplak herife rüyalanmış... Özrü de kabahatinden büyük... Neymiş efendim o herifleri kraliyet

45

- ailesi bile seyretmişmiş... Sen kraliyet ailesi kızı mısın, temiz aile kızıydın salak!
- Aman anne! Temiz aile kızlarının da bi bilinç altı var... Gece gündüz gastelerde televizyonlarda aynı boku gözüne sokarlarsa ister istemez rüyana filan giriyolar işte... Kasıt unsuru varsa şuracıkla öliyim...
- Sus çirkef! Kendisi kudurmuş, bi de kabahati medyanın üstüne atıyo... Temiz aile kızının rüyasına en fazla "ak sakallı nur yüzlü dede" girer... Kız ne o surat pişmiş kelle gibi! Utanıp kızaracağı yerde hâlâ sırtarıyo...
- Hihhi... Bi an için sosyete karılarım ak sakallı nur yüzlü dedelerin donuna para sokmaya çalışırlarken düşündüm... Ay hoho... Çok komik...
- Töbe de melûne! Koş kız, git dört kere intahar et!
- Niye dört kere? Diriim Boy başına bi kere mi kendimi asıyım?
- Baban rüyayı duyarsa seni dört kere idama mahkûm eder... Ağır suçlara ööle ceza veriliye, gastede okudum... Medyanın faydalı tarafları da var... ibret alıyo insan,

ibret... Gasteler böyle şeyleri de yazıyo... ikinci sayfada... Böyle durumlarda temiz aile kızının babası cinnet geçirir, kurşun saçar, "pişman diilim" der...

- Niyeymiş? Babam rüyasında güzel kadınlar filan gör-müyo mudur sanki? Rüya bu...

- Beyim diye söölemiyorum, senin baban bana çok düşkündür, benden başkasını gözü görmez.

- Hadi ordan, ben miyim hoca hoca dolaşıp herifi eve bağlamak için muskalar yaptıran, essek dilleri yedirten...

- O başka mevzuu... Adamda büyü varmış, onu çözdür-meye gittim... Cinci suya baktı; "San bi kadın beyinle arana giriyo" dedi, ondan şeettim.

- Ay hohihi... Kız anne, ben de şu Drum Boyz'a essek dili yedirip, muskalar yaptırsam eve bağlasam... Sarı sarı dört ta-

46

ne herif şööle minderin üstüne dizilse, dizimin dibinde otursalar... Olur mu dersin? Hi hi... Şaka kız şaka... Öölesine konuşuyorum işte, elin sosyete cazgırlarına meze o herifler... Gelseler de istemem... Rüyamda bile istemem... Şaka...

"- Innh... Anne?... Nooldu yine bana kız?

- Bilincini kaybettin... Baban komaya soktu... Bilincinin altına adam giryomuş dedim de, dövüp bilincini kapattı... Üç gündür serumla yatıyosun... Üzıldük biraz tabi ama na-apalım, bilincinin altı temizlenmiştir...

- Ay kız anne ne güzeldi... Bi ara öldüm sanki... Bööle ışıklı bi tünelden geçip kıyasıya mavi bi boşlukta uçtum... Beyazlar giymiş bi sürü ölü vardı... Rivır Foniks'in ruhu bana "Hoş geldin Sıdık" dedi... Ceymis Dün de yanındaydı... "Bitti artık Sıdık, üzülme" dediler... Hiç dönmek istemedim...

- Kim kız o herifler? Çabuk gir komaya baban duymasın..

47

Demokrasi Mücadelesi

- Anne kız, düşünüyorum da...

- Düşünme!

- A aa... Ne demek "düşünme!" Kara leke, demokrasi ayıbı...

- Sus kız,ilmek kaçırıyorum...

- Susmaycam işte... inatçı leke... Demokrasiye dökülmüş ketçap, düşünce özgürlüğüne sürülmüş motor yağı... Barış güvercinine verilmiş müşhil hapı, defne dalına dadanmış süne zararlısı...

- Aferin, sıçtın işte kazağın boğazına, bi ilmek saydırtma-dın cadaloz... Vır vır vır... Biliyorum ben, yine televizyonun dolduruşuna geldin, "kara leke" filan sayıklıyosun... Kışkır-ma Sıdık, demokrasi şeysi felan zaten yok, delirtme beni, sus, zıbar...

- Ayy, 21. yüzyılın eşiğinde böyle bi annem olduğu du-yılsa dünyada infial uyanır. Senin yüzünden bizim aileyi AETye almıyacaklar işte... Sıdık, Safiye, Zekeriya ve Samım Saka ailesi asla vize alamıyacak... Ay ne fecü, bütün komşular ingiltere senin Fransa benim sürtücekler, biz böyle bu

mahallede oturucuz ömrü billah.

- Cins kan... Daha geçen gün "Üsküdar naşı bi yer acaba" diye soruyodun, şimdi kafayı Fransa'yla bozmuş... Baban yollardı seni oralara... Batı kulüp hayranı, iffete sürülmüş leke, çatlamış ar daman, maneviyata saplanmış ucu zehirli hançer... Gaflet uykusu hapı! (Şrraak!)

-Ah! Demokrasiye kalkan el...

- Bak hâlâ konuşuyo... Gerçeklerin er meydanı baban bi gelsin, ağzını burnunu kırdırtmazsam senin...

- Babam... Objektif insan, araştırmacı karateci... Defne dalından falaka sopası, barış güvercininden rakı mezesi...

- Sus dedim kız! (Şrakküt)

-Ah! Demokrasinin boşluğuna vurulmuş tekme...

— Konuş konuş, akşama görücenı ben seni... Mini referandum; kırk katır mı, kırk satır mı? Intahar mı cinayet mi?

- Barış güvercinini sarıyım mı, burçla mı yiyeceksiniz? Bööle bi referandum da ben yapıyım bari...

— Gel kız buraya, kaçma. Ben şimdi senin saçını başını...

- Demokrasiye atılmış terlik... Demokrasiden zarif bir gövde hareketi ve evet terlik karavana... Demokrasi banyonun eşiğinde... Şimdi içeri girip kapıyı kapadı... Evet, banyoda demokratik ortam, koridorda ortaçağ zihniyeti...

- Aç kız kapıyı, babanı çağırıp kırdırırım bak.

— Bi saniye, demokrasinin çışı geldi.

- Yalan konuşma anneye... Çık dışarı bak, bişey yapmıy-cam... Akşam babangil de gelsin AET'ye gircez, söz...

- Demokrasiye atılmış yalan... Peh!

- Kız çık dışarı... Körolmayası, yedi yine kafayı.. Kızım televizyonlar kapışınca gaza gelip demokrasi filan deme anneye... Sen kendin inanıyo musun? Daha geçen gün "Reklam arası rejimi" diyodun... Televizyonun kavgasından no-olur, iki gün sonra öpüşüp barışır o manyaklar, yazarların,

çizerlerin, gazetecilerin içeri tıklıp, şairlerin yakıldığı yerde niye demokrasi lekelenmiyordu sanki? Durduk yere düşünüp konuşucan, kara lekenin ferishtahını sana sürcekler...

- Ay kız anne, sen de "düşünüyorsun" ekmek çarpsın... Demokrasinin gözleri doldu resmen... Sen sakinleş, yarım saat sonra çıkıcak demokrasi dışarı... Hayret, demokrasinin annesi düşünüyö, fikri var resmen karının.. A aa...

Sıdık'a'nın İletişimi...

- Dünden biraz fasulye arttıydı, onu ısıtırız, makarna başlayıveririm, yanma da bi cacık, salata filan, baban gelinceye... Kız! Sıdık!

,-Hıı?..

••'•"- Tuvalete giderken tuvalet mi giyersin? -Hu... Evet...

- Kafanı kırırım mı ben şimdi senin? -Evet...

- Televizyon haberlerine kitlendi yine cadaloz... Turnike yarışmasındaki kulaklıkları yarışmacılar gibi, dediğimi anlamadan haybeye evet hayır diyo... Kız dinlesene anneyi, bi laf söölüyoruz, Yıldı mu yelleniyo burda?

-Hayır...

- Essek karı seni... İyi bak o haberlere, dünyayı sen kur-tarıcan... Sana kaldı sana... Bak hâlâ duymuyo... Televizyon kadar taş düşsün, haberleşme uydusu düşsün kafana...

- Ay ne çimdirdiyosun insanı anne yaa... Çağımız enformasyon çağı... Elbette haberleri izliycem... Dünyada ve ülkemizde yer yerinden oynuyo be... ille senin gibi geri zekâlı

50

51

yarışmalarla "Yalan Rüzgârı"na mı bakıcaz...

- Üç numara örgü şişi sokarım o diline senin. Ne varmış o yarışmalarda filan? Seni çağırırsalar zil takıp gidersen... Solcu şey.

- Gereksiz yere konuşmayalım anne... Bosna Hersek olayım Yıldı'nun kızlarından birinin adı sanan bi kadınla neyi tartışabilirim ki... Adam Atatürk'e "Kemal Abi" dedi... Küçük bir çocuk izlese, nedir yani... Bosna Hersek kız ismi, Atatürk Yıldı'nun abisi, Güner Ümit Garp Cephesi Kumandanı, Diş iz Nurseli idiz, Evita Edip Adıvar... Resmen ruh hastası olur yavrucak... Bööle büyüyen bi nesil ilerde ülkemizi tamtıcak, yurtdışında lobi yapıcak, ne fena...

- Git de sen tanıt bari... Lobi şirreti.

— Ööle deme anne... Ben bile ülkemizin tanıtımı için vaktinde ABD başkanına frigofrik kargoyla aşure göndermiş bi kızım... Butros Gali'ye de atkı örmüşüm hatırlarsan...

- Hatırlamaz mıyım, mahallede adının "deli kız"a çıktığı yetmedi, 72 millete duyurdun... Küresel deli. O kadar dayak yedin, hâlâ aklın haberlerde, dünya meselelerinde filan... Akşama yine baban duyucak, ağzını Balkanlar'dan Adriyatik'e kadar yırtıcak, o olucak... Bunca yıldır haberlere bakıyosun da dünyada bişeyi değiştirebiliyosun sanki... Hayır, bi gasteci filan ayarlasan neyse... Hamit El Sabahla kameraman Cevat Kelle karışımı bi herif görücü gelse, versek seni de kurtulsak...

- Esas ben sizden kurtulsam... Sıdika'nın bağımsızlığı için çarpışan bi örgüt kurulsa Yarabbim.

— Akşama babanla çarpışıcan sen... Arabozuculuk çalışmalarında bulunucam... Sana ağır kayıplar verdirtmezsem nooluyim... Bak bakalım, bi daha haber filan izleyip abuk subuk konuşabilicen mi...

52

- Kız anne noolur, bi kerecik haberlere bakıyım... Bi haftadır kitlediniz şu odaya... Bari bi gaste filan verin, dünyada neler oluyo...

— Elinin körü oluyo...

- Taraflar arasında bi anlaşma sağlıyalım... Bak ben sana bankarnatik kartımın numarasını veriyim: 4712... Sen git paramı çek, kendine çelik tencere al, dönüşte bana da gaste getirirsin...

- Evdeki barışı tehlikeye atamam... Baban seninle uzlaştığımı duyarsa olaya müdahale eder... Mamafih kartının numarasını da kaydettim bi kenara... Karşılığında sana bikaç haber veriyim... Japonya Gazze şeridini bombaladı biz buna kısaca Pörharbır diyoruz... Batı Şeria'da Sırplarla Sihler Sih-sındığı Savaşı yapıyorlar... Yeltsin, Nobel elektirik ödülünü aldı... Karabük Demirçelik Spor, Ayntrak Frankfurt karşısında bir sıfır galip... Karşılaşma devam ediyö... Dolar tırmandı... Almaata yağmurlu, Bişkek parçalı bulutlu... Lice'de nicedir sokağa çıkma yasağı var, çözüm arayışları sürüyor, olay çok yönlü soruşturuluyor, dış mihrak filan... Ben çelik tencere almaya gidiyorum, kapı üstünden kitli, televizyonu da söktük... Rüzgâr yer yer kible ve keşişlemeden üç ilâ beş şiddetinde, deniz mutedil dalgalı... Boşuna kapıyı tekmeleme salak... 4712, çelik tencere...

53

Ahiler ve Kızkardeşleri...

- Sıdika kız!

- Buyur, entegre abi tesisleri... Halter kaldıracı, sportmen man... Cep herkülü, potansiyel Nairn...

- Şu halterleri topla, yaylan filan kaldır...

- Herife bak... Lan, iki buçuk saattir kan ter içinde o halterleri kaldırıp indiren sen dul misin? Niye ben topluyorum, götür sen yerine koy, hem kas yaparsın.

- iyi iyi, halterler kalsın git ip getir, atlıycam...

- Dönüşte sırikla da atlıyim mi senin yerine... Çocuğa bak ya... ip getir, halter götür... Ne o, beyefendi spor yapı-yo... Abim kas sahibi olup, plajda kızlara hava atıcak diye, günün birinde silkmede rekor kırıcım, o olucak... Aptal... Aptal... Rüyasına Zeki Triko'nun mankenleri giriyo; her plaj mevsimi öncesinde bu herifle birlikte ailecek halter kaldırıyoruz...

- Ne konuşuyosun sen kız ööle mır mır...

- Hiç, Allahıma dualar ediyorum... Bu sene plajda abime hayırlıysa bi kısmet bulsak diye... Zeki Triko kızlarının, yerden bitme, hafif tombul olanlarından bi gelinimiz olur...

54

Ekonomik krizden sonra Saadet Düğün Salonu'nda düğün yaparız. Zeki Triko-Temiz Aile Kızı kırması yengem, evde sana bu acı kuvvetinle kavanoz kapağı açtırır inşallah... Val-la kısmet be abi... Belki de "temiz bir aşk aramak maksadıyla" taa Fransalardan kalkıp buralara gelmiş bir turist kızın dikkatini çekersin...

— Olucağına bak... Her gün gasteler yazıyo... Ecnebi kadınlar sarı erkekten bıkmış... Yarısı heroinman hemoseksül filan... Mutsuz oluyo tabi kadınlar...

— Hop, soluğu Çiroz Halk Plajı'nda alıyorlar... Kesişiyosu-nuz... Sen derin Fransıscanla kulağına "Fener bu sene niye bööle oldu" filan gibi muazzam kültürel, evrensel mevzu-ular fısıldıyosun... Ahyo seni götürüyo, gezdiriyö, yidiriyo, içiriyo... Meğer sana susamışmış elin Fransız'ı... insana susamış, delikanlılığa, mertliğe, fitbola susamış... Uzun toplara hakim bir Fenerbahçe isteğiyle yanıp tutuşmuş... Sana diyo ki: Samim... Mösyö Samim... Jötem...

-Viy! -, .— Vule vu danse avek mua si vumple?

- Hû?

-Hiç... Orasını geçelim... Gözlerinizle konuşursunuz... -Viy... Geçelim... Eee sonra nooluyo?

- Paris'e gidiyorsunuz oolumcum... Kafe do Paris, Şanzeli-ze, sürtüyosunuz... Sonra dönüšte kızkardeşlerin en güzeli Sıdika'ya bi blucinle bi de Piyer... Seninkinin erkek karde-şiymiş mesela.. Geliyo, tanışıyoruz Piyer'le... Akraba sayılırız bi yerde; çocuğun da kalbi temiz... Babama diyo ki; "Mösyö Zekeriya" diyo... "Matmazel Sıdika'yı da aliim, kızcağız bi Paris'i görsün..."

- Hop hop, elin sünnetsiz itiyle olmaz...

- Kaç kere böyle bişey istedi ki çocuk, niye olmasın... Hem Piyer ööle sarı heroinmanlardan dul... Efendi bi çocuk... Fenerbahçe'nin methini tee Paris'ten duymuş... Sün-

55

net olup Peyami ismini almaya da hazır... Tipik balık burcu, hoş bi oğlan... içkisi sigarası yok...

- Kim lan bu Piyer ineği?

- Sen getirdin ya Paris'ten

- Ben pezevenk miyim?

- Viy... Yani tam olarak ööle dul tabi... Kızkardeşin mutlu bir yuva kursun diye şeediyosun... Sen şimdi plajda insana aç bi Fransız kızıyla tanıştıydın ya... Bu onun kardeşi mesela...

- Ben o Piyerlerin ciğerini bilirim... Kayar bırakır, kirletir, kalırsın bi başına Parislerde... Ablası da sağlam pabuç dul zaten... Ben iş.olsun diye takılırım o kadar... Yaramaz o kanlar... işe gidersin, sucuyu sütçüyü ayartıp içeri alır, yok yere elini kana bularsın...

- Buyur burdan tutuştur... Herife bak... Beş dakika hayal kuruyoduk, kafadan iki tane cinayet dosyası açtı... Hayal bu... Günah dul mi, niye hemen kötü düşünüyosun insanlar hakkında?

- Sana ne lan? Sen Fransızlar'ın avukatı mısın?

- Ne ilgisi varsa şimdi... Aman tamam abi, ben sana ipini gelirim de kendini as... Kas vücut, et kafa, sevgisiz, duyarsız ayı!

- Ayı mı?

- Viy!

- Matmazel Kaltak! Gel kız buraya...

56

Hmf Hakikatler...

- Sıdika kız, bişey sorucam ama gülmiyacaksın... Kızların "G noktası" neresi?

-Ne?

- Kız baarttırma işte, annem duyacak... "G noktası" diyor...

- Annee, abim ne soruyo bak hihohaaha.. Ay ölücem hi-lıı... Ne diyon abi sen yaa?

- Lan kalleşlik etme işte kırk yılda bi işimiz düştü... Bi kız var, aramız iyi.de... Hani şey olursa diyorum... Sen de kızsın ya... Bilirsin işte... Anneme sorucak halim yok ya...

- Babama sor... Ay hihhi... Oho, ölücem... Sapık...

- Dalga geçme cadı! Bizim çocuklar söyledi öyle bi yer olurmuş kızlarda...

- Yorum yok... insan kızkardeşine sormaz öyle şeyler... Ayıp, anlatamam... Başka bi yerden öğren...

- Grolyer in Amerikana'da yazar mı?

- Bilemiycam... Onun G harfi çıkmadı henüz.

- Peki, o ayıp diyelim... Hipotenüsünüz nerde sizin?

- Kızların hipotenüsü olmaz salak... Mahallenin illeri

57

kandırmışlar seni... O dediğin üçgende olur.

- Naşı yani? Kılh üç... gen... Öhö... Şey mi demek istiyo-sun... Ööö... Kutu... KIZIM işte anla yaa... Çocuklar dalga geçer diye onlara soramıyoruz heralde... Noolur yani söylesen, sen kitap filan okuyosun, bilirsin... Şimdi bak... Farkındayım, ayıp tabi... Ama sen benim kardeşimsin... Hem, bu ilmi bişey... Tamam tamam, yüzün kızardı madem... Unut gitsin... Bakma ööle... Oh... Ūhö... Özür... Özür dilerim Sıdıka...

- A aa... Ūzür filan diledi ayı... Bu kız işi bayaa ciddi gal-ba... incelmişin... Âşık mısın lan abi?

-Yok yea... Ne aşkı kızım... Esasen karı bana hasta... Beni görünce dudağı yere düşüyo... Kaçmaz yani, kitleyip gönül eğlendiricem...

— Pis... Eşek... Elin kızcağızına neler diyo... Beyninle kalbin pantolonunda gelişmiş oğlum senin. Gönül eğlendirici-cekmiş... Ben sana hipotenüsü anlatayım da gönül eğlendir o zaman... Cahil essek... Hipotenüs ööle bişey dul bi kere... Çok şaşırıcağsın ama, hipotenüs bir dik üçgende dik açının karşısındaki kenara denir...

— Dik açıtım tam mı karşısı... Erkekte mi... Açı... Dik deyince yani... Öhö...

Karşısında... Ne?

- Avv... Sus... Kaba herif!

- Kaba et? Nasısında? Nerde?

- Yuh! Yemişin aslanım sen kafayı... Yazık vallahi... Bi taraftan, pantolon reklamından sabun reklamına kadar baldır bacak, gece keyifleri, "ara beni, boya beni, em beni"ler, milletin aklını donuna düşürmeler... Diğer taraftan cehalet, baskı, el yordamı, yalan yanlış efsaneler... Yazık annem yazık...

- Ne yazığı kız... Elimi sallasam ellisi... Sen ab ini ne sanıyorsun... "Yazık" lafını duymıyım bi daha... Höytr!

58

- Ne lan bu dört milyon telefon parası... Sıdıka, doğru söyle sen mi konuştun?

- Bi bakıma evet baba... Ama ahimin adına aradım... Daha doğrusu milletin sesi oldum yani. Mini referandumlarda 900'lü anketler var ya... "genelevler kapatılmasın" diye aradım... 1700 kere... Çünkü görünen o ki, bu bir ihtiyaç... Kışkırtılan cinselliğin bastırılacağı bi yer lazım. Eğitim nanay... Ayıp, yasak... Evlenmek de zor... Hem bu devirde sırf o iş için evlenilmez ki...

— Sana ne kız, genelevde mi çalışsan kaltak!

— Kızkardeşime vurma baba... Sıdika'nın haklı olduğu taraflar var... Vurma baba, kızın hipotenüsüne gelecek...

— Salak abim, bak hâlâ hipotenüs diyo... Bunların hepsi senin yüzünden zati... iki tane de ona vur baba...

— Vurcam tabi! Sen ne biçim abisin? Kızkardeşin geneleve düşüyo, sen uyuyosun... Gebert şu kaltağı namusumuzu temizle...

- Yapma bey, hipotünes yüzünden ocağımızı söndürme, iki evladına kıyma, gençlik işte... Vurma sabilere... Ah... Vurma...

59

Bak Yine Geldi Bahar...

- Nırmıd dıdttırı nırdırırım... hadi gel köyümüze geri dönelim, Fadime'nin düğününde halay çekelim, nırdıd dıddırı nırı din dim...

- Ört o camı...

- Nırdırırır?..

— O cam örtülcek dedim... Sokaktan bakarlar insana...

- Nooluyo yaa! Bahar geldi, camı açıp iki tane nefes alalım dedik surda... Ne kötülük var şimdi bunda... Bi salise camı açtım diye, ırzıma çiçek tozu mu kaçıcak?.. Zaten ot gibi yaşıyorum şu camın kenarında, bırakın da fotosentez yapıyım bari...

- Sus! Orospu otu! Baban gelirse yoluverir seni, kökünden söker...

- Bahar bu be! Söksün varsın, yeniden çıkarım... Sarmaşık olur, duvara yapışırım, ööle camın önüne doğru, ordan yağmur borusuna sararım yavaş yavaş, sonra da ver dalını kırlar, çay bahçeleri...

- Geliyo kafaya terlik!

- Lan ot statüsünü bile fazla görüyorsunuz insana... Şey-

60

tan diyo tarım ilacı iç gebert kendini... Bahar yüzünden biraz sevinç gösterisi yaptık, karı "kafaya terlik geliyo" diye hemen muhtıra verdi... Olmaz bööle bişiy yaa... Anne dul dikta... Asabi kadın Emine Şenh'koğlu'nun çarşafını kuru temizlemeye vermiş hali...

- Anneyle eğleşen o dillerinde ceviz kadar çıbanlar bitsin inşallah... O dudakların balon gibi tee gözüne kadar şişsin...

- Haniyy kuşlaar ağaçlaar, binbir renkli çiçekler, nasıl ya-kalamıştım saçlarmdaan baharı...

— Dinlesene kız! Anne beddua ederken, evlat susar dinler... Taş kesilirsin alimallah, çarpılıp kanca gibi kalırsın...

-Dinliyorum...

— Elin kopsun, elin çıksın, kan tukur... -Evet?

-Ciğer... -Başka?

- Eöö... Şey olsun... Eee... Ūh... Kız sen benle dalga mı geçiyorsun kaltak...

- Ay kız anne bakar mısın lütfeen... Camın önüne kumru yuva yapmış... Yazık kız, ekmek kırığı versek mi ki?

- Konuyu değıştirme anneye!

- Pardon, ciğer mi, kaltak mı ne ööle bişey diyodun... Özür dilerim devam et anne... Hayır sen konuş yani, ben dinliyorum... Samimiyim bak...

-incir reçeli... -Tabi...

— Yalancı şey, sen beni hayatta dinlemiyosun... Ne dedim en son bakalım ben? Sıdika! Ne dedim en son kız?

- Kaltak dedin...

— Hiç de bile... "incir reçeli" dedim... Mahsusuktan alakasız bi laf ettim... Nasolsa dinlemiyö ki hanım kız bizi... Umursamıyo, takmıyo anneyi...

61

- Ah canım, iki tane yumurtası var... Camı hızlı örtmemek lazım, korkup kaçıyo hayvan, kuluçka bozular sonra...

- Sıdikağ! Essek mi opsuruyo burda?!

— Hayır, kumru yumurllamış...

— Kız sen delirtican mı anneyi! Ben şimdi şu terliğin topuğunu senin kafana kafana... Küt küt....

- Ahi! Manolyalar tomurcuk olmuş, saksıya şebboy fide-liycem.

- Kız umursasana anneyi... Essek sudan gelinceye kadar vururum şu terlikle bak... Baksana lan yüzüme... Sıçmıyım kumruna kuşuna... Kist!

18 Nisan 1994 Dolar: 34.700... Hava güneşli, sıcaklık 24 derece...

Sevgili günlük,

Bugün anneme manevi şiddet uyguladım... Naaparsa yapsın bahar sevincimden taviz vermedim, beni sinirlendire-medi ve fakat kendisi çıldırdı... En son bıraktığımda terli-ğiyle kendi kendini dövüp kolunu filan ısıırıyodu...

Bugün kötü olan her şeyi kendisiyle baş başa bıraktım, çünkü dışarda bahar vardı...

Yarın yine olucak...

62

Parkta Bir İlkbahar Günü

— Yanınıza oturabilir miyim? ismim Kenar...

— Kenar kardeş, bak yanlış anlama, hoş bi çocuksun ama, git başkasıyla iletişim kur... Gençsin çabuk unutursun... Ben de isterdim uygar bi ilişki olsun, tanışıp sohbet edelim, ama bu mümkün dul... Cemiyet olarak henüz buna hazır diiliz... En iyisi sen git başka banka otur...

— Yalnızca oturucam...

— Sen hiç hayalında "hû abim" karikatürü görmedin mi salak?! Başımı belaya sokma, evden birisi görücek zehir edicen hayatımı... Hadi git surdan, beş dakika parkın tadını çıkarıyım...

- Salıncaklara pinelim mi? Sen pin, ben ittiriiin...

-Yok, iki kişi daha bulup deve güreşi yapalım... Bak aslanım, ben aile içi şiddetin göbeğinde yetişmiş bir kız olmam itibariyle acayip tekme ve yumruk teknikleri bilirim, biraz beyefendi ol, git surdan yarmıyım kafanı...

-Arzun bilir... Gidiyorum bak, elveda...

- A aa! iyice deli bu herif... Elveda anacım hadi güle güle...

63

- His, bana bak. Magnum yer misin? Hani yalıyosun yalı-yosun bitmiyo... Accık ısırırın da... Televizyonda reklamı var ya... Veriyim mi bi tane Dondddurmaa...
- lyk! Pis lümpen, git surdan...
- Yoğurt mu dedin?.. Çok severim, dibini yalarım...
- Bak Kenar kardeşim, Kenar mıydı ismin ne haltsa... Biraz klasik bi yaklaşım olucak ama, bu ayı dilinde bööle ifade ediliyo: Ben senin bildiğin kızlardan dillim... Bu parkta hava almak maksadıyla bulunuyorum, cereyandan sokak kapısı kapandı, dışarda kaldım, vakit geçiriyorum...
- Ben de iyi geçiririm... Vakıt yani...
- Sana kayanın selamı var, Borusana girmiş, koyuyum da bülbül gibi öt... Biz de biliyoruz bu laf oyunlarından, ama düzeysizleşmiyelim lütfen...
- Huahahahaha... Huaaaggh.. Bülbül... Huaht...
- Yedi şiddetinde güldü ayı... Tecavüzcü Coşkun Cün-yor... Erol Taş'ın tinecyç hâli... Anlaşıldı, gidicem burdan...
- Niye kalktın? Kenar'cla yer var gel otur... Üstüne ilişi-ver... Kenar kauntri devre mülk... Üç ay otur, para verme...
- Gözünün üstüne bir oturtursam ben senin şimdi üç ay dünyaya mor bakarsın!.. Ayıp ayıp, bööle mi delikanlı olu-nıyo? Senin kızkardeşine bööle aylık yapsalar iyi mi? Hıyarlık bende ama... Burası Londra Hayd Park da sanki, tutup oturmaya geldim... Hayvanat bahçesine gidip aslan kalesine girsem daha az tehlikeliydi... Şimdi annem görse diy-cek ki, "Biz seni eve boşuna kitlemiyoruz; bak dışarı ayı kaynıyo"... Ama aslında kitledikleri için oluyo... Kız erkek arkadaşlığı tam gelişmiyo, cinsel istekler bastırılıyo, sonra ortalık eli donunda ayıyla doluyo... Sonra ayı çok diye yine kitle kızı gitsin... Kısır döngü, kuyruğunu ısırılmış köpek gibi dönsün dursun...
- Dönder dönder dönder... İstir... İstir! Kopar! Cırmala, yol bana... lyhhhş! Tut da sık... Didikle... Didik...

64

- Sen benim peşimde misin hâlâ lan? Hayır herifi dövü-cem, karakolluk olucuz... Diyecekler ki; "Sen de bişiy yapmışındır da çocuğu tahrik etmişindir. Dişi köpek kuyruğunu kaldırmadan erkek köpek peşine takılmaz".. Cinselliği hâlâ köpek çiftleşmesi düzeyinde gördükleri için... Hoşt lan!
- Ben de senden hoşlanıyom... -Hasbinallah...
- Geel Kenar'ına geel, yatağıma piin, pencereyi öööört... Yeter ki olumsuz olmasın aaaşk... Gakdırıveeyim amaneey... Ittiriveeyim amaneey...
- Ay yazık, bu hayvana da yazık... Çiftleşme zamanı gelmiş suaygırların göl kenarında böğürmeleri gibi tuhaf sesler de çıkarmaya başladı... Sen çok olduk artık aslanım... (Küt!)
- Ahi... Dövüyo bi de feministim banam... Şiddetin ne hoş...
- Uf mu oldu ayı yavrusu?
- Hee... Öp de geçsin... Öp... Öp... Öp... Deo takıl bana hayatını yaşa...
- Bak hiç vazgeçiyö mu eşek! istenmeyen kıl... Söylemişim, yıllarca şiddetin ferıştahını gördüm ben... Sen kaşındın, al sana... (Sbamk!) Bu bir Sıdika Saka

yumruğudur, koyuyum da bülbül gibi öt... Kenar yayı ve diğer ayıp laflar, onlar işte... Büküm mi lan şimdi boynunu...

- Yahuk... Ünüh... Kusura bakma apla erkek kadmmış-sın...

- Abuklama, "insan" de ablaya! insan...

65

Ve Kenar... Ve Sam/m...

- Alo Sıdika, ben Kenar... Alo... Konuş reca ederim, orda olduğunu biliyorum, duygularıyla oynama...

- Kimsin lan sen, naapçan Sıdika'yı, neyin kenarısın...

- Öhö... Asıl siz kimsin... Orası Sıdika diilse yanlış mı düştü?..

- Doğru düştü... Ben Samim... Sıdika'nın abisiyim... Ne istiyosun, naşı yani, bu numarayı sana Sıdika'dan mı aldın, yakınlığının derecesi nedir? Konuş lan kimsin?..

- Bir dost... ismim Kenar... Kenar de, Sıdika anlar...

- Bana bak, derhal Tuna Pastanesi'nin önüne gel, senin ağzını burnunu kırıcım...

- Şeyin ordaki mi, Yuvam Taksi'yi geçince hani... Sol kolda Arab'ın Tamiranesi'nin sırasında...

- Ne alakası var lan... Yuvam Taksi aşşada kalıyo... Üçku-yular minibüs durağının karşısı, yanında Şenkay bilardo salonu var...

- Bi dakika abi, karıştırdım şimdi ben... Yaa, bak ne diyecam abi... Ben var ya, ben şu anda, şimdi bakkaldan arıyorum... Uzun tutcak... Ben kapatıyım, sen ara, bakkala telefon fatura-

66

sı girmesin... Numarayı veriyorum, yazıyo musun abi...

- Sen orda dur, ben atlayıp oraya geliyorum... Zıççam ba-caana! Nerde şimdi o bakkal...

— Sana uzak kalır abi, Sinop'tayım ben... istersen gel ama... Saat başı otobüs var, Ayancık Seyahat'e pincen...

- Sen kafa mı yapıyon lan benle geyik... Kim Sinop'u ne Ayancık... Sinop'tan doğru ne alaka, kızkardeşime telefonla takılıyorsun?

- Kütüğüm Sinop'ta abi... Esasen muhit olarak sizin orda-yım, Sıdika'yı parkta görmüştüm... O bakımdan yani... Si-nop'a Askerlik Şubesi'ne geldim, kütük burda ya... Yarın dön-cem ama... Bi arıyım dedim... Sinop'tan bi arzun var mı abi?..

— Bak hâlâ konuşuyo... Iskicem belanı, kapa lan şu telefonu, bi daha da Sıdika'ya takıldığımı duyarsam, yersin bıçağı... Duydun mu lale?

- Ağır konuşuyosun ama abi... Sevenin arasına Allah bile girmez... Aramıza girersen, sen dul ben vururum kendime pıçağı, elveda...

— Kütüğü Sinop'ta olan Kenar diye birini tanıyo musun kız sen... Sana söylüyorum cevap ver Sıdika... İzzet-i nefsimiz mevzu bahis... Kenar bir nedir?

— Ühnk! Saçmalama abi, Kenar diye isim olur mu?

- ismi her neyse işte... Seni kütüğünün' ordan telefonla aradı, ben çıktım... Bi daha o çocuğu görmiyceksin, ikinizi birden öldürürüm...

- Aman abii... Benim o çocuğu gördüğüm felan yok... Yazık, hafif deli bi oğlan, sen hiç meraklanma, bi daha aramaz... Üşütük işte... Bi kere parkta gördü taktı kafayı... Na-apıcaksın, o da ööle işte.

- Bak bi de elin itini koruyo... Benim kitabımda arada yü-

67

zük olmadan kızkardeşime zırt pırt telefon edilmesi yazmı-yo kızım... Ciddiyse gelir ister,-telli duvaklı götürür Sinop'a, kor kütüğün yanına... Ööle dillendirmek yok işi, adın çıkar... Ya evlenin, ya görüşme ^ Gebertirim, o kadar!

— Ben kendimi vursam olay çözülyo mu acaba? Elin doğrudürüst tanımadığım manyağı Sinop'tan doğru telefonla ailemizin şerefini kirletti... Öyle ya, şimdi kesin bikaç ceset lazım... Ya ceset ya yüzük... Çünkü ailemizin şerefi telefonla arandı...

- Biz bööle gördük kızım... Saka ailesinin geçmişinde bir tek leke bulamazsın... Namus için ölürüz de öldürürüz de...

- Ay manyaklaşma abi... Sen on tane kırır arıyosun telefonla... Şimdiye kadar 170 kere evlenmen 120 civannda da "namus cinayetine" kurban gitmen gerekirdi...

- O başka... O kızlarla gönül eğlendiriyorum ben... Hem ben erkeğim...

- Kenar da erkek...

- Nea! Yürü kız abdest al, gebertçem seni... Demek "Kenar erkek" ha... Yaktın lan, bu genç yaşta yaktın beni, hapislerde çürüyecem...

- Dediğim lafta ne var şimdi? Dünya nüfusunun önemli bir kısmı erkek... Diğerleri kız... Sen naşı bazı kızlara "yazılıp" telefon filan açıyosun, peşine takılıyosun, keşişiyosun, tuhaf sesler çıkarıyosun, Kenar da ööle bişey... Çocuğun senden bi farkı var, kütüğü Sinop'ta... Anhyo musun?

- Anlıyoruz heralde, essek düliz... Peki şimdi naapmam gerekiyo benim?

- Delikanlılık raconunu ben bilemiycam... İstiyosamz gidip Kenar'la birbirinizi dövün, rahatlırsınız... Birlikte "kızkardeşi-niz olmıyan" üçüncü bi kıza da takılabilirsiniz... iyisi mi sen kütüğünü de Sinop'a aldirt... Yeter ki bana bulaşmayın...

- Ben her ihtimale karşı sana bi tane vuruyim da, soona laf olmasın... Gel bak, yavaş vurcam...

Kukla Ettin Beni Kendine

- Alo, alo Sıdika... Ben Kenar... Parktaki çocuk hani...

- Hii... Aman Allahım... Yanlış numara kardeş... Çok yanlış bi numara... Ört o telefonu, bi daha da arayım deme... Delirdin mi lan sen?..

- Deliyim, yanıyorum... Sana açılmak istiyorum... Size sana diyebilir miyim? Biliyorum siz de bana karşı ilgisiz değilsin... Yoksa telefonu açmazdın...

- Telefon çaldı açtım salak! Nerden biliyim kim arıyo?

- Başkası da mı var yoksa? Hıı, cevap ver!

- Aaa... Ciddi hasta bu çocuk... Bela mısın lan sen, hem nerden buldun bakiim bu numarayı?

— Parkta bana vururkene "Bu bir Sıdika Saka yumruğudur" demiştin ya... Saka soyadlı herkesi aradım, sizin numarayı buldum...

- Yanlış numara! Burda Sıdika Saka diye birisi yok! Ben Devlet Bakanı Bekir Sami Daçe... Çabuk kapa bakiim çocuğum telefonu...

- Bekir kim, o çocuğa mı âşıkısın? ikinizi birden vururum kendimi de yakarım... Belki benim temiz nişlerimden başka

68

69

verebilecek bir şeyim yok, ama aşkım için ölürüm de öldürürüm de...

— Haydaa, naşı yani aşk?.. Kardeşim epi topu iki dakika parkta görüştük, onda da yumruk yedin zaten... Huyumu bilmezsin suyumu bilmezsin... Sen başka bişiy hissediyosundur, aşk filan diildir o... Miden filan yanıyo mu?

- içim yanıyo içim, geceleri uyku tutmuyo...

- Tamam işte... Gastirid... Aşk dul yani... Abimde de var, baharda azıyo... Sık ve az yemek yiyen...

- Kukla ettin beni kendine...

- Hırk! Ne diyosun be...

- Zalim...

- Gastrid artı ileri paranoid nevroz... Bak Kenar kardeş... Kız erkek arkadaşlığı böyle olmuyo... Böyle bişi dul yani... Hele aşk falan hiç dul. Anlaşıldı, senin bi kukla olma eğilimin var. Müslüm Baha'nın şarkılarını dinlerken karı kibin ağlamadan ve fakat masaya şöyle kralından bi yumruk sallayıp, ağır delikanlı pozisyonunda birayı fondiplemeye yer arıyosun... Ama ben böyle hıyarlıklara karşı bi insanım.. Şöyle sööliyim; tipin diilim...

- Arabamız yok diye di mi? Ah ulan felek, dibine vuruyım senin... Şöole bi Tempra'ya pinseydim böyle konuşmazdın ama... Askere gidiyim döniyim dayım çekicek altına bi tane...

— Ah evet Kenar... Sen askere git, hatta ordan da Paris'e git oğlumcum... Bi daha da dönme! Lan elalemin hayatı Deryalar ve Ferhanlar şeklinde geçerken bize Müslümler çatıyo... Kukla etmişim kendime, arabası yok diye miymiş... Ah ulan felek statüsünde hayatıma girip tedhiş hareketleri yapılyo...

- Bekire misin?

- Ne? Pis ayı!

- Bekir'e mi âşıkısın diycektim... Ama dilim sürçtü, kar-

70

şında konuşamıyorum bile... Dedim ya lüle saçlım, kukla ettin beni kendine...

- Lan lüle filan diyip durma insana... Hayır, kötü konu-şucam kırılcaksm... Bak aslanım, birincisi, sen âşık dul gas-tiridsin; ikincisi, hayvan sevgisi dışında benim sana bi his beslemem mümkün dul... Aşk dediğin yürek işi, beyin işi... Kendini ve birilerini kesip doğramakla âşık olunmaz. Son olarak da benim saçım lüle dul ki zaten... Olmaz yani... Hiç kırılma şimdi, kapat şu telefonu... Müslümler ve Ferdiler anladılar mı?

— Bunu bana nasıl söylersin Sıdika? Yaşadığımız bunca şeyden sonra...

- Teknoloji mucizesi... Oduna yerli film senaryosu kaydedilmiş... Habire çalıyo... Biz senle ne yaşadık ki eşşoğlu eşkenar?., ille kırdırtıcan kendini di mi mazoşist salak! Git kendine başka bira mezesi seç, sakın bi daha arıyım deme, çok kötü girişirim ruhuna...

- Peki... Elveda Sıdika...

-Alo?

- Sıdika... Sıdika'm... Çok düşündüm, sensiz yapamıy-cam... Yeniden başlamaya ne dersin... Demincek telefonu kapattıktan sonra değiştim ben... Eski Kenar diilim... Adeta yani... Bak kukla ettin beni kendine... Tamamen... Büyük bir arzu duyuyorum... 21 ay sonra sıfır Tempra çekicem altına... Alo lüle saçlım... Alo... Alo... Metalik gri... Sıfır... Kukla ettin. . . Alo. . .

71

Araştırmacı Ev Kızı

- Hişt... Lan devetabanı, sen daha uyuyadur... Afrika menekşesi gizli faaliyetler içinde; aniden dört çiçek birden açılacak... "Afrika'dan yardım görüyo" diyorlar... Peygamberkılıcı da saksısına sığmaz oldu, gün geçtikçe boy atıyo, bi sürü yeni yaprak çıkardı... Yakında her yeri sancak, senin toprağında gübrende filan gözü var... Kökünü kurutacak vallahi senin... Sana söylüyorum devetabanı, elini çabuk tut, saksın elden gidiyo, aklın varsa bi sürü yaprak çıkar...

- Sıdika, naapıyosun, kafayı mı yedin kızım? Vır vır vır ne konuşuyosun o çiçeklerin önünde...

- Çiçekleri birbirlerine karşı kışkırtıyorum. Aralarında husumet yaratıcam, kıran kırana büyücekler, dal yaprak birbirlerine girişecekler... Provakasyonum bi tutarsa burayı ormana çeviricem şerefsizim..

- Çiçek kışkınr mı kız? Allahm beyinsiz otu niye dolduruşa gelecek ki?

- Aman anne, bizim beynimiz var da nooluyo? Her vesileyle kışkırtıyoruz... Bin yıldır aynı dolaplar dönüyo... iki dallama karşılıklı küfür kâfir konuşup bizi birbirimize bi

72
dolduruyo, sonra hoydaa... "Huzur ve sükun ortamı" gelinceye kadar kim kimin gırtlığını sıkarsa... Şiht... Lan devetabanı, yandaki saksı senin için "babası nifak tohumu, annesi eğrelti otu" dedi...

Hadi lan şööle ayı kadar bi yaprak çıkar da vur kafasına... Fotosentez için aldığı oksijenleri yurtdışına kaçırıyomuş zaten...

- Kız sus, şheetme şu çiçekleri... Devetabanı sen dinleme anacım bu kızı...

- Susmıycam işte... Bu bilimsel bir çalışma... Ben araştırmacı ev kızıyım... "Kışkıran çiçek" projem modern bilimde bir kilometre taşı olacak...

- Araştırma yapıyomuş... Paris Elida labratuarı mı kız burası?.. Yetti zaten senin bilimsel araştırmalarından... Kaynar cacık ve simli ekmek yapıp abine yedirdin, az kaldı ölüyordu çocuk...

- Esas senin oğlun Tazmanya Canavarı gibi her bulduğu haltı yemeseydi zehirlenmezdi... Araştırmalarım daha proje safhasmdayken hepsini yedi herif... Ööle önüne geleni yerse, Şempanze B olur günün birinde!

- Şempanze B sana benzer... O çocuk gayet normal, manyak olan sensin... Başka hangi ev kızı düdüklü tencerede melodili kapı zili haşlar.

- O bir deneydi... Tencerenin içindeki yemek pişince melodili şekilde düdük çalıp haber vermesini sağlamaya çalışı-yodum... Abim zili yemeseydi başarılı olucaktı...

iyi ki Madam Küri'nin her şeyi yiyen bi abisi yokmuş... Karı hayatta Radyum elementini filan bulamazdı...

- Bırak elementi filan, koca bulabilmiş mi o karı...

- Bulmuş... Kocanyum elementi... Son yörüngesinde iki elektron bi yatak odası takımını, sıfır Tempra araba, 72 ekran televizyon, Turgutreis'te devremülk villa... Yağlı kapı yani... Sonra iki de çocuk doğurmuş Madam Küri, herifi eve bağ-

73

lamış... — Kaltakinyum! Dalga geçme anneyle, kaltak...

- Naşı dalga geçmiyim yaa... Hayat böyle bişey mi yani?.. Kızlar koca bulup yavrulamaya, erkekler sıfır Tempra alıp, koyu Fenerbahçeli olmaya mı geliyo bu dünyaya? Yaşam dediğin sanattır... Sırf evin içinde geçse bile... insan hoş bi yemek keşfeder, değişik bi çiçek yetiştirir... Mesela tatlılar... Bülbülyuvası, Dilberdudağı, Vezirparmağı... Ben günümüzdeki kaosu hamurla yorumlayıp, "Gökdelen Kenarı" filan gibi tuhaf isimli bi tatlı geliştiresem olımyacak bişey mi? Hâlâ vezirparmağı bilmem ne... Vezir mi kaldı?

- Nesi varmış kız vezirin... Yenilik olsun diye "Senatör Pipisi" diye tatlı mı uydurcaz şimdi...

- Kız anne senin kalbin kötü... Ööle bişey dedik mi şimdi... Hep böylesiniz zaten... O yasak, bu ayıp, şu günah... Bilimadamları kaçık, sanatçılar orospu, sonra cehalet diz boyu... Ona buna kışkıran sürüler halinde...

- (Şlaak!)

- Ah... Nooluyo be... Niye vurdun yine?

- Ben vurmam, devetabanı vurdu... Hakkaten bak... Yalan mı atıcam mübarek günde... Devetabanı vurdu diyorum... ilmî bişey bu... Kışkırdı zaar...

74

Aile Arasında.

-Hüff!

- Surat yapma anneyle!

- Niyeymiş, belki depresyon geçiriyorum...

- Yalan konuşma... Çocukken geçirdin sen hepsini... Suçiçeği, kuşpalazı filan hep çıkarttın. Uyduruktan naz yapma şimdi.

- içim daralıyo içim... Afakanlar bastı... Depresyon böyle bişey demek... Anlaşıldı mı? Hüff... Hüf!

- Kolonya kok.. Ferahlarsın... Belki de nazardan için sıkı-lıyodur, halangile git kurşun dökün...

- Halangile gidiceeme şööle bi kuaföre filan gidiyim... Saçımı kahkül kestireyim, hafif tonunu açtırıyım... Kızıla kaçan kestane mesela... Değişiklik olur, moralim düzelir...

- iyi bari, git orospu ol, açılırsın! Cadoloza bak, morali bozukmuş diye gidip pavyon karıları gibi süslenicekmiş... Baban saçını ööle kıpkızıl görürse seni naapar biliyo musun?

- Ay hayat dul Zlata'nın Günlüğü... Noolmuş saçımı de-ğiştirirsem... Anayasada "Sıdika'nın saçı de-ğiştirilemez, de-

ğiştirilmesi dahi teklif olunamaz" diye bir madde mi var sanki... Öyle ya, saçımın dokunulmazlığı var, ama babam tarafından yolunabilirliğini de unutmamak lazım... Kuaföre filan dul, direktman Yekta Güngör Özden'e gidicem...

- Onlar kim kız? Üçünü birden öldürür baban...

- Ihihi... Üç kişi dul kız...

- Kaç kişi olurlarsa olsunlar... Hiç unutmam, abinin sünnetinde kavga çıktıydı, baban tek başına yedi kişinin arasına dalıp, hepsini birden yere serdiydi... Hıh! Bööle de bi adamdır senin baban... Beyim diye söylemiyorum, pehlivan gibi bi insandır, vurdu mu oturtur...

- Dediğim isim bi kişiye ait anne kız... Üç kişi filan yok... Yekta Güngör Özden Anayasa Mahkemesi Başkanı...

- Kim olursa olsun... Aile meselesine ööle, karakolmuş, Anayasa Mahkemesi'ymiş hiç kimse girmez. Gençken babanın pantolonuna çift ütü izi yaptım diye, baban kudurup beni odunla dövmeye başladı... Cahilik işte, koştum karakola sığındım... Komser muavini "Biz karı koca arasına girmeyiz yenge" dedi... Bi tek babanın elindeki oduna el koyup karakolun sobasına attılar, o kadar... Sonra bize bi çay ısmarlayıp, eve yolladılar... Dönerken yolda baban kafama inşaat tuğlası attı... Gençlik işte, anlamıyorum ki... Tuttum, babamın evine doğru kaçmaya başladım.. Babam da "Karı koca arasına girilmez... Koçandır, hem sever, hem döver, bunlar evliliğin tuzu biberidir" dedi... Annem kafamdaki yarığa tentürdiyot sürdü, babam da damadıyla oturup yarım şişe rakı içti... O gece eve dönerken baban yolda bi de denize itti beni, sonra çekip gitti... Evin yolunu zor buldum... Diyeceğim şu ki, aile kavgasında kimseye güvenme... Komşu, karakol, mahkeme kimsecikler araya girmez, yersin sopayı...

- Devir değişti ama anne... Amerika'da kocasının penisini kesen kadını da serbest bıraktı mahkemeler... Karı koca ara-

sına girmediler yani, adamın şeysi kesildiğiyle kaldı valla...

- Ben senin o dilini te dibinden kesip karakol sobasına atmassam şimdi... Gel kız, zilli, kaçma...

• Sıdika'nın Günlüğü'nden

Sevgili günlük... Bugün yine sana Zlata'nın Günlüğü'nde-kiler kadar acıklı ve tuhaf bi olay yazmak durumundayım... Bugün yine babamdan dayak yedim... Hem de Mazhar Fuat Özkan yüzünden... Aslında Yekta Güngör Özden yüzünden yedim... Annem adamcağızın ismini yanlış fitnelemiş de... Düzeltmeye kalkışmadım, iş iyice karışabilir, Mazhar, Fuat, Özkan, Yekta, Güngör ve Özden olmak üzere altı kişilik dayak yiyebilirdim... Ayrıca babam hızım alamayıp annemi ve abimi de dövdü... (ikişerden dört yumruk, aynyetten abime bir de şişe isabet etti.)

Daha uzun yazmak isterdim ama ayağımla bu kadar yazabiliyorum... Sağ kolum omzumdan çıktı... Sol kolumu da geçen çarşamba yazmıştım zaten (üç sayfa önce)... Sağ kalırsam görüşürüz günlük... Hadi, öptüm.

Hür İradeli Kız...

- Sıdıka kız, reyini kime atıcan...

- Söülenmez, herkesin kendi şeysinde bişey.

- Yok ööle... Baban şey dediği... Reyimizi onlara bas-çaz... Horaz!

- Babama nooluyo ya?.. Oy benim dul mi istediğime veririm... Naapıcak, dövcek mi?.. Evden kaçır Yüksek Seçim Kurulu'na sığınırım musaf çarpsın. Kimi seçiceemi babam mı bilcek?

- (Şraak!) Elbette baban...

- Ah! Lan resmen seçim güvenliğim yok... Özgür irademe ipotek konuluyor...

- Yırttırma iradeni, anneye babaya car car car cevap verilmez ööle, dilin şişer, ağzında tanker patlar... Leyla Zana kılıklı cadı! Horaz'a rey basılacak dediği baban... Sen de Ho-raz'a vericen o kadar... Resminde horaz olana...

- Ambleminde horoz olan parti kapanalı kaç yıl oluyo bi kere... Gidip bi de yanlış yere oy atıp ziyan edicen...

- Peki burun partisi mi horaz oldu şimdi?

- Burnu olan adam başka... Kesicigil ANAP'lı... Tayyip

78

Bey RP'den, Zülfü var SHP'li...

- Aman o Zühtü Livanel için Karlı Kayın Orman'na arazi açıp villa dikmiş diyolar... Horazı da o herif yimiştir...

— Horoz yok diyorum sana... At, ot, ok, kuş, arı var... Bi de geyik vardı, DEP'in... Geyiği DGM'nin bahçesine bağladılar şimdi... Sen de ne acayip seçmensin anne yaa... Her taraf bayrak, afiş dolu, daha kimin kim olduğunu bilmiyo-sun... Seçim otobüsleri sabahın yedisinde bangırdamaya başlıyo... Hâlâ "horaz" diye tutturmuş... Hiç horoz lafı duydun mu?

- Horaz daha erken öter bi kere... 6'da filan bangır bangır ötüyo... Sen duymazsın tabi... Uyuşuk.

- Horazla bozdu kadın...

- Sus kız, gagalatma kendini ukela zilli... Elbet biliyoruz kimin kim olduğunu... Bak muhtar adaylarının biroşürleri-ni biriktirdim... Oyumu Horaz'a atıcam ama muhtar seçimi konusunda bağlantısız hareket edicem... Dinle...

Tecrübeli Muhtar Adayınız Samim Düve, Okumuş Muhtar Adayınız Firuz Efelek, Sarışın Muhtar Adayınız Haşmet Gökerik...

- Hihoha... Sarışın muhtar adayı mı?

- Gülme... O iyi adam, mahallenin! en eski esnafı, nalbur... Seçmenlerine 250'şer gram fayans çimentosuyla yedişer tane beton çivisini bedava dağıtıyo... Allahı var hakka-ten de sarışın herif, muhacir diyolar... Samim Düve var, tecrübeli muhtar adayı... Doğma büyüme Kastamonulu... Çıkıkçı... O da babangili ziyaret etti. bi kavanoz sülük verdi, romatizmaya birebir, bacağıma tutturdum... Bak...

- Ay, deli mi ne?

- Deli deme anneye, diline sülük yapıştırıyorum... Oy ho-razlı partiye basılacak, muhtar da sarışın olucak, o kadar çimento verdi herif...

- Reis de sarışın olsun bari, Dalan'a ver... Allahı var, o

adam da sarışın... Hihoho... Mavi hem...

- Horaz partisinden mi o adam?..

- Valla olabilir, hangi partiden olduğu pek anlaşılamıyo... Bi tek gözleri mavi, en son öyleydi yani... Ama bak sana son kez söylüyorum... Amblemi horoz olan parti kapanalı yıllar oluyo... Tee Sayın Turgut Sunalp'ın partisiydi... istersen babama sor...

- Elbette baban... Sorucam tabi... Ama varsa, Horaz'a ba-sılcak rey... Ööle oyum kendimin filan olmaz... Elbette Horaz... Kümesinin revidir, yımirtanın patronudur... Baban... Kendisi de ailenin revidir... Kumral insan... Temiz reis... Bi temiz döver yoksa...

- Ay yeter artıkın yaa... Size ne reyimi kime vericeksem... Söylemiycam işte...

Bıktım be, kaç günden beri car car car... Kaççam lan bu evden... Bıktım, şurama geldi şurama!

- Sülük yapıştırırım orana ! Şikâyet etme oy kullan cadı! Horaz'a ver, dayak yeme...

Viran Olası Hanede...

-21. yüzyılın eşiğinde böyle uyduruk yöntemlerle inşaat mı yapılır anne? Faciaya davetiye resmen... Belediye seçimleri var, zabıta ses etmez diye mahallecek kafayı üşüttük... Kazak ören kadınlar, "ev genişleticez" ayağına duvar örmeye başladı...

- Sus kız, harç kar!

- Karmıycam işte... Ben plansız kentleşmeye karşıyım...

- Şu küreğin sapını görüyo musun, sırtında kırarım alimallah. Tuğla ver ordan...

- Ay anne ciddiym bak... Çökücek, altında kalıcaz; sen ne anlarsın inşaat yapmaktan...

- Nereye çöküyo be! Senin yaşın kadar gecekonda yaptık biz babanla... Daha önce yaptığımız kondularda belediye kaç dozer kepçesi kırdı biliyo musun? Bizim bi gecede yaptığımız konduyu üç günde zor yıktılar...

- Ay müthiş ikili... Sezai Türkeş-Fevzi Akkaya gibisiniz; STFA mübarek... Safiye Saka-Zekeriya Saka... inşaatla tek isim... Karı-koca metro ihalesine de girseydiniz bari kız...

- Dalga geçme,,beton atarım üstüne cadaloz... Sen gör-

-

medin tabi, dünyaya gözünü bu evde açtın... Ondan önce hayatımız kaçak inşaat yaparak geçiyodu bizim... Oturma odasının duvarını sana hamileyken, iki günde ördüm...

- Yapma kız, bana hamileyken çimentoya mı aşeriyo-dun...

- Dalga geç sen... Zor günlerdi onlar... Malayı ver bakiim ordan... Hiç unutmam, zabıta yıkmaya geldi, dozerin önüne atladım... Caterpillar, D-9 dozerin kepçesinde doğdun sen... Dozer operatörü koydu ismini... "Sıdika" annesinin mi ne adıymış...

Sonra sen birbuçuk yaşında filandın, ikinci katı çıkmaya başladık... O güneşin altında seni de sırtıma bağlayıp, inşaat tepelerinde, kalıp çakıyodum...

- Hep merak etmişimdir, bende niye doğuştan "amele yanığı" var diye... Şimdi anlaşıldı...

- Daha bebekken manyaktın sen... Durduk yere kalıp çivisi yuttun, hastaneye gittik... Ağladın sızladın, çiviye çıkarttılar... Hastaneden bir de döndük ki, evi yıkmışlar... Baktım olmayacak, biz yapıyoruz zabıta yıkıyo... Ben de oturdum Sü-merbank basmasından bi sirk çadırı diktim... Bir yıl o sirk çadırında oturduk... Yarım dış tuğla ver bakiyim ordan... Neyse uzatmıyalım, 71 yılında sekiz şiddetinde poyraz çıktı, bizim çadır Heybeliada açıklarına doğru uçtu, tutamadık...

— Kız anne naşı diktin o çadırı... Kalıbı var mı bana da öğretsene...

- Hadi ordan salak... Sen daha pantolon paçası kıvrıramı-yosun, nerde kaldı sirk çadırı, kondu duvarı...

- E, öğret o zaman... Hakkaten kız anne... Bi kenar mahalle ev kızı olarak, gecekondulu yapmayı, sirk çadırı dikmeyi, dozer kepçesiyle güreş tutmayı öğrenmem gerekir. Kader böyle... Ben de isterdim, Boğaz sırtında talan yapıp villa dikebilecek bir ailenin kızı olarak doğmayı, gecekondulara dudak bükmeyi... Ama naapalım ki dozer kepçesinde doğmuşuz...

82

- Ay kızma baba, annem öğretti ben de kendime oda yaptım... Ahimin odası var benim yok... Bıktım artıkın mut-baktaki sedirde yatmaktan...

- Kim izin verdi kız sana oda yap diye?

- Saçmalama baba, senden ruhsat mı alıcaktık? Bu millet böyledir işte, kendi başım sokucak biyer buldu mu, öbürünün damına balta olur... izindi, kıldı, tüydü... Siz naşı yaptınız sanki bu evi?

- Hiç anlamam, yıkıcam o odayı... Hem de semt kahvesine karşı iki tane ayı kadar pencere koymuş kaltak... Pençe -resiz olsa bi derece... Yıkıcam...

- Gecekondulu yıkan şeytandır bi kere... Ölürüm de yık-tırtmam, kendimi yakarım, cesedimi çiğnersiniz... Ah... Vur, vur... Şeytaaan... Şeytaan!..

83

Güler misin. Ağlar mısın?

-Ay hahaha... Hohihi... İyahınhınhın... ilahi baba...

- Nooluyo lan? Votkalı gazoz içmiş pavyon kanlan gibi niye kahkaha atıyosun, ayı mı oynuyo?

- Ehöhihi... Him hi... Kusura bakma baba... Sen Ciller'e "Koca başbakan hiç karı gibi ağlar mıymış?" diyince... Şe-edemedim... Hik... Kendimi tutamadım... Hayır, Çiller zaten kadın.. Naşı oluyo yani? Karı gibi ağlayan kadın... Hihihı... Noolsa olmuyo yaa... Ağlasan "karı gibi", gülsen "kaltak gibi".. Konuşsan "dırdır ediyö" derler, sussan "frijit"... E, nedir yani? Peki, kız baba, sen hiç hayatında ağlamadın mı?

- Kim? Lan, erkek adam ağlar mı be... Bak, bi gün iştima-dayız, Yozgatlı bi çavuş var, çocuk kıl bana... Ben de teske-reciyim, saçı uzatmışım biliyo musun? Sen git bu çavuş beni bölük komtanma fitle... Komtan geldi... "Çıkar lan kepi" dedi, gördü saçı tebi... "Aç avcunu" dedi... 0877321 nolu kasaturayla başladı vurmaya... Kasatura numaramı halen unutmadım... 07219723 de piyade tüfeğimin numarası... Neyse işte... Dinlesene kız!

-Ay evet... 07219723... Vallahi dinliyorum baba...

84

- Ne diyodum, aldı bu kasaturayı... "Kaç gün var lan teskereye" dedi... "20 komtanım" dedim... Tam 20 tane vurdu avcuma... Gözümden var ya gözümden, bi damla yaş akmadı...
- Benim demem o dul baba... Ruhî olaraktan yani... Hani, sen bi gece rakı sofrasındaydın. Müzeyyen Hanım televizyonda "Gamzedeyim deva bulmam"ı söylüyodu, paraları bankere kaptırdıydm, abim ameliyat olmuştu filan... Gözlerin dolmadı mı o zaman? Ağladın resmen işte...
- O başka, gözüme yoğurtlu bakla kaçıydı... Mevzuuyu daatma şimdi... Bak, karı kısmış yapabilir mi bunu?.. (Co-ozz)
- Iyh! Yapma lan baba!.. Deli mi ne? Dilinde sigara söndürür mü insan?..
- Al bak, yutuyim istersen... Bu daha bişey dul, gençliğimde bardak yirdim ben çatır çatır...
- Sirkte mi geçti çocukluğun, kılıç filan da yutuyo musun?
- Kılıç dul de... Bu süs biberleri var ya, Arnavut biberi de diyolar hani, çok acı... Avuç avuç yerim ben ondan... Bişey-cikler olmaz... Mutfakta vardı bi kavanoz, bak şimdi...
- Ay lütfen baba, saçmalama, mide fesadı olucan... Yapma, gel buraya... Aman adam resmen yutuyo biberleri... Baba ya... Miden delinicek adam... Gözlere bak, ciğer gibi oldu...
- Iyyyşş... Übb! Bi bok olmasss... Iyh... Bi kavanoz daha olsun onları da yerim... Yandım... Hüff... Dolapta rakı vardı...
- Rakı olmaz, su iç... Su da olmaz... Hay aksi yanıyo herif... iyice delcen mideyi, rakıyı içme...
- Ihıaağ... Iyk... Bişey olmaz mideme... Bakma ööle göbek olduğuna filan... Iyps! Bak ben şimdi kendimi kasıcam, sen bütün gücünle karnıma yumruk vurucan... Hadi, şimdi...

85

- Aman git işine baba...
- Vursana kız... Şimdi...
- Vurmycam be zorla mı? Delirdi adam...
- Deli deme babaya (Şrraak!)
- Ah... Tamam, vurucuz... Vuruyom bak... Son, ki... Üç. (Baaam)
- Vallahi ben bişey yapmadım kız anne... Kendisi vur dedi bak... Turşuyla rakıdan oldu esas... Hafifçecik dokandım, fenalaştı sonra...
- Sus! Cinayete tam teşebbüsçü şey... Hafifçecik dokan-mışmış... Dağ gibi adam göçtü gitti... Ayı idi uyu idi, evimin direği idi... Ölüm, ölüm, ben ölüm... Sabahtan da ayva kompostosu istedi idi... Zekeriya Zekeriya, bizi koyup da nerelere gittiin... (Dangada dangada bang!)
- Ay vurma kafanı duvara anne... Kan koca mazohist ulan bunlar... Biri dilinde sigara söndürüyo, biri duvara kafa atıyo... Sen merak etme ayıltırım şimdi ben babamı... Baba... Babaa... Açtı bak gözlerini... Bu kaç?... Görmedi... Şey... Baba, kasatura numaran kaç, piyade tüfeğinininki ne?
- Inngh... Sıfır yediyüz yim bii...

Sermaye Piyasası...

- Dolar dalgalanıyo anne... Trabzon burmaları Akçimen-to'ya, Kesatları sterline çevirip gelicem...

- Senin yüzünü tersine çeviririm şimdi salak kan... O altınlar abinin sünnetinde takıldı, çocuğun düğün parası, hiç bişeye çevirttirmem...

- Kız durduğu yerde eriyo ama, yazık dul mi abime, o kadar sünnet olmuş çocuk... Bırakın ailemizin tasarruflarına yön veriyim...

- Ben abime bi haber verirsem sünnet altınlarını bi şeylere çevirmeye kalkışıyo diye... Gelir çevirdiğin dolapların içine tıkar seni...

- Aman o ne anlıyacak be...

— Taraftar kül yutmaz...

•s- Hadisin ordan lümpen şey... r- Lüfer deme abiye...

— Lütfen anne noolur... Gel biz bu çocuğu spekülâtif piyasa dalgalanmalarından koruyalım... Yoksa üç kuruşluk tasarrufu eriyip gidicek... Konu komşu altın taksın diye bi daha sünnet olmak zorunda bile kalabilir belki...

- Ne gibi?

- Canım lafın gelişi... Yani demem o ki, küçük tasarrufçu kısa vadede gözünü açmazsa parası pul oluyor... Daha basit anlatıyım... Borsadaki endeks artışı ve dövizdeki dalgalanma liranın likiditesini arttırdı... Para ordan oraya akıyo... Hal böyleyken...

- Al yut bakiyim şunları...

- Gulp! Ne diyodum, hal böyleyken... Kız anne ne yutturdun sen demin bana...

- Sinir hapı... Doktor söyledi... "Ööle abuk subuk konuşunca tıkcaksınız ağzına" diye... iki saat uyursun bişiyiğin kalmaz... Biliyorum istemeden söylüyorsunuz, sen de böylesin işte... Cenab-ı Allah bizi evlattan yana güldürmedi, tuhaf bi kızımız oldu... Mukadderat... Ama buna da şükür... Tavşan dudaklı doğan var, yapışık elli doğan var... Manisa'da tek gözlü bi kız doğmuş diyorlar... Bööle alnının ortasında gözü varmış, hilkat garibesini... Aman evlerden uzak... Hiç olmazsa senin elin yüzün temiz. Günün birinde iyi de bi kısmetin çıkarsa, kurarsın yuvanı, çoluğa çocuğa karışıp unutursun bunları... Sıdika?

-Uyku... Uykum var... O haplar... Innh...

- Uyu uyu iyi gelecek... Aaah ah... Vaktinde baba bedduası aldım da ondan bööle oldun sen... Onbir yaşında filanım, kafayı ağaçlara tırmanıp türkü söylemeye taktım... Babam, bir dövü, iki dövü kâr etmiyor... Çocuk akli işte... Lan sen türkücü mü olucan? Hiç unutmam, bi gün dedi ki; "Kız Safiye, Allah sana da sen gibi asi bi evlat versin gör gününü" diye beddua etti... Gün oldu, devran döndü, sen doğdun işle... Uyu şimdi...

- Lan kız ne o ööle, sen benim sünnet olayımda takılan altınları akuz etmeye çalışıyomuşun... Abime yaramaz diyo-muşun... Ben takıyım takıştırıyım, Bursalara Borsalara gidiyim diyomuşun.

- Saçmalama abi... Ben seni düşündüğümünden... Üç otuz paraya el kapılarında işçi çalışıp para birikliriyosun... Eriyip gilçek... Düğün parası dediğin şeyle bi buzdolabı ala-mıycan, gastelerde okuduk yardım edelim dedik...

- Vıhaay karrdeşime bak, ekonomis yapıyo bize... Bırak bu ayakları kızım, çarpımıym şimdi Jan Klod Vandam gibi...

- Ay konuşmalara bak... Kafayı yedirdiler sana jilel reklamı, delikanlı larafılar filan derken... Üstüne üç posta karate filmi de seyredince oldun sen... O taptığın herifler "delikanlılık" ayağına milyarlık transfer paralan alıp, senin gibi safları gagalıyorlar... Carpıcakmış... indiririm şimdi suratım aşşağı...

- Cırmaklama kız... Taraftar fena bozulur bu işe... Yab-masana lan... Tıaayt! Anne yaa nerde bu deli karının hapları... Yut kız şunları...

- Yutmıycam işte... Sıkma lan burnumu... Gulp!

88

89

Kapılar Ardında...

1

- Sıdika kız, naapıyosun yarım saattir banyoda... Sıdika... Sıdika! Cevap ver anneye!.. Naapıyosun banyoda dedim...

- Detaylarıyla anlatıyım mi? Yemek yedim ya ben... işte sindirdim sindi onları... Sıra şeye geldi...

- Dalga geçme... Genç bi kız uzun uzun helaya kapanmaz ööle... Naapıyosan sööle çabuk...

- Akvaryumun suyunu değiştiriyorum...

- Bizim evde akvaryum var mı ki cadı?

- Senden gizli divanın altında balık besliyodum...

- At o balığı baban kızlar...

- Nisan bir... Herhangi bir balık beslemiyodum, bu bir şakaydı... Hihoha... 1 Nisan balığı...

- Sakanın sırası mı... Şaşanm sırasım... Şakanın sırası mı salak...

- Bi daha sööle bakiim... Yok yok onu deme... Beş tunç tas has kaysı hoşafı de bakiim...

- Beş tuş hans... Beş tuns şak... Sıçıcam tasına masına şimdi haa... Oyun oynuyo benle cadı... Kız çıksana dışarı... Kesin sigara içiyosun sen orda...

90

- Hu... iyi bildin... Yanında bi büyük de rakı götürdüm... Eroin mayaladım, tutsun, onu da içicem...: Beş yıldır burda-yım ya ben... Lan helaya gireli beş dakika olmadı şunun şurasında... Midemiz rahatsız belki... Bütün gün divanın kenarında oturuyorum diye iyice yastık zannetmeye başladınız beni... İnsanım ben insan... Biyolojik bi varlığım, içimde pamuk yok...

- iyi, yaptınsa yaptın içindeki pamukları, çıksana artık dışarı... Baban gelir hallaç gibi atar sonra...

- Ciyaak... Delirtirsiniz insanı be! Çıkmıyorum işte hadi bakalım! Ev diil E tipi cezaevi... Dışarı çıkamadığın gibi, helaya da gidemiyosun... iş inada bindi işte... Çıkmıyorum, çıkmayacağım, çıkmam da...

— Sıdika... Sıdika... Orda mısın kızım?

- Şu anda banyoda diilim anne, bu bir teyp kaydı... Kaçtım, Laleli' de bi otele yerleştim... Bi ihtiyacınız varsa sinyal sesinden sonra kapının önüne yapın...

- Eh sen daha çıkma ordan, akşama baban gelince ağzının ortalık yerine sinyal bırakacak senin... Uzatma kızım, çıksındiyorum sana...

- Hayır çıkmıycam, bundan sonra oturma odası yerine burda besleyin beni...

- Lan Sıdika, çıksana kızım dışarı... Hasta etme adamı... (Bam bam bam) Hadisene lan, çatlıycam...

- Boşuna kapıyı yumruklama abi, çıkmıycam işte... Annemle tartıştık, eylem yapıyorum...

-Ben nereye yapıcam peki,..

- Altına yap üstüne otur... Salak! insanlık onuru ayaklar

91

altına alınıyo burda abi, sen kalkmış ne düşünüyorsun... Tuvalette bile yalnız kalamıyorum... Midem ağrıyo, "içerde ne dolap çeviriyosun" diye paranoyalara kapılıyolar... Kararlıyım, ölsem de çıkmam burdan... Hâlâ çişini ailesine söyleyen bir ev kızı olarak yaşıyaçağıma kendime banyoda şofben faciası süsü veririm daha iyi...

- Boşuna konuşuyosun baba... Çıkmıycam işte burdan... Yetti artık bugüne kadar yaptıklarınız... Kuşku, şiddet, sevgisizlik... Ühüüü... insan mısınız siz be... Ühü hû...

- Haklısın kızım, ağlama... Haklısın...

- Hırmk... Ay cidden şofben gaz kaçırıyo galiba... Zehirlendim heralde, tuhaf sesler duyuyorum... Ne dedin sen baba... "Haklısın" mı? Tekrar et...

- "Haklısın" dedim yavrucum... Sana çok kötü davranıyoruz... Sen iyi yürekli, dünyayı anlamaya çalışan, akıllı bir kızsın, seni seviyoruz, sana güveniyoruz... Şimdiye kadarki ayılıklarımızı cahilliğimize ver... Söz, bundan böyle kimse sana el kaldırmıycak... Hadi, çık dışarı, şöyle doya doya bi öpiim seni...

- Kesin ölmüşüm ben... Ya da her şey rüyaymış... Kendimi çimdирsem kızlığım bozulur mu acaba?.. Çıkıyorum baba... Ama... Söylediğin gibi di mi... Açtım bak kapıyı... Açı... yorum...

- (Donk... Şraak) Gel buraya şıllık... Seni bilmiş kaltak... Bi daha yapcan mı... Hi... Hi... Al...

- Ay nooluyo... Hani şeydi... Ah... Yoktu ya be dayak.

— Bir nisan şakası... (Banı)... Anaya babaya carcar etçen mi kız... Haa! Bir nisan...

- Midesine midesine vur bey... Ağrıyo diyodu...

92

Kınama Mesajı...

- Masanın üstündeki dantel örtüyü geçici bi süreyle kaldırıyor ve telefona el koyuyorum anne! Bu masayı "kriz masası" haline getiricem... Birleşmiş Milletler! kınıycam...

- Git kenarda kına, masanın üstünde olmaz... Sofra kuru-cam...

- Bu mümkün dul... Divanı "kriz divanı" haline getiri-cektim, fakat telefonun kordonu oraya yetişmiyo... Telefonun başucunda ayakta kınasam olmaz, yoruluyorum... Saatlerdir meşgul çıkıyo...
-Yeter artık, elleme telefona! Babangil arar şimdi, meşgul çıkarsa akşama "Kimle konuşuyodunuz lan" diye evi Go-razde'ye çevirir...
- "Birleşmiş Milletlerle konuşuyodum" derim...
- Kızım sana yasaklamadı mı baban... "ikide bir, NATO karargâhını, BM'yi filan aramak yok" demedi mi? UNICEF mi ödüyo telefon faturasını?
- Naapalım, elimizden başka ne geliyo? Evde balistik füze yapıcak halim yok ya... Mektup yazsam günler tutar, faks da almıyosunuz insana...

93

- iyi... Radar alalım evin tepesine sana... Yel değirmeni gibi dönsün şöle... Dünyanın dört bir tarafına laf yetiştirirsin...
- Dalga geçme kızınla...
- Esas sen dalga geçme anneyle... Birleşmiş Milletler'i kı-nıycakmış da... Yıllardır kafayı bozdun sen onlarla, yüz kere aradın, kart attın, iki kere Birleşmiş Milletler'e kaçmaya teşebbüs ettim... Nooldu, seni dinliyo mu elin Ortodoksu. Dinleseler Çetin Çeki'yi dinlerlerdi...
- BBG ile BM'nin ne alakası var? Sana soruyorum anne? TRT-l'de Cuma geceleri yayınlanan Bir Başka Gece programının sunucusu Sayın Çetin Çeki'nin, Birleşmiş Milletlerle ilişkisi ne şimdi?..
- Hikmet Çetin diyecektim... Bakan hani... Ağzımdan ööle çıktı... Gerçi o adamcaaz da pek ilgili gözükümüyo meseleyle ama...
- Doğru valla... Senin benim kadar o da telefon ediyo işte... Bakan ya, bi sürü jetonu vardır... Anası babası da kız-mıyodur telefon ediyo diye...
- iyi hadi, çevir iki kere daha... Ama babana söylemek yok... Butros Gali çıkarsa bana da ver, iki çift sözüm var ona...
- Hihhi... Ne diyecen kız adama?.. -Dumkof!..
- Bakalım Gali "Bizimkiler" dizisini izliyo mu, nerden bilsin "DumkoP'un ne demek olduğunu... Bak ben sana ezberletayım, gastelerde çıktıydı... Açtık diyelim, karşıdan "haloğ" dediler, biz de diycez kii... Mistir Gali... Viy ar from Törki...
- Vinar frontörkim... -Yok, ööle dul...
- Vinar frontöörki! Yuuuuh! Diş iz di cemaziyül evvelini, vilayetini... ingilizce kınamak şart mı herifi, dilim dö-

94

nelmiyo işte... Hem, Birleşmiş Milletler'i işletmiyo mu bu herif, herkesin dilini bilmesi lazım... Ben ona en iyisi Sa-matya ağzıyla bi çingar çıkariyim, sen çevir kâğıda yaz, okursun... Yaz... Sen de adam mısın lan, bokumun dumanı... Bu mu sizin insanlığınız.-. Kazıklı Voyvoda'nın torunları noolucak... Senin bacına tecavüz etseler iyi mi...
- Yavaş... Nerden çeviricem ben bunu ingilizce'ye... Pire-zmt kontinyus tense kadar geldiği bizim sınıf... Sonra okuldan aldınız insanı... Bi tek "bacı" lafını biliyorum "sister" yazılıyo... Halı... Dur bi dakika, düştü galiba, vallahi ça-lıyo...

.'- Saatlerce aradık herifleri, sonra telefon düşünce "ciy-yak" diye bağırıp kapadın... Delisin kız sen anne... Bariz manyaksın... Paraya günah...
- Ööle bööle bağırmadım ama... Sen anlamazsın, "ana gibi" bağırdım... Dünyanın her tarafındaki kasaplar bilir bu çığlığı... Dili filan yoktur bunun... Kulağımızı tıkarsak duymayız sanırlar... Ama ana çığlığı adamın kâbuslarına girer, bin yıl yankılanır, laneti alınlarına yapıştır...

BM Sekreterliği Telefonu: 001 212 963 50 12

95

Araba Sevisi

- Kız Sıdika, arabayı diyorum... Şu kamyonun arkasına, ışığın altına alsak daha mı iyiydi?.. Hırsız mırsız için... Yok ama olmaz, orası ışık altı da, yol ağzı... Sabah körüklü otobüs dönemez, çizer caanım arabayı... Buldum, en iyisi öbür sokağa, karakolun önüne koyalım, daha emniyetli...

- Yok baba, en güzeli sen bu arabayı Bursa'ya götürüp fabrikasına teslim et, orda kalsın... Biz binmiyelim buna, park filan da etmiyelim, çızılacak yazık, o kadar para verdin...

- Ukelalık etme kız, sana soran oldu mu cadı?.. Git bi kaya getir tekerin altına koyalım... Dur dur vazgeçtim... Olmaz bu araba burda... Sabahtan cayır cayır güneş vuruyo... Karşı kaldırım gölgelik olur, oraya çekiyim, sen gel gel yap...

- Karşı kaldırım dükkân önü, vitrinlerini kapatırsın, esnaf tekere şiş sokar... Olay çıkar...

- İyi o zaman sen git kaya getir, tekerin altına koyalım, burda kalsın... Ya da dur dur şimdi... Şu düğün salonunun önündeki arabalar düğün dağılınca çekip gider, yer açılır

96

oraya çekeriz... Sen eve git, annen bi termosu çay doldurup göndersin... Ben arabanın içinde bekliyecem... Ama bu düğün de ne zaman biter şimdi...

- Karar ver baba, kaya mı gelirim, termos mu gelirim...

- Kelime-i Şahadet getir, kafanı kopartıcam... Ukela cadaloz seni... Ne o ööle babaya ağız eğmeler, dalga geçmeler... Arabayı yolun ortasında mı bırakıcaz, düşüncez tabii biraz, o kadar para verdik...

- Ama baba iki saat yirmibeş dakkadır sana gel gel yapıyorum... Olmaz bööle bişey ya... At olup şu arabayı çeksem daha az zahmetli... Üç gündür uyumuyoruz, çaldılar mı, çarptılar mı, yağ mı kaçınıyo, bok mu püsür mü? Kapıyı sert çarpma, çamurlu ayakla binme, emniyet kemerini sün-dürme.. Araba mı bize hizmet edicek, biz mi arabanın kölesi olucaz yaa! Yol yok, yer yok üç günde yirmibin arabayı yangından mal kaçırır gibi çatır çatır satın aldılar... Milletçe yedik kafayı be... Karılar Magnum diye yalanıyo, herifler otomobil...

- Hişt, çabuk, salonun önünden bi araba çıkıyo, yerini kapalım, sen gel gel yap...

Hadisene kız...

!

* * *

- Sıdıkaaa... Hadi yavrurum uyan, bak baban işe gidicek, arabayı çıkartıcakmış... Kalksın bana gel gel yapsın diyo...

- Aaa geldiler artık ama... Niye abime gel gel yaptırtmıyo bu herif...

- Herif deme babaya artı abin araba konusunda sağlam pabuç dul... Erkek çocuğu, hevesli... Yarın bi gün canı çeker, arabayı kaçıır, başını belaya kor... O yüzden baban arataya yaklaştırmıyo... Hadi kızım, kalk sen gel gel yapıver...

97

- Tabi benden asla şüphelenmiyorsunuz... Kız çocuğu olarak arabanın arkasına karpuz şeklinde süs örmek, çocuk yapıp dikiz aynasına patiklerini asmak gibi görevlerim var... Ama sabah akşam tampon dibinde "gieel gieel hoop kal öyle" diye bağırarak da örf ve ananelerimize yakışan bi hareket dul, cemiyetimiz kızmasın, ben aynen yapıyorum...

- Kız kalk herifin arabası ısındı, kızıcak, yıkıcak şimdi ortalığı...

- Babaya herif denilmez artı kalkmıyorum...

- E, ben mi şeedicem... Yanlışlıkla çarptırırım herifi, pardon babanı, öldürür alimallah... Hem naşı gel gel, sol yap, sağ yap diyecem... Ben sağımı solumu bilmiyorum... Saat takılan sağ, yazı yazılan sol...

— Tersisi... Acındırma şimdi kendim, hayatta kalkmam...

- (Şangırlı)... Aha, eczanenin vitrinine girdi işte adam... Allaah, mahvedecek şimdi bizi... Yepyeni arabayı göçürdü, hırsını benden çıkarır... Yürü kız Sinop'taki ablaamlara kaçalım, yatışınca geliriz...

- Saçmalama anne... Arabayı tamir ettirir ettirmez Sı-nop'a bizi almaya gelir... Dönüşte 700 kilometre yol hiç cc-. kilmez, ailecek ya cinnet geçirir, ya kamyon altına gireriz... En iyisi Merter'deki halamgile gidelim... Oranın trafiği arapsaçı gibi... Herif arabayla hayatla gelemez oralara...

— Herif deme babaya, artı, git abini uyandır, yazık, tek başına o çocuğu yakalarsa kan kusturur... Çabuk kız... Ner-den aldık şu içine ettiğiminin arabasını...

98

İnsan Hakları '94

- Eşşoğleşşegin kızı, ne biçim yol tarif ediyosun, "ilk soldan gir" demedin mi? Lan şu yolu bi buluyim kenara park edip seni dövmezsem...

- Ay kızma baba, dilim sürçtü... Sağa gir diycektim karıştırdım... Esasen sol, sağ diye bişey kalmadı zaten, dünya globalleşiyö...

- Eh ben bi park yeri buluyim; durucam, dörtlü flaşörleri yakıp 25 dakika seni dövücem... Hem beni yanlış yola sokup kaybetti, hem de boş boş konuşuyo kaltak...

- Sakın buralarda duruyim deme baba... TEM'e çıktık, otoyolda durmak ve park etmek yasaktır... Hele kız hiç dövülmez, Hıncal Uluç görür, adamın ağzına sıçar...

- Sus kız! Çocuk parmağını yalayıp arabanın çakmağına sok, kendini çarptır... Seni dövücem derken arabayı uçur-mıyım, kendi kendini cezalandır... Hade, sok parmağını şu çakmağa...

- Eve gidinceye kadar sabret baba... Allah muhafaza, baba baskısıyla çakmağa parmak soktuğumu bi turist arabası görür, Batı'nın eline malzeme vermiş oluruz...

Senin yüzün-

den içişlerimize karışirlar, insan hakları çİğneniyo diye tantana ederler... Zaten vize felan koyup onurumuzu zor kurtardık şunun şurasında...

- Sus bi dakka... Arka tekere bişey oldu galiba; aç şu camı da bi bak bakiim, lastik iniyo mu?

— Peki... (zzzzt) Ay şu otomatik cam olayı büyük kolaylık... Kim ne derse desin memleket hakikaten de belli mesafeler kat etti... Otoyollarımız, camı bir düğmeyle açılabilmesi otomobillerimiz var... Gerçi sürücü koltuğunda eğitimsiz ayılar oturuyo ama, yine de modernleştik... Şekil olarak da olsa hoş bişi (zzzzzt) aaa nooluyo yaa... Baba! Kız naaptın babaaa! Cam... Kapının camı... Kafamı sıkıştırdın, öğğk boğulucam... Cam... Cam...

- Hâlâ konuşuyo cadaloz, kız susmazsan bi daha basarım düğmeye zzzt diye kafanı koparırım. Sen kaşındın, insan gibi soksaydın parmağını çakmağa... Hişt... Kız dikiz aynasına tükürme, arkayı göremiyorum...

— Haa... Şimdiy... Zekeriya Saka sen misin, bu Sıdika'nın babası, ha? Beni tanıdın mı Zekeriya Bey... Ha? Şimdiy... Evet?..

- Valla çıkaramadım beyefendi...

- iyi düşün... Hiç beni televizyonda felan görmedin mi?.. Pazara gittim hani bi kere, sırtı küfeli çocuğa acıdım ha-niy... Gartvizit dağıttım... Çarık giyip dolaşdım, poşu takdimdi hani... Haberlerde felan... Yehu... Hiç mi görmedin?..

- Eöhö... Deterjen şeysi mi? Ha, yok... Buldum TRT l'de "Sonradan Görmeler" dizisinde... Yok ama, o diildir heral-de... Romina'yla Gülçin...

- Kardeşim sen ne biçim bir insansındır ki koca bakana deterjan şeysi diyorsun... Ben insan Hakları Bakanı Azimet

100

Köylüoğlu dul miyim? Kameraya bak da konuş... Şöyle hafif biraz geri gel, ışığı kesiyorsun... "Tabi Sayın Bakan" de... — Tabi Sayın Bakan...

- Hüşt... Sen şimdi ben işaret verince elime doğru hamle et, öpmek iste, ama ben elimi çekeyim... Gamerayı arkana al, profil dur, tedirginmiş gibi yap...

- Niye?

- Ne demek niye? Kızım dövüp gadın haklarını rencide ederken iyi miydi? Ben şimdi sana gameralar garşısında gız-maz mıyım? Guşlar söyledi, gizin gafasını cama sığıştırmışsın... Ayıp ayıp... Kınıyorum... 20. yüzyıl bitiyor... Çağdışı kalıyoruz... Pudra var mı, burnum parlıyor...

- Kardeşim sen hakikaten insan Hakları Bakam mısın, kafa mı buluyorsun, şalcamera mısın? Nooluyo?

- Korumam telsizin götüynen alınının ortalık yerine bi tane geçirdi mi anlarsın bakan mıyım neyim... Şimdi ışık yetersiz, yarın sabah bi daha gelecem gameralar ve medyalarla... Kız daha eski püskü giyinsin, sen de hafif sakal bırak... "Tabi Sayın Bakan" de...

.-Tabi Sayın Bakan... Töbe töbe...

101

Apolitik Sıdika...

I

- Kız Sıdıka, nooluyo yine kız bu memlekete, Kars, Erzurum, Diyarbakır, bütün her yer kaynıyo... Noolucak bunun sonu...

- Anne bi susman mümkün mü acaba? Senin yüzünden ilmek kaçırdım... Manasız konuşmalarınla babamın süeteri-ni sabote ediyosun... Senin yüzünden, ördüğüm şey süeter statüsünden çıktı, giderek bulaşık bezine benziyo...

— Aaa... Cadaloza bak, terslenme anneye! Sorduğuma cevap versene... Her zaman çak çak dünya meselelerini konuşmaya can atarsın... Ver bakiyim o elindekini..

- Çekiştirme anne süeter sünüyo... Süeter sünmesi olayından nefret ederim... iki sırım kaldı... Süeteri bilirim Akile halama çetik örücüm...

- O ilmekleri boynuna geçiririm ben senin... Kız cevap versene anneye! Noolucak, sıkıyönetim mi gelecek hn?

- Ayol ne biliyim ben? Kâhinler kanadından mıyım?

- Eşekler kanadındansın sen... Ver o örgüyü!

- Annecim süeteri çekiştirme rica edicem... Kadın dul südürüm sistemi... Şuna bak ne hale geldi, atkı oldu artık

102

bu... Sorduğün konuların hiçbirleriyle ilgilenmiyorum...

- Tuhaf karı! Tığla kulağını karıştırırken beynini kurcaladın heralde... Nooldu sana kızım... Asoşeytid Press ajansı gibi dünyanın her tarafındaki meseleye maydanoz olurdu... Kırk yılda bir insan gibi bi soru soruyoruz... Aramızda bu işlerle ilgilenen bi tek sen varsın, noolur sanki insan gibi cevap versen

- Kız anne, pastırma yazı ne zaman?

- Bırak şimdi lafı değiştirmeyi, nen var kızım senin...

- Vizyonum daral d ı ! . .

- Aah ah... Benim de içim daralıyo... Noolucak bu ülkenin hali? Abinin askerliği geldi... Bütün ana kuzuları gibi o da gidicek oralara, her gün yüreğimiz ağzımıza gelicek...

- Bu Ajda Pekkan da manyak ha... Sen koca süper starsın, Ferhat Güzel adlı türkücüyle ekrana çıkmaya ihtiyacın mı var... Menapoz şey... Belli bi yaştan sonra fittiriyo bunlar anacım... Al işte Gönül Yazar-Reha Yeprem olayı... Aralarında otuz yaş var ayol... Suat Suna da şimdilik efendi bir oğlan ama, olacağına bak... iki gün sonra Serpil Barlas'lan Si-es'te görürsem hiç şaşırımam... Sinirimden ilmek kaçırdım...

- Sıdıka! Ver o örgüyü diyorum sana!

- Sakın aklından bile geçireyim deme... Sheet... Örmeyee örmeyee örmeye gelcliik...

- Sıdıka, yavrum, ben annecin... Aç bakiim gözünü... Gö-rüyo musun, hıı? Bu kaç?

- Seksen öncesi...

- Hay diline kurban oliyim senin... Hah şöyle, eskisi gibi manyak cevaplarından ver... Neydi o ööle örgüyle, magazinle bozduydun kafayı... Noolurdu benle inatlaşıp babandan dayak yemeseydin sanki? Gözünü patlattırdın da başın

103

göge mi erdi?..

- Bu konuyu kapatalım anne! Ben uzayda mahsur kalan astronotlara acıdığım için, Birleşmiş Milletler'e mektup yazdığım için, Gagavuz Türkleri, Golfistrim akıntısı, Clin-ton'un pipisi, nesli tükenen kuşlar, pelur kâğıt, tiftik, çekirdeksiz kuruüzüm ve benzeri birçok konuda babamdan dayak yemiş bi insanım. Yıllarca benden örgü örüp televizyondaki geri zekâlı yarışma ve dizilere bakmamı istedikten sonra aniden "Bu ülkeye nooluyo?" diye soru sorup, üstüne dayak atan zihniyete söyleycek söz bulamıyorum.

- Naapalrm baban politik konularda şahinler kanadından... Sertlik yanlısı accık, döver de sever de...

- Abimgil askere gidicek diye aniden memleket meselelerine kafayı takmakla olmaz bu iş... Ucu sana dokununcaya kadar, bu ülkede, dünyada neler oluyo bitiyo diye sallama sen, sana dokunmayan yılan bin yaşasın, sonra aniden ku-dur... Öfkeli kalabalıklara karış, ordan oraya sürüklen... Yazık be...

- Kız ne biçim konuşuyorsun sen be öyle... Çaarıcam yine babanı, esas sana yazık olucak... Ukela dümbeleği... Kes sesini, öbür gözünü de patlatmıyım... Şu süeteri bitir, akşama bakıcam... O bitince şofbenin üstüne dantel örülen... Manyak... Beş para ver konuşur, on para ver sustur... Kaltaklar kanadı...

104

Kara Günler

— Sıdika, yavrucum... Annesinin bi tanesi, bıcırık kızım benim...

- Aman Allahım, bana iyi davranılıyo... Hayırdır... Ettiğim dualar, yağmur dualarıyla birlikte işleme konu heral-de... Şükür, bugünleri gösterene...

- Niyeymiş kız! Daha geçen gün ben sana bi kere daha "bıcırık" dedim...

•3

- Geçen gün dediğin beş ay oluyo... Bi kere de 1991'de babam sarhoşken saçımı okşayıp "Boncuk gözlü kızım" cle-cliydi... Sonra 1992 Temmuzunda abim beni bir sevgi gösterisi sırasında sırtına almaya kalkışmıştı... Düşürünce bileğim burkuldu ama olsun... Özetle, günlüğümdeki kayıtlara göre toplam üç kere sevildim şimdiye kadar... Bi bu son "bıcırık", etti dört...

- En aşsa yedi sekiz vardır, sen hatırlamıyosun... ilk çişini söölecliğinde baban sana "Afferin benim düğme burunlu kızıma" demişti mesela... Hatta hiç unutmam, abin seni kısıkanıp akşama kadar "Benim de çişim vaaar" diye bağırdı... Sonra baban kızdı, abine iki tane vurup kömürlüğe kitle-

105

diydi... Abin kömürlüğün camından atlayıp Kütahya'ya kaçtı, benim tansiyonum 22'ye çıktı... Abini bir hafta sonra bulabildik. 14 yaşına kadar da yatağa işedi...

- Ay yeter anlatma anrfe, bilsem söölemezdım çişimi... Ne o, babam bana sevgi gösterisinde bulunmuş, nerdeyse aile faciası be! Hay düğme burnum kopaymış...

- Elleme burnuna! Anneyle konuşurken burnula oynamaz...

- Hay ağzına sağlık annee; azarla azarla... Oh be rahatladım... Ne o ööle "bıcırık" filan... Nerdeyse ruh sağlığım bo-zuluyodu... insan öz kızını aniden sever mi?

- Her neyse... Beni dinle yavrucuğum... Kara günler yaşıyoruz... Konu komşuya rezil olmak üzereyiz... Biliyosun her ayın ilk perşembesi bizim "Dolarlı kabul günü"müz... Bu perşembe sıra bende... Ama dolarları babana verdim, baban ödeme güçlüğü içinde... Komşulara ne ikram edicem şimdi ben... Güne de az bişiy kaldı...

- Hihhi... Kara perşembe!

- Dalga geçme anneyle! Senin dikiş paran vardı... Onu gün geçinceye kadar bana şeetsen... Söz sana, perşembe krizini atlatıyım, geri vericem...

- Bence konkordato ilan et anne! Kek yapımını ve çay clemlemimini durdur... Günün iptal edilebilitesi çok yüksek görünüyor. Hem, konu komşuya ayıp olucağımı da zannetmiyorum... Dolar bazında kurulan komşuluk ilişkisinden ııoolur?

- Naapalım yani, her şey dolarla... Babaannen bile kefen parasını dolar bazında biriktiriyo...

- iyi de, bana ne? Gün sırası sana geldiğinde hep böyle oluyo zaten... Geçen sefer de" ahimin sünnetinde takılan altını bozup güne verdin... Madem dolar bazında gün işine girdin, kendini ona göre ayarla... Babama kredi verip batırma... Çocuğun yatırımlarını da yaktın... Abim yıllar önce

106

sünnet olup, pipisinin bi kısmım altına çevirmiş... Sen tut herifin sünnet altınlarını güne yatır, gazozlu kek ve kısıra çevir, parayı karbonhidratla kolestrole bağla... Çok kârsız bi yatırım...

- Uzatma yavrum, bu bir kurtuluş savaşı, ver şu dikiş paranı, komşulara rezil olmayalım...

- Ben de bu lafa hastayım... Kolay mı ööle her şeyi "kurtuluş savaşına" benzetmek... Milletın parasını el birliğıyle kurnazlara hortumlat, ondan sonra gelsin "kurtuluş savaşı"... Benzeticeksen başka bişeye benzet bari... Şehit ruhları çarpar insanı.

- Benzetirim şimdi ben seni! Vurdum mu suratın dağılıp Çarşamba Pazarı'na benzer...

- Anlaşıldı, dövülebilite oranım yükseliyor... Bıcırıklık oranımda ise önemli bir düşme kaydedildi. Çünkü dikiş paramı dolar gününe vermeye pek niyetli görünmüyorum. Valla, kriz konusunda sana destek verebilirim anne, ama bazı şartlarım var... Ahimin odasını istiyorum...

-Yuh! Kıbrıs'ı da isteseydin bari, kör olmayası karı!.. Altı üstü biraz para yardımında bulunucan...

- Valla siz bilirsiniz... Şartlar böyle... Yıllardır mutfaktaki divanda yata yata omurgam sekiz oldu... Parayı verdiğim gün odaya girerim, ab im de mutfağa geri çekilir... Böyleyken böyle işte... Kendi düşen ağlamaz... Kriz kerizleri sizi... Peh, "bıcırıkmiş", ben de yediydim sanki! Rasyonel olalım, duygulara yer yok!

107

Tavla İnsanları

- Sıdık kız, al gel hele şu tavlayı...

- Bulaşık şeediceküm baba... Abimgil gelir birazdan, on-lan oynarsınız... Hem ben biraz rahatsızım... Aynyetten tavlanın pulları eksik... Geçen yenilince kızıp gökyüzüne fırlattın ya... Bi sürü pulu bulamadık... Sen biraz asabi oynu-, yosun, tatsızlık oluyo...

- Kim asabi oynuyo lan! Kim asabi... Bok gibi zar geldi o gün... Yoksa ben senin gibi zilliyeye mars olmazdım... Sana tavlayı ben öğrettim be!..

- Tabi orası öyle babacığım... Armut aldım yer misin? Dur bi dakika arabanın-alarmı çalıyo galiba... Kapıyı tornavidayla kanırtıyo olmasınlar... Belki de birisi çiviyle çiziyo-dur...

- Lafı değıştirme şimdi; alarm felan çaldığı yok... Git getir tavlayı, tavla oynanacak... Bikaç tane de bozuk para bul, eksik pulların yerine koruz...

- Evde hiç bozuk para yok... Sonuncu beşbin lirayla gündüz Galleriya'nın helasına işedin ya... Ben veriydim hani... Bu saatte açık bakkal da yoktur, para bozduramayız... iyisi

108

mi yarın artık..

- Git kız, annenin mantosundan iki düğme kopar. Manda gözü gibi düğmeleri var onun, yovarlak yovarlak...

- Ay adamın gözünü yine tavla bürüdü... Oynamasak diyorum baba... Sinirleniyosun, şekerin yükseliyo...

- Silerim şimdi şekerine şerbetine... Sinirlenmiycem işte layn! Git getir şu tavlayı... Çak çak çak çene yapma babaya! Kalkıcam şimdi yırtıcam annenin mantosunu da senin ağzını da! Yürüsene kız, bak hâlâ duruyo...

— Daha tavla oynamadan cinnet konumuna geçti herif... Deli bu adam! Ben de babam niye bana tavla öğretiyeye diyo-dum... Meğer kurban arıyomuş kendine... Tanrım, bişey olsa şimdi... Gökten melaikeler tavlacı indirse... Zarları mı yut-sam ne yapmam?..

- Hâlâ bulamadın mı kız tavlayı... Getir de iki mars bi ters gösteriyim gününü...

- Rus ruleti oynayalım mı baba, daha az gerilimli olur... Ya da direkt ben kendimi vuruyim... Buldum; telefon edip Sıtkı amca'yı çaarıyım... Erkek erkeğe şööle pulları şaklata şaklata oynarsınız...

- Zar tutuyo o eşşöleşşek... Barbutçu it... Tövbeliyim oynamam o herifle... Nerde kız şu tavla.

- Tavla burda da annemin mantosunu bulamıyorum; ku-rutemizlemeye mi verdi ne... Belki de güve yemiştir...

- Havuç yok mu havuç... Şööle söğüş dilimler, pul yaparsın.. Hıyar da olur...

- Komşudan hızarı isliyim, dağdan meşe keseriz... Meşeden iyi pul olur, accaip şaklar... Yarın sabah ilk iş İstıranca dağlarına gidelim... Seher vakli çıkınlarımızı alıp yola koyuluruz... Mis gibi dağ havası... Hadi şimdi yalalım...

- Siürüahaha... Git hedağ!

— Taam taam, sinirlenme, getiriyorum...

109

* -f; *

- Zırlama... Sen de yenilseydin... Bilmiyo musun herifin huyunu... Zarı gelmeyince dehriyo işte... insan, mahsusuktan yatıverir...

- Ay ama napiim anne yaa... Kasten yanlış oynuyorum, yüz tane açık veriyorum, herif öfkeden önünü görmüyo ki... Sabaha kadar yenildikçe bidaha oynattı, kaç kez

kasten zarı dışarı attım, fenerle arayıp yine buldu... En son, bari bi oyun alsın diye mahsusuktan açığını kırmayıp, içerden pul sallıyodum, "Sadaka mı veriyosun kaltak!" diye bağırıp tavlayı kafama geçirdi. Olmaz böyle bişey ya...

- Aman işte kızım naapsın... Yaşlandı artık... Hayatı boyunca üç otuz paraya orda ezdiler burda kakaladılar... Her yaşlı erkek gibi o da tavlayla bozdu sonunda... Rahmetli deden de öyleydi... Konu komşuya yenilir, pulları zarları damlara atardı, yemeden içmeden kesilip, hırsını bizden çıkarırdı... Tavlada pul şaklatırlar, halı sahada gırtlak patlatıp diz paralarlar, gaz, pedalına abanıp, öndeki arabayı bi burun geçmek için yırtınırlar... Hırsları neyedir kimedir bilinmez... Yenildi ya, akşam yine oturtur karşısına... Sen en iyisi Sinop'taki halanlara git, yatışınca gelersin...

- Aman istemez... Sinop'taki eniştem de 51 manyağı... Geçen yıl çifte gidip ikiyüz attım... "Joker çaldın" diye bıçakla üstüme yürüdü... Hepsi deli lan bunların...

110

Beni Balkona Gömün!

- Hüyf... Lan patlıycam resmen ha... Kendimi dondurt-mak istiyorum. Çok sıcak kız anne yaa! Esasen var ya, bu sıcakta ya morg bekçisi olucaksın ya da Eskimo ev kızı...

- Hay dilin donsun... Vıdı vıdı vıdı... Gece vakti morg fe-lan deme insana, manyak manyak... içim ürperdi kız... Uykum kaççak şimdi...

- Bu sıcakta uyunuyo da sanki... Dün bi ara yarım saat kadar içim geçmiş. Rüyamda Titanik'e atlamışım, serin serin buzdağına çarpmaya gidiyodum...

- Hayırdır inşallah, rüyada Titanik görme ne ola ki...

— Ferahlık derler... Transatlantik görmek ferahlık olarak yorumlanır da, buzdağı görmek bir nedir bilemiycem şimdi... Sen de yemişin kafayı anne hee... Oturmuş benle rüyada Titanik Transatlantiği'ni görme hayır mıdır konulu geyik çeviriyo...

— Ne kız, rüya bu... Her şey görülür... Ben genç kızkene bi kere Zeplin gördüm rüyamda... Şöüle kocaman balon gibi bişey... Kalktım annaanene sordum, "kötü haber derler" dedi... Hakkat devrиси gün büyük dayım minare şerefesine

m

çinko çakarken aşıa düştü... içime doğmuş demek ki...

- Cep denizaltısı gördün mü hiç anne kız?.. Kısmet derler...

- Hemen dalga geç anneyle bok karı... Yiycen sindi kafana terliği...

- Kadına bak yaa... Şu sıcakta, sırf gerektiği zaman benim kafama atabilmek için terlik giyiyo... Silah gibi takıyo onları ayaana, şöüle şöüle topuklu... Terlikli ilah... Çıkar o terlikleri de ayaan rahatlasın... Atçak bişey istiyosan elinde bumerangla dolaş... Hem geri döner... Bumerang dedim de aklıma geldi... Rüyada bumerang görmek hayırdır... Gurbetten biri gelecek demektir... Dönüyo yani... Çaktın?

- Çakıcam şimdi seni yerlere, yolucam o saçını başını cadaloz... Ne lan morglar, Eskimolar, Titanikler, burner... Şeyler... Jet denizaltılar!... Adam gibi bir laf çıkmaz şu deli karının ağzından... Elin kızları evlerinde hanım hanım oturup saçlarına boncuk takar, ne bileyim Kral TV seyredir, Romi-na'ynan Gülçin'e faks çeker...

- Hee... Faks var ya bizim evde... Ama tabi lazım artık... Her genç kızın rüyası... Bi diceylen fakslaşmadan ölürsem gözüm açık gider... Kız hakka ten anne eve faks alalım... Bak kendi ağzınla sööledin... Sen ister misin biricik gelinlik kızının

çeyizinde faksı yok, sıradaki parçayı isteyemiyö... Bu arada rüyada faks görmek "düşmanın var" demek... Onu da araya sıkıştırıyım...

— Kız sus bak fena olucak... Evlat katili mi edicen sen beni cadaloz...

- Sen bilirsin... ister evlat katili olursun, istersen bu sıcaktan kaynaklanan gereksiz konuşmalarına sabır gösterir, hayırlısıyla ilerde anneanne, hacmine filan gibi hoş bi unvana kavuşursun... Evlat katili, idamlık Safiye, Deli Safiye... Çık... Bunlar kulağa hoş gelmiyo... Yine de sen bilirsin... Zeplinci Safiye...

- Kız sus bak, atarım kendimi şu balkondan aşsa...

112

de hayatının sonuna kadar "hayırsız evlat" damgasıyla yaşarsın...

- O balkona hayatta çıkamazsın, babam öldürür seni... Zira karşı balkonda fanilalı ve şortlu herifler var... Adam ayak parmaklarını balkonun demirine geçirmiş ööle gökyüzüne bakıyo... Ben ise namuslu bir ev kızı statüsünde bulunduğum için, balkona çıkamıyorum... Dolayısıyla sıcaktan beynim ütü gibi oluyo ve saçmalıyorum... Ya adetli heriflerin önüne, balkona çıkarak "orospu" olucam, babam evlat katili olucak, ya da sıcaktan oynatıp böyle konuşmaya devam edicem, sen evlat katili olucaksın... Susmak istiyorum fakat olmuyo... Ben sutyenle balkona çıksam o herifler utanıp içeri kaçır mı acaba?.. Belki de birazdan TV'de naklen maç vardır o zaman bu heriflerin alayı balkonu terk eder, balkonlar karılara kalır... Karşı cinsin de balkona ihtiyacı var, fakat cemiyetimiz böyle şeylere hazır dul... Suscam anne söz bak, valla elimde dul... Çok sıcak... Ben komaya girdim heralde sayıklıyorumdur belki... Susmak istiyorum ama susamı... Lan... Suscam... Susu...

113

Susuz Yazı

- Anne lan valla, bak buna da şükretmek lazım... Ya Ru anda'da yaşasaydık... Susuzluğun üstüne bi de açlık ve i< savaş binicekü... Bi düşünsene, şükür yani... Susuzluktan kırılıyoruz, sen kanlı isale yakalanıp iki kilo yediyüzellj grama kadar düştün... Ama istanbul'da yaşıyoruz, Asya'yla Avrupa arasında köprü... Gel sıçayım gerdanına... Aman Al-lahım, neler söylüyorum... Ateşim çıktı saçmalıyorum.. Kendime ayran yapıcam anne, sen de içer misin?

- Inng... Iniil... Iniil... Halangilin üst yanındaki bağ bizim... Değirmenyanı'ndaki tarlaya da üç gardaş ortağız.. Fit nal Hanım'a iki tane fiskos masa örtüsü ördürdüyüm 7? bin lira borcum kaldı, onu ödeyin, köyüme anamgilin ayal ucuna gömün.

- Saçmalama anne... Bi kanlı isal oldun diye hemen ölü. çek dilisin... iki güne kalmaz turp gibi ayağa kalkarsın., Sen bir Istanbul'sun... Artık köyünü unut, ama Sivas' unutma...

- Ne diyosun kız sen? Zaten içim dışıma çıktı geberiyorum... Deli deli konuşma anneye! Nadir dayın da "arab;

114

alıcım" diye babandan gizli iki altınımı aidiydi... Bişey olursa gidin isteyin, üstüne yatmasın, köyüme anamgilin ayak ucuna gömün...

- Sen sanki çok normal konuşuyosun... Nereye hemen ööle ölüp gidivermek... Daha torunlarını görücen, bööle yanın yumru... Geri zekâlilar, şehre Küçükçekmece Gölü'ndeki radyoaktif artıklı suyu pompalamaya başlamış... Kim bilir kaç kere kullandık farkında olmadan... içmeye bile gerek yok, radyasyonla dişini fırçala, gelsin kanser, gelsin sakat bebek... Borular da asbestli diyolar... Sana şööle beş kulak oniki karış, üç ayak radyoaktif torunlar doğurucam... "Kıyamet Alemeti, Hikmet-ü Teala" diyip oturcaz aşsa... Kansere yakalanıp ölenimiz olursa da "Vadesi doldu, ilahi netice" diyip yallah, köye annesinin ayak ucuna... Suya zehir pompalayan ibneler de... Tövbeler... Ben nasıl konuşuyorum yine yaa... Ayran içcen mi kız anne... iç bak, iyi geli-yo... Förk!

- Asıl ibne Nadir dayın... Hâlâ vericek o iki altın... Helal etmiyorum kız, sana emanet o iki altın...

- Ayıpsın... Öldürür yine alırım... Sahi, öldürürsem dayım nereye gömülcek, ayak ucuna mı?

— Çekmece Gölü'ne at...

- Yaşşa! Musluktan dayım aksın... Kız anne, ayranı boş-ver, musluktan sek su doldurdun bak, içelim... Çivi çiviği söker... Förk!

- Aman istemez... Sen de içme kız lıkır lıkır...

- Anne kız lan... istanbul kafayı yedi, boyundan götürü-yo artık... Artık çöplük mü patlar, depremden mi gideriz, musluktan mı, Allah bilir... Günlerimiz sayılı... O tarla mar-la var yaa... Satalım kız onları... Yiyelim... Tatile çikalım... İmajmeykır turalım, bana Yıldız Tilbe imajı yapsın, abime de Emrah'ın yeni imajından yaptırırız... Babama da postmodernist dindar imajı yaptırırız, yeni trend o... Cem Boyner

115

trendi var ama o pek babama gitmez... Hiyps... Sittiret, ben* vazgeçtim Madam Küri olmaktan filan... Nazan Şoray o lu-cam... Kaset doldur... lypk... Aaaah, delikanlımın... Bu ka-adar kolaay sanmaa aşk vurur insanaaaah deli... kan... lyps... Su içcem.

- Öyk! Kız sen rakı içiyosun resmen... Aaa üstüme iyilik sağlık sosyal yardım... Sarhoş bu cadı!

- Ne var... Suyun mikrobunu kırsın diye biraz alkol karıştırdık... Hips... Delikaanlım... Amipli dizanteri oluca-ama sarhoş olurum...

- Git kız yüzünü yıka, ağzını çampala, baban gelicek öl-dürücek...

- iyi... Kısa vadede ölmüş olurum... Kim bekliyecek müş- ji luğu... Hiyp...

Delikaanlım... Hiyps... Kalbiim dur artık... Ü Morişima bisiklet kampanyamın taksitlerini ödeyin... Abimden mavi tişörtümü geri alın, iypsk! Camel'e 120 boş paket gönderdim, saatimi teslim alın... lyps... Saatimi alın, beni köye gömün... Oriya... Bişeyin dibine işte... Gölgelik... Su kenarı... lyps...

1

Mahalle Kavgası

116

- Kız Sıdika, bi daha o Şennur kaltağıyla konuştuğunu görmiycem... Gebertirim Alimallah... Alayı manyak onların...

- Kimlerin alayı manyak, nooluyoruz be?.. Naaptı sana Şennur...
- Horozları bizim maydonozları yiyodu... Gittim annesine dedim ki, komşuluk yerde horozunuza hakim olun, günah, maydonozları yoluk yoluk ediyo dedim... Sen misin diyen? Car car car... Üç maydonözün parası neyse versin-lermiş de bilmemneymiş...
- iyi güzel de, horozun ruhsatı Şennur'un üzerine mi? Sen annesiyle kavga etmişin, ben niye Şennur'la konuşmuyorum...
- Ben anlamam... O horoz kuduz, Şennur da kaltak... Gelmeyi gitmeyi kescez onlarla...
- Tamam kız! Ben horozu gırtlaklayıp sansar boğdu süsü veriyim... Abim de gidip oğlunu vursun... Maydonozumu-zun klorofilini yerde komasın... Ay saçmalama anne, köy yeri mi burası, iki aile horoz yüzünden birbirimize giricez...

117

- Naapalım, gecekonduda oturuyoruz! Ben de isterdim apartmanda oturup "Yakıt parasını ödemiyo, çok su harcı-yo" diye yandaki dairenin ağzını yırtmak... Adam ol da sen zengin bi koca bul... O zaman kapı komşuyla hidraskoporu bozdu diye kavga edersin...
- O ne be?
- Oluyo ya işte... Gömme banyo, hidrosifon, çift asansör, otomatik gazoz, bok püsür...
- Ahihhi... ille komşuyla kavga edilicek yani... Ömürsün kız anne! Diyelim ki bi tatsızlık oldu... Karşılıklı özür dilenip çözülemez mi yani? Kapı bir komşuyuz, yüz yüze bakıyoruz surda... Dur, ben şimdi gider aranızı yapanm.
- Şennur... Şennur, aç kız ben Sıdika... Bi beş dakika içeri giriyim, bizimkiler hırlaşmış ya horoz yüzünden...
- Sittir git maydonozlarına sıçtımmın... — Şennur, sana nooluyo kız...
- Elinin körü oluyo... -Nooldu?..
- Kedi oğlan doordu, adını yelloz Sıdika kodu...
- Saçmalama anacım, hadi annelerimiz bi cahillik etmiş horoz maydonoz kavgası etmiş... Şunun şurası komşuluk yerdeyiz, gelip kapını çalıp özür diliycem daha naapiim...
- Altına yap üstüne otur... Bas git surdan... Ağzını hacılar basması gibi caarttadanak yırtarım, ahirete kadar otuziki dişin meydanda kalır... Faraş ağızlı karı!
- Kız Şennur, ben bilmem böyle kavga ağızlarını... Kız valla sana da yakışmıyo bak... insan gibi konuşup anlaşalım... Yapma...
- Yapma dul Avrupa... Girsin keman yayı...
- Bak sen de bilmiyosun bu kavga laflarını... Teorik ola-

118

- rak, senin bana "girsin keman yayı" diyebilmen için önceden benim sana "ayı" demiş olmam gerekirdi... — Tren rayı!
- Raylı sistem ve yaylı çalgılarla ilgili fantazilerini kendine sakla Şennur! Seninle aynı düzeysizliğe düşüp çene ya-rıştırıcak diilim... Sağdan gidiyim, cüzdan bulurum...
 - Anca gidersin vaşşak suratlı karı... Horozpu...

- Olmaz böyle bişey ya... Resmen konuşulamıyo insanlarla... Az kaldı saçımı kapıyodu kız... Herkes oynatmış vallahi... Ne diyim be anne, özür diliyim bari, sen haklıymışın...

- "Haklıymışın" deme anneye... "Ağzını ense köküne kadar caarttadanak yırtarım yelloz" de... Alıştır ağzını biraz... Mahalle kızı dediğin bilir bunları... Horoz dul, hidrosifon yüzünden de kapışsan bilicen bu lafları... Yok kızım ööle konuşup anlaşmak özürleşmek felan... Bahçeşehir'de bile otursalar, insanın saçını kapıverir bu karılar... Hadi, "Takunya tak tak, orospu kaltak" de bakiim anneye... Desene kız... -Fakat anne!

- "Fakat" deme, "yelloz" de anneye... Açıl biraz, aktif ol... "İplikçi karının götü gibi çır çır ötcen"... Sade adamlar mı hanzo oluyo sanıyosun sen?

119

Mutluluğun Resmi...

- Anne... Düğüne şu beyaz kolsuz bluzumu giyiyim diyorum... Altına da keten eteğimi, lame pabuçlarımı...

- iyi, parmağına da zil tak oldu olucak... Dansözsün ya sen... Kıçın başın açıkta giyin, düğüne gidelim, baban da bizi öldürüp gazetelere; "Namusum mevzuubahisti, pişman diilim" desin...

- Peki anlaşıldı, bu bluzu giyersen gazeteler "Canavar ruhlu baba dehşet saçtı" haberi yapıcak... Şu pembe şilebezi elbisemi giysem...

- "Cinnet geçiren anne öz kızını doğradı" haberi çıkar... Arkadan ışık vurunca, her tarafın gözükür o elbiseyle; astarı yok bişeyi yok... Giydirtmem...

- iyi lan o zaman, direkt kefen giyip mezara yatıyım ben... "Bir elbise yüzünden canına kıydı" haberi çıksın... Alt başlık, "Aile baskısı bi can daha aldı..." Sütun içinde çerçeve "Uzmanlar uyarıyor: Gençleri anlamaya çalışın"... Resim altı, "Kuştepe güzeli Sıdika'nın ölümü mahalleliyi yasa boğdu".. Resimden doğru okuyucuya mahzun mahzun bakıyorum... En sevdiğim resmim var ya hani... Geçen yaz

120

dayım çektiydi... Böyle saçım yüzüme düşmüş, gözlerim manalı, ışıl ışıl... Acık da ruj sürdüydüm...

- Hâlâ duruyo mu kız o resim... "Pavyon karıları gibi çıkmışsın" diye bi kere baban yırttıydı... Alıp bantlamışm... iki ay sonra şiir defterini karıştırırken arasından çıktı, bi de ben yırttım... Yine nerden buldun o orospu resmini? Negatifi mi var, ver çabuk... Negatifleri ver cadı...

- Negatifi filan yok, yırtıkları toplayıp, yine bantladım...

- O resim gasteye filan çıkarsa, öldürür seni baban...

- işte, ben öldüğümde çıkmış olucak ya zaten gazetede... Demin onu konuşuyoduk "bi elbise yüzünden canına kıydı" haberi olucaktı hani...

- Canına kıy da, gebertsin seni baban! Ukela, pabuç dilli bilmiş karı seni! O mavi entarini giy de çikalım, düğüne geç kalıcaz, baban bizi öldürecek...

- Gelmiyom işte düğüne filan! Düğün benim neyime? Potansiyel katil bi babamla cinayet ortağı olmaya eğilimli bir annem var... Elalem düğünlerde gülmüş, eğlenmiş, bana ne?

- Yok yaa! Görürsün sen... O resim... O kaltak resmin, ya eski mantonun yırtık astarından içeri atıp sakladın, ya büfedeki çekmecelerin dibine serdiğimiz takvim yapraklarının altında, ya da misafir odasındaki boş soba deliğinin içinde... Evdeki bütün gizli yerlerini biliyorum ben senin... Bulup yine yırtmazsam, şimdi görürsün sen...

- Kız... Sıdık, noolmuş bi resmini yırttıysak... Yavrusunu tren çiğnemiş sığır gibi acıklı acıklı bakmasana... Düğündeyiz surda... Düğünlerde, oğlan anaları gelinlik kız bakar... Şu halinle seni kim beğenicek, canlı dur biraz... Kalk hadi, bir iki oyna, el filan çırp...

121

- istemez... Surda kalkıp oynasak şimdi, ne dansöz gibi kıvırdığımız kalır, ne kaltaklığımız, ne şıllıkğımız. Oyna-mıyım, olay çıkmasın şimdi... Benim yerime ahimle babam kıvırıyo işte...

- Kıvırıyo deme ahiye!

- Yalan mı, kolasının içine babamdan gizli votka koy-durttu, kelle oldu salak... Gravatını kafasına bağlayıp, ceketini beline taktı, göbek hoplatıyo... Ben ööle gerdan kırsam babam kafamı kırar...

- Sus da el çırp, bak baban Sabri amcanın önüne yattı... Yapıştır Sabri Bey... Ooh... Yetmiş... Sekseen... El çırpmana kız... Hobaa... Hiyhihihi... Allasen Sabri Bey, öp bizim beyin alnından da yerden kalksın... Hihi... Sıcılıka, canlı ol kız, gül bari biraz...

- Sıdıkaaağ! Kız ne bu resim?.. Ne bu ne, hıı?

- Düğün fotoğrafları... Sabri Bey babamı alnından öperken... Ahim, Şantöz Şeniz'in sutyenine para sokuştururken... Sen kuru pasta yerken, gözün kapalı çıkmış ama...

- Onları sormuyorum şıllık... Şu resim, seninki.. Düğünde de aynı pozdan vermişin... Saçlar öne düşmüş, gözler manalı, dudaklar rujlu gibi... Aynı o kaltak pozun... Resmen yırttığını resmin aynısı... Mahsus mu yapıyosun cadı... Al işte bunu da bööle curt cıırt yırtıcam...

- Yüzüme kezzap at da garanti olsun bari... Hihihi...

- Gülme, gülünce o kötü resme benziyosun!... Gülme dedim...

122

Gün Sıdıkası

- Günsüz gün geçmiyo canına yandığının evinde... Kek pişir Sıdık, Şaban kasedi koy Sıdık, boşları topla Sı-dık, kapının önündeki ayakkabıları ters çevir, kolonya serp, şişko ev karılarını yedir içir, giydir, vır vır vır... Kabul günü müessesesini kabul etmiyorum, son derece manasız...

- Homurdanma, hamur yoğur... Gün bugündür Sıdık... Kek pişirmek zamanıdır, çay demlemek vaktidir, kısır yemek, mercimek köftesi vücuda getirmek vee...

— Kadına bak iyice konsantre olmuş, gören de cepheye gidiyo zanneder...

- Konsomatris deme anneye! Cephe alma... Kabul günlerine karşıymış... Ben bildim bileli "Gün" diye bişey var bi kere... Sen mi değiştireceksin... Bu bir anane, bu bir örf...

- Saçmalama anne, gün diye bi örf yok bi kere... Tama-miyle sonradan uydurulmuş bişey... Konkene zemin hazırlamak, karbonhidrat tüketimi, mobilya teşhirciliği gibi

bita-kım sapıklıklara teşne ev kadınlarının gizli bir organizasyonu bu... Şişman şenlikleri...

- Anlaşılmaz anlaşılmaz bişeyler deyip durma anneye...

123

Ukela dümbeleği, bilmiş darbuka... Zilli def...

— Konuyu hazır ritm sazlara getirmişken söyliyim, gün sırasında "kalk kızım bi oyna teyzelerine" dersen hayatta oynamam... En son Tomris tezegilin kına gecesinde "modern dans gösterisi" yaptım diye dayak yediğimi unutmuş di-ilim...

- Sen de ööle tuhaf tuhaf amuda kalkıp salto atmasay-dın... Kim ne anlasın modern dansı... Yine "deli kız" dediler sana... Ben de dövdüm mecburen... Senin kızın kına gecesinde salto atsa sen dövmez misin? Ana yüreği bu... Anca çoluk çocuğa karışınca anlıycan bizi... İnşallah Rabbım sana da deli bi kız verir de görürsün gününü... Annem dediy-di dersin... Cenab-ı Allah gösterebilir bana o günleri, senin kızın da kına gecelerinde salto atsın... İnşallah!

— Ihihihi... Kız anne çok sevimlisin be... Gel öpiyini bi kerecik... Hadi gıgından öpçem bak...

- Sırnaşma anneye... icap etmez, istemez...

- Ama niye kız? Bak, sen siz konu komşu bi araya gelip kikirdeyince eğleniyosunuz diye inan çok mutlu oluyorum... Vallahi... Ama yine de çok boş, hep aynı şeyler... Unlu mamulleri yiyip aynı geyikleri çevire çevire insanın beyni dumura uğrar be...

- Ne yani, seni dinleyip günlerde slayt gösterileri, şiir dinletisi filan mı düzenleyelim... Baban bu eve şair sokar mı zannediyosun?.. Hem ben böyle bişeyi komşulara çıtlatsam bana da deli gözüyle bakarlar... Zaten senin yüzünden zan altındayım...

- Hihhihi... Onlar da haklı kız naapsınlar... Bizim mahallede izlenimci yenilerle beş hececiler oturmuyo ki... Hepsi senin benim gibi ev kadını işte... Ama bunlar bahane diil tabi... Kaç yıldır surdayız... Eminim hiçbirisi Topkapı Sara-yı'nı gezmemiştir... Hidiv Kasrı'na giden, Piyerloti'ye tırmanıp Eyüp sırtlarından şööle bi Halic'e bakan yoktur... Bo-

124

ğaz'ın tadını çıkararak var mıdır? Hiçbirimiz görmedik... Şimdi bütün kabul günü mürettebatı olarak, bal börek paralarını birleştirip duraktan bi minibüse versek, kiralsak, ver elini istanbul turu...

* -k *

- Valla bey, yine bu yarım akıllı kız kışkırttı bizi... Yoksa hanım hanımcık evde oturucaktık...

- Ay anne sen de hemen döndün hee! Piyerloti'de kahveleri höpürdetip fingirderken böyle demiyodunuz ama... Çifte standardınıza beş yıldız veriyorum.

- Sus kız, kendi dışarı çıkamıyo diye, kirli emellerine alet etti bizi... Biz de cahillikten hemencecik kışkırdık... Mahallenin saadetine kan doğradı karı... Bütün ev hanımları topluca firar ediyoduk az kaldı... Döv sen bunu bey döv...

- Ay hakaten baba, sen döv beni, bi zahmet öldür... Bu dünyada yaşanmaz zati... Riyalar ülkesi! Kısır döngü, fesat daire...

- Döngü deme anneye... Döndüğüm felan yok benim... Seni denemek için pindim minübüse bi kere... Vur bey!

125

Karşıkı Ev

- Sıçka kız, isler misin şu karşı sarı evdeki üniversiteli | oğlanlar bombacıymış mesela... Gece gündüz evde bomba pişiriyolarmış...

- Valla olabilir anne... İstersen ben gidiyim ağızlarını bi arıyım... "Annem iki metre dinamit fitili istiyi" eliyim... Bakalım vericekler mi? Ya da caliyim kapılarını, "sizde fazla örgütsel dokümanla bomba yapımında kullanılan çeşitli malzemeler var mı" diye soruyum... Bu sırada babamla sen evi arkadan kuşatın...

- Dalga geçme kız anneyle... "Mesela" dedik... Hem niye olmasın... Üç tane kazık kadar herif aynı evde kalıyolar... Başlarında bi büyük yok, bişiy yok... Evli duller barklı duller... Carlos ela bekârmış diyolar... Tabi zaten teröriste kim kız verir, işinin saati belli dul günü belli dul... iki üç bomba < atçak da eve ekmek getirecek... Aman istemez, ööle damat j olmaz olsun...

- Ay kız yapma anne, katı bi tutum takınma... Tam da be- j ni ırlanda Kurtuluş Ordusu'ndan istemeye görücü gelicek-ti... Binbaşı JRıçirt Sitivınsın dünür olarak geliyoclu, ayıp j

126

olucak şimdi adama... Ay hihoho... Kız anne çok yaşa emi... Uluslararası terörizmden nikâh konusuna geçebilen yegane strateji uzmanı sensindir heralde... Hihhi...

- Daha gül bakalım sen... Ciddiye alma anneyi... Nikâhta keramet vardır... Bu teröristler evli olsa bi tanesi şheetmez... Hücre evi olucaana aile evi olur... Sofra kurulan saati belli olur, çamaşırı yıkanır, ütülenir... Şu karşıkı oğlanların öyle mi ya... Aile içinde, eve girip çıktıkları saat belli dul, sabahlara kadar ışıkları yanıyor, naapıyolarsa artık...

- Ders çahşıyolardır...

- Gündüz çalışsın dersini it... Sabaha kadar ööle ışık mı yakılırmış... Ne malûm naaptıkları?.. Milletın çoluğu var, çocuğu var, gelinlik kızı var...

- Sen resmen delirmişsin anne... Elin çocuklarının kimi rahatsız ettiklerini duydun... Esas onların alt katında oturan heril manyak... Her gece eve sarhoş gelip, karısını bağırtı bağırtı dövüyo... Geçen balkondan sarkıttı kaclınca-azı...

-Olsun, onlar aile... Adam karısını balkondan sarkıtıyo-sa, evliliğin tuzu biberi... Bize düşmez ööle şeyler, karıkoca arasına girilmez... Öbür itler ööle mi ya... Sen ne dersin de... Bi mahallede dul karı oturmaz bir, tek başına oturan bekâr oğlanlar olmaz iki... Mahallenin bereketi kaçır...

- Aevli oklar alalım mı kız anne, karşıkı eve... Mancınıkla taş fırlatıyım ben... Ya da en iyisi gidiyim evleniyim ben bi tanesiyle de, mahallenin bereketi kaçmasın...

Biriyle evlenirim, öbür ikisini ihbar ederiz... Hihhi... Ayh... Hoho...

— Otur kız gece vakti... Deli!

- Gece saldıralım... Sen yüzüne ayakkabı boyası sür, kamuflaj olsun... Basarız yıldırım nikâhını kurtulur mahalle... Ben mahalleli için o kumral olanına feda ederim kendimi... Kurarız yuvamızı, ışıklar erken söner, çamaşırlar sakız gibi olur...

127

- Kız duymasın, öldürür kız baban...

- Beni öldürürse, problem yok da... O nikâhlandığım kumral çocuğu öldürürse ben dul kalmış olurum... Biraz önce işaret ettiğimiz gibi bir mahallede dul karı oturmaz bir, tek başlarına oturan bekâr oğlanlar olmaz ikj... Bu durumda mahallede huzur kalmaz... Zaten bu yüzdendir ki, biz geri zekâli mahalle ahalisi olarak, dul kadınlara "mesut yuva yıkıcısı muhtemel orospular", bekâr erkek evlerine de "ülke yıkıcısı muhtemel terörist yuvaları" gözüyle bakarız... Ama eğer karısını balkondan sarkıtan herif, bi gün azıp ka- f rıyı aşşağıya bırakırsa... Adama "Cinnet geçirmiş, kader;] kurbanı" kadına ise duruma göre "orospu" veya "bahtsız" adı veririz...

- Delirdi yine... Susmaz şimdi... Kız sanki kötülüğüne konuşuyoruz surda... Bak Maykıl Çeksin bile kurdu yuvasını, rahatladı çocuk... Senle de iki laf edilmez haa!.. Hadi ben yatmaya gidiyorum...

- Dur bi dakika nereye gidiyosun, karşı evi gaflet uykusunda bastıracağız... Mahalleli barikat kursun, saatlerimizi ayarlıyalım... Komuta bende...

128

Suç ve Ceza...

- Anne kız, bak bu Afika Menekşesi'nin dibinden tuhaf tuhaf bi otlar çıkıyo, yolıyım mı?

- Sakın ha yolıyım deme! Ot dul onlar, menekşenin dibine ceza olsun diye arnavut biberi etim... Kapris yapıp açmı-yodu... O biberler büyüsün de, arasında kaybolup gitsin, görsün gününü... Salak menekşe... Yüz verme hasbaya, gel yanından bu tarafa...

- Ay hihi... ilahi, gülünçsün kız anne... Menekşeye ceza olsun diye dibine biber ekmiş... Kezzap dökseydin köküne, idam etseydik... Kaltak menekşe, sen nasıl açmazsın, hu! Vuruyim mi kız anne iki tane, yaprağına yaprağına girişiyim mi? Biz en iyisi şafakta çamaşır ipine mandallayalım bunu, hem diğer çiçeklere de ibret olur, çatır çatır açarlar... Mel'un menekşe! iblis! Hihohaha...

- Dalga geçme anneyle! Terbiye etmezsen açmaz bu çiçekler... Şu küpe çiçeğini on dakika buzdolabına kitledim, çıkışta dört tane açtı... Uslu dururlarsa su da var gübre de... Ama ööle naza kaprise gelemem... Sen şööle kenara çekil, baariyim de duysunlar... Ayağıma üşenmem, gider keçi geti-

129

ririm, hepinizi yediririm alimallah! Sizi bana sayıyla mı veri diler layn!

- Kız yavaş anne! Vallahi korkudan benim bile ödünJl patladı... Az kaldı fotosentez yapıyodum... l'l

- Çakmakla kukunuzu yakarım!

- Giyotiin... Giyotün... Giyotiin... Ihihohi...

- Gülme kız, senden yüz bulacaklar... Arka çıkma şu çi- • çeklere... ibret olsun diye hepsinin gözü önünde seni de döverim bak...

- E ama anne, abardm artık... Bu kadar sadistsen niye çiçek büyütüyorsun?.. Akvaryum alalım, piranha filan besle... •; Vampir yarasa yetiştir, konu komşunun üstüne salarsın...

- Vampirle felan alakası yok... Terbiye diye bişey var hayatta... Vaktinde seni de dövmeseydik orospu olurdu şimdiye... Kabahat işledin mi alırsın cezasını, bu kadar... Bak şimdi hanım hanımcık kızsın maaşallah...

- Yaaa... Ondan 17 yaşına kadar her gece yatağa işedim... Beni de el kadar bebeyken, "çakmakla kukunu yakıcam, işeme" diye tehdit ediyodun... Tepki olsun diye bilinç altım 17 yıl boyunca işedi işte...

- O başka, cin musallat olduydu sana... Cinciye götürdük, göbeğinden doğru bilincinin altına yazıp yazıp üfürdü, bi daha da işemedin...

- Psikolojik, botanik, biyoloji ve hukuk bilimlerini yine temelinden sarstın anne...

- Bak hâlâ çene yarıştıryo anneyle... Vaktinde dilini ko-paraymışım ben senin kukunu yakıcaama... Hak hukuk, psikok, botonir, bilim, zilim, anaya babaya devlete millete gev gev gev öt dur bakalım... Senin gibilere ana baba sopası da yetmiyo... Falakaya çekcen falakaya... Yidin mi sopayı sustalı maymun gibi durursun... Beş on tanenizi de ibret olsun diye Taksim'de sallandırıcın... Zopa zopa... ip... ip...

— Geçen gece 12 Mart belgeselini izlerken, asılan çocuk-
130

lara hüngür hüngür ağlıyodun ama.: Öyle sopayla şiddetle bir yere varılmaz... Sen höt zot edip haykırınca açığı varsa bile çiçek açmaz... insanların gırtlığına ip, kukusuna çakmak dayamakla da olmaz... Asıp yakmayla bitseydi, iki-bin yılda çoktan biterdi bu işler... Aslolan sevgi, hoşgörü ve barıştır... Çiçekler, kuşlar, tüm bu mavi gezegen, insanlar birarada, özgürce yaşayab...

- Aaaa... Ayol vallahi üç aydır kapris yapan menekşe tomurcuğa durdu... Kız bravo vallahi Sıdika... Erenlere karıştın kız .sen... Demin yoktu orda tomurcuk... Biz surda dururken elin solcu karısı erdi... Takdir-i ilahi işte...

- Ermişlikten, solculuktan filan dul anne... Sevgiyi hissetti çiçekcaaz... Açıcaktı, senin şirretliğinden korkuyodu...

- Şirret sana benzer cadaloz... Ermiş filan dinlemem yararım kafanı... Görü yo musun şu ütüyü... Gel kız buraya...

- Yaklaşma anne... Uyarıyorum bak, ben erdim demincek... Çarpılırsın... Ah... Vurma bak...

- Demokrat orospu...

- Elleme saçıma... Taş kesilirsin bak... Uyarıyorum... Ahi... Lan anne kız yapma ama... Ağzın eğri kalır... Aho... Tamam tamam vurma noolur...

131

Tabanca İcat Oldu...

- Kız anne, çabuk yere yat... Beşiktaş 2-0 yendi, karşı komşu yine havaya silah atıcak...

- Aman be! O heriften de illallah yani... Deli mi ne? Adam her gece balkona çıkıp bişeyin şerefine havaya cav cav cav saydırıyo... Yetti artık! Git kız beyaz bayrak getir, camdan sallayıp, şu herife bi çatalım... Vietnam mı lan bura?

- Bırak bulaşma anne yaa! Çıkma siperden... Laf anlamı-yo o adam... Geçen yine bi şarjör boşalttı gökyüzüne...: "Nooluyo amca hayırdır" diye sordum... "Amerika Sinsina-ti'de bir Türk bilimadamı, yapay kalp geliştirmiş, dünya-onu konuşuyo, haberlerde dinleyip duygulandım" dedi...] Üç el daha ateş etti... Geçen hafta da "Fen Lisesi öğrencileri! dünya matematik olimpiyatlarında birincilik aldı" diye ateş? açtıydı...

- Oğlu mu matematikten on almış, anlamadım kız...

- Aman anne, o herifin oğlu nasıl fen lisesine filan girip | matematik problemi çözsün... Herif her şeye tabanca sıkkan| ayının teki... Sorunca "seviniyorum, duyulanıyörüm" di-|

132

yo... Bir Türk bilimadamı yapay beyin icad ederse anca kurtulur o herif... Oğlu da manyak zaten, maç çıkışı karşı takımdan birini şişlemiş, içerde...

- E iyi o zaman, adam "manyak" diye biz burda vızır vızır kurşun altında mı yaşıycaz... Çok seviniyosa davul çalsın, halay felan çeksın... Dur şimdi, ben onun hakkından gelirim...

- Delirme anne! Hadi o adamla baş ettin diyelim, her taraf ööle heriflerle dolu... Çoluk çocuğun belinde silah var... Moda şimdi... Hem biz "Öğretmenlere silah dağıtalım" diyen bakanların bulunduğu bir ülkede yaşıyoruz... Tom-miksgil bile daha mantıklıdır...

- Herifin cephanesi bitti galiba, sustu! Tek çözüm var, bi dürbünlü tüfek alıp bu herifi indiriceksın aşşa! Her gece her gece bunla mı uğraşıcız... Neymiş, "seviniyomuş" ayı yavrusu... Bi dürbünlü tüfek kaç paradır kız?..

- Ayıp anne ayıp... O zaman bizim o ayıdan ne farkımız kalıcak...

- Yok yaa! Teslim mi olalım şimdi? iktiza ederse aslanlar gibi çarpışırım, teslim olmam Sıdika'm kurşun saçarım...

- Lütfen anne manyak olma yaa! Naapalım işte, bazı insanlar, hava olsun diye silah taşıyıp rakıyı fazla kaçırınca havaya ateş açarak eğleniyolar... Rica edicem olayı büyütüp herifi düelloya çağırma...

- Düello felan gerekmez... Ben silahsız da haklarım o herifi... Bana adıyla saniyla "Ayıboğan Safiye" demişler... Bakma sen, baban beni döverken ses etmiyorum... Beyimdir, döver de sever de... Ama elin adamı fazla oldu artık... Ben gidip şu herifi bi parçalıyım...

- Anne kız, gir içeri bak; babam abim karışır, olay büyür...

- Sen karışma kız, hem babana da gözdağı olur...

133

p

- Duymadım len, duymadım! Bi daha söyle, bağır, bütün mahalle duysun, hade! Çevirip küt diye kırarım boynunu... Hade leyn!

- Ay anne bırak adamı, boğulucak... Çıldırdı resmen kadın... Post-Vietnam Sendromu geçiriyo galiba... Kız anne, bırak herifin gırtlığını, bayıldı zaten bak...

- Gebersin! Söölesene lan, "bi daha içip içip mahalle arasında silah sıkımycam" de!...

- Korkunçsun anne! Ha)|r, bişi dul herif ayılınca "kandan dayak yedim" diye kendine sıkıcak tabancayı.. Kız anne, genç kızlığında pankreasla ilgilendin mi hiç? Hakkaten ayı boğdun mu peki? NATO senin hakkında ne düşünüyo? Silahsızlanma konferansına başkan olsana...

—Sussana! -Peki peki...

Mercedes/er Ülkesinde...

- Sıdika... Bak bak... Sağ ön takımdan bi ses geliyo pıt pıt pıt... Bak... Duyuyo musun?

- Ay yok işte bişey baba; araba yağ gibi gidiyo... Ne pıtırtısı... Yeter artık dinleme şu aleti... Delirtti zaten seni bu araba... Yok orası tık diyo, burası zızıl zızıl ötüyo, rotlar dingildiyo, triger kayışı yatağına sürtüyo... Hayır, bi de "nerden geliyo" diye bize soruyo... Ben ne anlıycam yaa, motor meslek lisesi mezunu muyum, okutmadınız ki insanı...

— Sus bi dakika... Bak zzzzt diyo... Bişey sürtüyo sanki... Aks bilyaları olmasın, teker altından geliyo di mi?

- Bi dahaki sefere steteskopla bincem arabana... Takını-cam kulağıma, doktor gibi; sen sordukça arabanın ilgili yerlerini dinliycem... Noolcak işte, görmemişin bi arabası olmuş, tutmuş triger kayışını sundurmuş...

- Edepsizlik etme kaltak! O dilini sundurur de koparırım senin... Naapalım, bunca yıl çalıştık bu düldülü alabildik... Ah ulan, para olucaktı ki çekicektim altına bi Mercedes, ne ses çıkardı ne nefes, bas uçsun anasını satıim...

134

135

- Evet 3M kuralı dul mi? Milyarlar, Metres, Mercedes...^ Magalak rüyası...

j

- Altın kabzalı tapanca bi de... 14'lü olacak... Sıkıldın mı -A boşaltıcan şarjörünü...

, 'ü

- Metres de şarkıcı olacak ama...

• J

— Hee... Mercedes'in de öyle her modeli dul yani... Üstü,j açık, tek kapı, züppe şeysi onlar... Şööle manda kasa olu:-J çak, mütahit işi...

jj

- Kız baba... Sen italya'dan tır zulasında morfin sok, beni! de evde labratuar kurup eroin imal ediyim, sana alalım bi İ manda kasa 500-SEL... Ön farlara atom sis de taktırırsın...'* Önüne bak daldın, arabayı carpıcan... Şu Mercedes var ya, Truva atı, ülkeyi içten yıkıcak... Çeynç Mercedes'e binmek •; uğruna milletçe fırıldak çeviriyoruz... En ünlü futbolcularımız, şarkıcılarımız, işadamlarımız hep bu işle başlarını belaya sokuyo... En son Tanju yedi başını... Lan senin altın ••; ayakkabın var, yürü git istediğin yere, Mercedes'in eksik olsa kaç yazar... Ama o da gördü magalak rüyasını... Uyana-1 mad 1... Baba!

- Hu... Ne? Sıdika yavrucuğum, bu italya çizme şeklindeki ülke di mi? Nerde şimdi bu, kaç kilometre...

— Saçmalama baba... Ben şaka olsun diye söyledim o tır işini... Ihihi, sen de şaka diyosun di mi? Hihi... Annemle ikimiz de südyenimizde kokain taşırız istersen hini... Annem o gövdeyle tır zulası kadar taşır zaten... Abım de kurye olur... Adam başı birer Mercedes çekeriz altımıza... Altın kabzalı bi 14'lü alıp ben abimi vururum... Burak Kut'a ev tutarım... Ohoho... Ay, utandım... Baba?

- Nazan Şoray'ın kasedi vardı torpidoda bi onu bul baki-im, teybe şeedelim... Bu, morfin dediğin şey sıvı mı? Naşı bişey şimdi...

- Hii... Aman Allahım... Sen ne diyosun baba yaa?

- Kız bi kere getirip malı vururuz... Sonra tövbe... Okul

136

filan yaptırırım, hacca giderim...

- Ohi... Baba, duyuyo musun, ön taraftan ses geliyo, motor şheetmesin...

- Sittir et sesi filan...

- Ay delirdi adam...

- Bu, Nazan Şoray, kiminle şimdi... — Niye soruyosun?..

- Hiç... İtalyanlar'ın parası liret di mi? -Baba, sen ciddisin...

- Si... italyanca si "evet" demek di mi?

- Si... Ama... Ama...

- Direkt Roma'ya gidiyoruz şimdi... Hihohaha... ilk partiyi alıcam... Nihahohaha...

Nazaaan...

- Ciyyyaak!

- Sıdıkâ?. Kızım kalk geldik... Kız uyansana... Ay bu salak karıyı da araba mı tutuyo ne? Beş dakika arabaya binsek uyukluyo hemencecik... Hadi kızım... Baban kızcak şimdi ama...

- İyyh... Aman, Allaha şükür, Zeytinburnu'ndayız... Kız anne, bi kâbus gördüm, İtalya'daymışız, babam Piza Kule-si'ne çarptı...

- Ağzından yel alsın kız, arabanın kaskosu yok... Ben manava uğrıycam, sen de bakkaldan iki ekmek al dooru eve git, bamyayı ısıt, salata yap...

- Si sinyora...

- Si, mi deme anneye!

137

Barış... Hemen, Şimdi!

- Kız anne habere bakar mısın? "Barış Haftası nedeniyle aralarında Müjdat Gezen, Atıf Yılmaz, Şanar Yurdatapan, Lale Mansur gibi sanatçıların da bulunduğu bir grup denize barış mayası çalmaya kalkışınca karakolluk oldu..." Bi tuhaf oldu bu ülke de ha... "Çekyekleyini çıkayıp yeçel yapsan" soluğu karakolda ahyosun...

- Çıkarma sen de ülkenin çekirdeğini felan... Kim diyo git göle yoğurt boca et diye... Götürürler tabi adamı... Kim bilir nedir?

- Olur mu kız anne... Barış için bir grup sanatçı toplanmış, sembolik olarak denize barış mayası döküceklermiş... Bunun altında ne gibi bi kötü emel olabilir...

— Kız, sanatkâr dediğin zaten "manyak" demek... Alayı sarhoşluk orosbuluk peşinde... Bi Burak Kut var içlerinde, temiz yüzlü efendi bi oğlana benziyo...

Yoğurda felan bulaşmadı şimdilik... Allah sahibine bağışlasın... Maykıl Çeksin bile

durulup evlendi çocuk... Bizimkiler hâlâ, göle yoğurt atalım, surda şiir okuyalım, burda saz çalalım lak lak lak...

— Çok kötü kalplisin kız anne... Ya da anlamıyorsun...

138

Bunlar şimdi Nasreddin Hoca gibi yani... Denize barış ma-yahyolar... Diyelim ki bizim sanatçılarımızın alayı "manyak", "orospu", Nasreddin Hoca da mı manyaktı?.

- Manyakmış tabi, lan hiç göl maya tutar mı? -Ya tutarsa!

- Sus kız, sen Nasreddin Hoca'nın avukatı mısın?

- itiraz ediyorum..

- Reddedildi! Barış için denize yoğurt döküyoymuş... Sen yağla yoğurtla uğraş...

Elin Yunanı denize mayın dökü-yo, sularını oniki metroya seedicekmiş... Sen korkak mısın niye yoğurt döküyorsun, nerde kaldı kahramanlık... Puh sana yazıklar olsun!

Karı gibi kork, yoğurt mayala, fasulye ıslat, pirinç ayıkla...

— Kız anne, iyi ki Penlagon'da felan oturmuyoruz... Senin yüzünden nükleer savaş çıkardı adiiyim... Her haltı yanlış anlıyorsun...

- ' Yanlış felan anladığım yok, ödleğ şeyler! Nasreddin de asker kaçağrymıştır Allah bilir...

- Ihihi... Yok kız... Bi ara Tebriz'de kadılık yapmış... Yurtdışında çalıştığı için en azından markla bedelli filan yapmıştır... Hem tarihler yazıyo, Timur'un ordusundaki filleri önüne katıp kovalamış...

- Bak Timur da topalmış... Aksak Timur... Adamcaaz hiç rapor alıyım da askerlikten yırtayım diye uğraşmış mı? Filden ordu kurup başlarına geçmiş, aslanlar gibi savaşmış...

- Anne, dünya barışından yana olmakla, nüfuzunu kullanıp torpille bilmemneyle askerden kaçmak filan ayrı şeyler... Türk ulusunun yetiştirdiği en büyük askeri deha ve devlet adamı Atatürk bile "Yurtta sulh, cihanda sulh" demiş, hatırlatırım... Üstelik bu devirde barışı savunup savaşı istememek korkaklık dul, daha büyük bir cesaret... En azından insan, her da k ka senin gibi her şeyi yanlış anlayan kimselerle uğraşmak zorunda...

139

- Ne yani ben aptal mıyım şimdi kız? Yuf! Yazıklaar olsun sana... Küs!

Konuşmuyorum senle, cenazeme gelme, J defol! Senin gibi kızım yok... Nankör kaltak! Müjdat Gezen J yoğurtla beslemedi seni, benim sütümü emdin, nankör, nanköör!

— Ama annecim...

- Sus! Senle konuşan yok! Küsüz! Bundan böyle beni nerde görürsen gör, tanıma... Yoğurtçu orospu...

- Barış haftasındayız ama...

- Yoğurt mu dedin? Hayatta barışmam... Gidip başkası- f nın annesi olucam...

Gülme cadaloz... Akşam eve gelsin de baban senin dişlerini söküp reçel yapsın gör gününü... Gülme eledim!

Sevmek Zamanı...

140

- Aman da hanımış benim tombilik annem... Gel kızın seni bi mincıkla... Sop!
Annelerin bi tanesi... Şoooo!

-Yalama anneyi!

- Öpcem işte, ıstırıcım o göbüşlerini, möbüşlerini...

- Yapma kız, gıdık alıyorum... İhöhö... Ay hih hih hih. Bana bak, ne istiyosun sen bakiim... Anneye yağlar çullar... Nooluyoruz? Çıkar bakiim dilinin altındaki baklayı... Durduk yere niye seviyosun beni... Ne o ööle tombilik filan demeler? Sadede gelelim...

- Buyrun bakalım... Anne diil, imar Bankası reklamı... "Lafla kaybedecek, boşa harcayacak zamanı yok" dıgıdık dıgıdık...

—At deme anneye!

- Ay anne "at" felan dediğim yok... Ööölesine içimden geldi sevdim... Yazık ki ne yazık... insan öz annesini sevse olmuyo...

-Beyaz sabo!? -Ne?

- Beyaz sabo terlik diyorum... Hani eczanede beğendiy-
141

din... 485 bin lira... Seni uzun boylu da gösteriyodu hani... Onu mu istiyosun?

- Lütfen anne! Çok ayıp ama... Yine söylüyorum, benim bi-şey filan istediğim yok... Ööle tombik tombik sabahlığının içinde görünce, içim ısındı, seni şööle doya doya bi kucaklayıp sevmek istedim... Ama görüyorum ki sen geri zekâlî televizyon reklamlarındaki naylon aile annelerinden olmuşsun... Öz kızın sevse altında bişey arıyosun... Kalbim kırılıyo ama...

— Kenzo!..

- Kenzo parfümünü abim istiyodu bi kere, karıştırıyo-sun... Hem, ben yastık gibi bütün gün cam kenarında otururken parfüm sıkmıp ne yapıcım? Bana olsa olsa oda sip-reyi lazım olur...

- Şimdi anlaşıldı, abin araya koydu seni, ondan sırnaşı-yosun... Boşuna uğraşma, ben o eşşoğleşşeğe fırın parası biriktiriyorum çeyiz olsun diye. Hiiç kenzo hanzo filan alamam...

- Resmen paranoyak olmuşsun sen kız anne...

- Bak hâlâ yağ çekiyo... Tombilik de desen, paranoyak-cım annecim de desen, beni kandıramazsın...

- İhihi... Bak şimdi ne zannetti paranoyağ... Ayhihihi...

- Hik hik hik... Beg timdi ne zannetti peremoyağ... gev gev... Hikkidi hik hik..

- Camım... Kızının taklidini de çıkarırmış, komik yaparmış... Hakkat ööle mi konuşuyorum ben kız anne?..

- Tebi... Bi de bööle bööle yürüyosun... Ördek gibi, badi badi... Paytak cadı... İhi... aynen bööle... (Şoop!) Kız öpüp durma anneyi, deli mi ne?

- Gıgından da.. (Şlop!)

- Aman kör olmayası! Git, dikiş makinasının gözünde beşyüzbin lira var... Al sabonu da, düş yanağımdan... Ayba-şına kadar babana göstermeden giycen ama... Hadi... Lan elleme saçıma... And ver kız, baban duymıycak ama...

142

- Hişt bey! Uyudun mu? Dinle bi, ne diyecem... Bu Sıdika var ya... Delibaş... iyiden tuhaflaştı... Bugün bütün gün beni öpüp sevdi... Evvel, para istiyio sandım, almadı... Evden ka-çıcak da helallaşıyo mu ne? Gidip yatağına baksak diyorum. Yoksa intahar filan mı edicek deli... Hırf! Ayy kıya-mam... Hüyyy...

— Nooluyo laan?

- Aman sen uyu... Kızın diyorum, bugün habire bana sarılıp öptü... Niyeyse... Doğduğum gün filan mıydı ki? Benim nüfus kâğıdım sende, ne zaman doğdum ben... Hıı?

- Elinin köründe... Noolmuş kızın seni sevdiyse, sevcek tabi, anasıdır... Hem sen sevilmeycek gibi misin? He? Tombalak Safiye... Gel hele bi yanak ver...

- A aa... Deli mi ne? Hepsini oynatmış bunların... Git lan öteye... Bağırırım bak, çoluk çocuk ayağa kalkar... Zekeriya sana söylüyorum, üşüttün mü adam? Öte git ayı...

143

İleri Geri Konuşmalar...

— Fiyuv, fi w, fiyuuv..

- Akşam akşam ıslık çalma kız, eve cin üşüşecek... Bak, hâlâ çalıyor... Sana diyorum kız Sıdika... Kız, cin çarpar dizaynının değişir...

- Aman çarpsın varsın... Belki yeni halimle daha çok tutulurum, "nur dizaynı bir kız" olurum... Şansım varsa imajım değişir...

- Kız sen manyak mısın, imajın mı öyle? Ecinni taifesi hakkında öööle ileri geri konuşulmaz, yamultup kanca gibi korlar insanı...

- Bana vıdı vıdı ediyosun ama, kendin giymişin çivit mavisi entariyi... Mavi kozmik bi renk; uzaylıları tedirgin edi-ceksin, göktaşı düşecek gezegene, o olacak...

- Öf aman, yeter tamam! Çene yapma anneye... Zaten cayır cayır yanıyo yörüngesine sıçtığımın gezegeni... Sıcaktan beynim haşlanmış surda, bi de senle mi uğraşıcım... ister ıslık çal, ister yatıra işe... Yerel saatle iyi saatte olsunlar seni çarpar nasolsa, bana ne! Hüüf! Nemden nefes alamıyorum, canımın derdine düşmüşüm...

144

- Sana dedik "denize gidelim" diye... Hem Mert Çiller deniz komandosu oldu artıkm... Deniz daha güvenli... Mikroplan Masaçuset'ten getirdiği çizmesiyle ezer o çocuk... Şey, paletiyle diycektim... Bi de ileri geri konuşuyolar da... Bak çocuk elde zıpkın, sırtta tüp, ağızda snorkel, hudutları bekliyo... Şırnak şnorkele... Sevimli anfibik...

- Darısı abingilin başına artık...

- Hu... Tabii yaa... Abim... Havuzlu evde büyüdü ya çocuk... Off günlerinde hobi olsun diye Scuba kurslarına gidip de komprasyon dersleri aldı... Çok yönlü bi insan; kesin SAS Komandosu yaparlar şimdi senin oğlunu...

-Sap deme abiye... -SAS dedim...

— Sus dedim... Her konuda ileri geri konuşma öyle; clale-min çocuğunun imkânı varmış şheetmiş... Haset şey... Diline hakim olcan biraz, cin çarpar; Nusret kız ar insana...

— Niye kızsın ki idda makamı, mayın gemisi Nusret Bey bana... Aziz Nesin miyim ben? 75 yılıma yüzlerce kitap mı sığdırdım?.. Eserlerim dünya dillerinde yazılıp,

çizilip, sahneye mi kondu? Yüzlerce yoksul çocuğu mu okutuyorum?.. Bu ülkenin güçlkle yetiştirebildiği üretken aydınlardan mıyım?., iyi kötü bana ait bir düşüncem mi var, ben mi kurtuldum fikrimin yangınlarından?

- Yavaş konuş kız, sus! Şimdi bi laf söyliyem, Batı'ya ayıp olucak...

- Batı dönsün de... Ayıptır söylemesi kendi götünü örtsün... iş ki insanlığa ayıp olmasın... Tarih emekli olup, yüksek tansiyonuyla baş başa tavla oynarken; yetiştirebildiği bir avuç yazarı, ozanı, sürgünlerde öldürmenin, otellerde yakmanın, düşüncesi için kellesini almaya kalkışmanın ayıbını yaşamamasın...

- iyi kız, sus... Islık mı çalıcın ne halt ediceksen et... Deli ni ne, sıcak vurdu kafasına iyice ileri geri konuşmaya baş-

145

ladı... Islık çal kör olmayasınca... Yeter ki sus, başım bela; koyma, sus... Hadi hadi çal ıslığım... - Fiyyuv... Fiyy... Fii...

Meraklısına Not: Kahramanımız Sıdika, ıslıkla Sivas dolaj larından bir türkü çaldı...

"Kurban olanı kalem tutan elle 'seker kısım yare diyen dillere; kâtip arzuhalim yaz yare böyle"... Sonra, kafası parçalanarak öldürülen ünlü ozan Sabahattin Ali'nin şiirinden bestelenen "Basın öne eğilmesin, aldırma gönül aldırma"yı çaldı... Niyeyse gözleri doldu deli karının... Allahtan bir Tempra koptu köşebaşından, teybi sonuna kadar açık, "Bandıra bandıra ye beni, doyamaz-sın tadıma"... Onu çaldı farkında olmadan, "Unutmamalıya geçti ordan, derken istiklâl Marşı ve kapanış...

Çevre Duyarlılığı...

146

- Kız anne yazık şu gezegene lan...

- Hanımış de Sıdika'nın gezegeni... Kedi mi seviyosun salak...

- Ööle deme anne, kediyi sevmek gezegeni sevmek demektir... O kedi bu gezegenin kedisi... Gezegen olmazsa kedi de olmaz...

- Sus! Gezegenin en geveze karısı... Çok düşünüyosan al eline bi bez, gezegenin tozunu al... Şu sehpanın üstüne bak; adımı yazsam yazılır...

- Hu... Gezegenin üstüne bi de dantel öriyim mi, şööle kuzeyden güneye... Esasen bu gezegenin rengi faul, çok toz gösteriyor, şööle bej filan olsaydı hiç bişiy anlaşılmazdı... Bu gidişle de ööle olucak zaten, her yer çöl olucak, bembey... Şuna bak, koca mahallede bi ağaç yok... Kız anne, şimdi bizim ev şööle yemyeşil bi sarmaşıkla kaplı olsa noolurdu...

- Sarmaşık vardı eskiden, baban sinek yapıyo diye yaktı... Bi de yatak odasının camı önünde ayı kadar iki akasya vardı... Röntgenciler tırmanır, yatak odasından içeri bakar diye baban onları da kesti...

147

— Yazları sıcak oluyo diye magmayı da söndürseydi herif...

- Babaya "herif" denmez, magma dökerim ağzına...

- Karı koca, yaşlı dünyamızın en manyak çiftisiniz zaten... Daha kendi kızınızı anlayıp sevmiyosunuz ki gezegeni sevin...

- Bak bak konuşmalara bak zillideki... Sen önce anne babayla doğru konuşmayı öğren, sonra gezegenle filan uğraşırısın... Bak ööle bi fizikçi adam var, dünya şööle,

kâinat böyle diye gev gev ederken, anneye babaya böbürlenmiş, çarpılıp yamrı yumru kalmış...

- Stefan Hawking mi?

- Neyse işte ismi... Var ya böyle eciş bükük, gözlüklü... Ay Allah etmesin konuşamıyo bile herif, cin girmiş içine di-yolar... Sen de konuş ööle anneye babaya, faraş gibi aç ağzı-» m, seni de görürüz...

-Ama bu gezeg...

— Tamam sus! Gezegen konusu kapanmıştır...

- Naşı kapanabilir ki, üstünde yaşıyoruz... Denizine giri-;j yoruz, havasını soluyoruz, balığını yiyoruz...

— Bok yiyoruz... Bi balık anasının nikâhı lira...

- Gezegenin bu işte suçu yok ki... Aracılar fiyat koyuyo... Direk gezegenden alsak, aracısız yani, esasen bedava... Ööle dul mi şimdi... Gerçi gezegen de balık filan vermez oldu... Marmara çöp kaynıyo... Şimdi bi gök cisminin de kapasitesi bi yere kadar yani... Gezegen naapsın, çöplerimizi yok etmeye mi uğraşıcak, bize balık mı yapıcak... Konuyu sen daha rahat anlayabilesin diye böyle anlatıyorum yani...

- Kız çöpleri nereye atıcaz peki? Astronotlar kapı kapı dolaşıp topladıkları çöpü yallah uzaya mı dökücekler? Uzayda bi sürü sinek olur, güneş sistemi leş gibi kokar... Sen de bu sefer; "kız yazık anne bu güneş sistemine" diye kafa ütölersin...

148

- Doğru tabi, kirletmenin bi sınırı yok... Burada problem kendi bindiği dalı ayı gibi kanırta kanırta kıran, kendini yiyen insan... Her şeyi vahşice kirletiyoruz...

Gökyüzünü de-liyoruz, okyanuslara işiyoruz...

— E, balık da işiyo o denize... Tabiatın kendi şeysi bu... Bi yerde gezegenin çışı sayılır... Hepimiz gezegenimiz ya... Güneş sistemi de kâinata yapıyo, afedersin çişini...

- Kâinat nereye yapıyo peki?

- Elinin körüne... Karıştırma annenin kafasını cadı! Terliği beynine yedin mi görürsün kâinatı filan...

- Lan kendimi yörünge dıışına fırlatıcam, fazlayım resmen bu gezegende... Tabiyatta her türlü pislik, milyar yılda da olsa kayboluyo ama annemin terliği asla kaybolmıycak, asla...

- Pislik deme annenın terliğine! Dokuz ay karnında taşıdı anne seni... Gezegen gevezesi çenebaz cadaloz seni... Essek... Essek... Kaybolmaz terlik bu... Uçar, iner adamın kafasına.

- Tamam tamam, terlikli ilah, Zagor... Sustum, peki...

- Zagor deme anneye!

149

Sıdika İçin Yazılanlardan...

151

Sıdika ile Röportaj

Adı, Soyadı: Sıdika Saka

Doğum Yeri ve Tarihi: Hıbrı, 1991 .' Medeni Durumu: Bekâr, çok bakire... Ev kızı ;' ikâmetgâhı: Baba evi ? Burcu: Sincap (Fin horoskobuna göre)

Dünya Görüşü: Sarı Zeybekist... Ortanın sol kenarı

Hobileri: Relativite, Kozmik Evren, Taocu seks (genel kültür olsun diye yani), Örümcek motifli lizöz örmek, ga-zozlu kek yapmak, Dünya Politikası, Bonjovi

Fobileri: Klostrofobi (evde kapalı kalma korkusu), selü-lit, 7 şiddetinde deprem - Sevgili Sıdka, bir mizah kahramanı olmak sizce nasıl bir duygu?

— Çok tuhaf bişiy kız... Resmen kendimi Şempanze B gibi hissediyorum bazen...

Niye diyceksin... Siz daha iyi biliyo-sunuz, kitabı bile var, "Kahramanlar Hep Erkek"... Mizah dünyası için de aynı şey geçerli... Kız mizah kahramanı yok denicek kadar az... ikinci dereceden roller var tabi... Temel

153

152

Reis'in Safınaz'ı; Basri'nin Fatoş'u; Mithat'la Mirsat'ın Nükhet'i gibi...

Bir diğer tuhaflık da, yazarımın erkek olması... Belki de o yüzden öykülerimin sonunda hep dayak yiyorumdur... Ara sıra düşünmedim dul... Yazarları erkek olmasaydı, belki Asiye finalde kurtulurdu; Çalığışu Feride, bugün Milli Eğitim Bakanı filan olurdu... Yalan mı konuşuyorum anacım, nerden bilicez? Kalem o çocuğun elinde, istemese beni dövdürtmez, ben ab imle babamı döverim... Yazarımın Eray diye bi tipi daha var başka köşede yazıyo... Dikkat et bak, o herif de hep birilerini döver... Yazar dul, Erol Taş'ın, eline şişe kırığı yerine kalem geçirmiş hali...

— Peki siz kendi maceralarınıza gülüyor musunuz Sıdka?

- Belli ölçüde... Ifrahata kaçmadan... Kahkaha falan atamam yani... Şööle ağız dolusu bi gülsem, demedik laf ko-mazlar... En başta annem, "Ne kız o ööle fingir fingir, votka içmiş pavyon karıları gibi höykürüyorsun zilli" diyip basar terliği... işin tuhaf tarafı, abim gülünce de aynı şey oluyo, "Karı gibi kıkırdama lan, ağır ol biraz" diyolar... Gülmek sakat iş annecim bizim toplumumuzda... Direkman namusla ilgili... Gülüceksen de "adam gibi" gülücen... Ağlamak konusu da biraz karışık esasen... Geçenlerde Başbakan Tansu Çiller'in siniri bozulup ağladığında, babam "Koca başbakana bak, karı gibi ağlıyo" dedi...

- Sahi Sıdka, siz, iç ve dış politik sorunlarla oldukça ilgili bir insansınız, bunun özel bir nedeni var mı?

- Evet, ev kızı düzeyinde dünya barışıyla ilgili bazı girişimlerim oluyo... Bosna Hersek'tekilere yün çorap örüp yolladım mesela... Ailem buna pek ses etmedi... Ancak Bili Klinton'a frigofrik kargoyla aşure göndermiş olmama şiddetle tepki gösterdiler... Oysa ben iyi komşuluk ilişkilerin-

154

de böyle şeylerin önemli olduğuna inanıyorum... Nitekim sonradan Çiller de Klinton'a gravat götürdü... -

Bi keresinde de Boğaz'daki kirliliğe karşı evden kaçıp çevre dostlarıyla 2000 kişilik bir "çevre-dostluk zincirine" katılmıştım... 2000 kişi kol kola girmişti, ben de aralarına karıştım yani... Ertesi gün ahimden "Boğaz'da 2000 kişiyle kol kola sürtüp

mahallede adımı çıkartıcağım" gerekçesiyle dayak yedim... Abim, "Kimdi ulan o kolundaki 1999 it" deyip, nereme gelirse vurdu...

Anlıycağmız, dünya meseleleriyle uğraşma da bi "ev kızına" göre dul...

- Peki, hakikaten "mahallede adınız çıktı" mı?... Yakın çevreniz tarafından anlaşılammak sizi üzüyor mu?

- Va.Ha annemin demesine göre mahallede benim için "Safiyamm'm kızı entel olmuş" diye dedikodu yapıyolar-mış... Annem bu işe çok hayıflanıyo... Bana "Bizim sülalede de hiç entel yok, babangilinkinde de... Sen kime çektin bilmem ki" dedi... işin doğrusu, mahallede dul, dünyada adım çıksın isterdim... Ne biliim, bir Madam Kûri olmak isterdim örneğin... Ya da "Sıdika Doktrini" adıyla anılacak yeni bir sosyo-politik sistem bulup, tüm dünyadaki şiddeti, adaletsizliği durdurabilmek isterdim... Anneme göre bu söylediklerimi ancak "Birleşmiş Milletler'de çalışan bi koca bulursam" yapabilirmişim...

- Evet, dönüp dolaşp "hayırlı kısmet" işine geldik... Sizin "hayırlı kısmetleriniz" oluyor mu?

- Ihihi... Beni kim alır kız... Annemin dediği gibi "mal ortada"... Hangi ev kızının çeyizinde teleskop vardır?... (Bi ara uzaya merak salmıştım.) Ayrıyetten biraz "tuhaf bi ev kızı" olduğumu herkes biliyo... Hem, evden dışarı çıkmam bile yasak, telefonları bile bana açtırmıyolar. Bi zamanlar da Su-

155

zan Abla "kardeşine baktı" beni... Resmini gördüm, hoş da bi çocuktu Allah için... Ama babam mesleğini beğenmedi... Degüstatörmüş... Paşabahçe Tekel'de çalışıyo... Önce anlamadılar... Sonra "şarap tadımcısı" olduğu ortaya çıkınca annem babamın aklına girdi... "içer içer kızı döver hayatını zehir eder" dedi... içip içip kadın dövmek sadece babamın lekeline olduğu için, iş bozuldu...

-Aile içi şiddetten, epey ağzınız yanmışa benziyor...

- Ne demeysin... Hayatım televizyona çekilse, millet naklen boks maçı seyrediyoruz sanar... Ama burda babamın işbirlikçisi annem de suçlu... Kendisine karşı yıllarca uygulanan baskıyı kızına, hatta oğluna karşı, hesapta "kızları orospu, oğulları serseri olmasın" diye aynen uygulattırıyor... Ama kızamıyorum.. Bikaç kez kışkırttım kadıncaazı, hep birlikle dayak yedik... O benden yaşlı, boşluğuna yumruk alınca iki gün toparlanamıyo...

- Peki, kadın dergileriyle aranız nasıl Sıdika?

- Abimin aldığı Fotoskor'la babamın işyerinden arakladığı kuponları kesik gastelere bakıyoruz... Ama ben bulduğum her şeyi okuyorum, babamın rakı şişesinin sarıldığı gasteye kadar... Suzan Abla kendine aldığı kadın dergilerini bana, kocasının aldığı erkek dergilerini de okuyup bulmacalarını ve testlerini çözdükten sonra abime getiriyo... "Orgazm; ofiste aşk; sizi sevdiğini belli eden yirmi hareket; sevgililer gününde yapılması gereken 3 altın jest; erkeği banyosu ele verir" filan konulu yazıları bir pembe dizi ilgisiyle, anlamaya çalışarak okuyorum... Ne diyim, dilerim milletçe orgazm olacağımız günler yakındır. Rahatlarınız valla... Tabii, bu işin şakası... Eee, biz mizah kahramanıyız annecim, o kadar kamış alıcaz haliynden... Annem hep söölüyo zalen "Sen bu pabuç kadar dilin yüzünden evde kalıcan" diye...

156

Bi erkek banyosu göremeden, ofisle cinsel lacize uğramadan, kuruyup gitmek de var, evlerden uzak... Ay hihhi...

Hadi ablacım ben kaçıyım, çıkarken "Halamgile gidiyorum" dedim, ararlar şimdi. Gel öpiyim... Ha, bak ne cliy-cem, beni evden ararsan; "Biçki dikişten arkadaşım, ismim Faika" de... Sakın gasteciyim felan deme... Öldürürler alimallah, sebebim olursun... Hadi...

CANDAN ASLANBAY KILIÇ Kim Dergisi

157

Ve Onlar ve Sıdika ve Ben

Hep onu düşünüyorum. Köyün tepelik bir yerinden denize bakarak hep onu düşünüyorum. Sıdika şimdi burada olsa diyorum. Sıdika'ya duyduğum aşk, sanki Aksaray'ın en büyük yangını.

Onu tanıdığım bütün diğer kadınlardan ayrı tutuyorum. Onun gibi kadınların da var olabileceğini düşünmek beni yaman heyecanlandırıyor. Kimseleri sevemez oldum, telefonlardan kaçır oldum. Güneşin parıltısı, denizin mavisi, ağaçların gölgesi artık beni ilgilendirmiyor. Hani neredeyse bu güzelim yerleri bırakıp yeniden istanbul'a, o ürkütücü kaosa geri döneceğim. Varsa yoksa Sıdika!

Sıdika o kadar fazla okumuş bir kız değil, ilkokuldan sonra, tutucu babası çekip almış okuldan. Laf gelmesin, namus iki paralık olmasın, tez zamanda hayırlı bir kısmet bulsun diye bakkala bile göndermemişler. Sıdika'nın dün-1 yası, perde aralığından gördüğü dar bir sokak ile TV ekra-fj nından ibaret. Bir de eve arada bir giren gazete. Ama komşu kızlar, salya sümük Brezilya dizileri izlerken, o dünyanın dengesiyle uğraşıp, AET'den, Çeçen-İnguş Türkleri'nden

158

söz eder. Hatta mahallede "Safiye Hanım'm kızı entel olmuş" dedikoduları çıktığı için, annesi "Kime çektin bilmem ki, baban tarafında da hiç entel yok, bizde de" diye söylenip durur. Kızın bu hale gelmesine, kocasının, ona hamileyken kafasında rakı şişesi kırmasının neden olduğunu düşünür.

Annesi, ezik ama sinsi kadınların tipik bir örneğidir. Ömrünü dayak yiye yiye, yemek pişire pişire geçirmiştir ama, kocasına büyük saygı duyar. Onun eline muhtaç olmakta hiçbir mahsur görmez. Bu, dünyanın en doğal halidir. Sık sık kızını dünyaya duyduğu merak yüzünden babasına gammazlar ve dayak yemesine neden olur.

Üstelik bunu, onu korumak için yaptığını söyler.

Baba evin tek hakimidir. Hükümranlık hakkını asla tartışmaz. Ancak bu hakkın bir kısmını aylak oğluna devreder. Örneğin Sıdika'yı kendisi gibi sık sık onun da dövmesi gibi. Evin içi de dışı gibi erkeklerin dünyasıdır.

işte bu erkeklerin dünyasını gerçek ve güzel bir dünyaya çevirmek için verdiği uğraş nedeniyle beğeniyorum ben Sı-- dika'yı.

Sıdika bu amaçla her gün bir başka uğraş verir. Ağabeyinin Playboy'larını gazeteciye satıp, parasını depremzedelere yolladı diye ikide bir dayak yer. Aşure ayında, aşure yapıp, bir kap da George Bush'a gönderir. Hatta ondan ve karısından teşekkür mektubu alır, babasından dayak yer. Bosna Hersek'teki barış gücüne atkı örer, babası

tarafından bu atkıyla boğulmak istenir. Genel Sekreter ...'ye Safranbolu lo-kumuyla deodorant alır, ancak Rum lobisinin oyununa geldim duygusuyla son anda göndermekten vazgeçer. Anneannesinin verdiği çeyizlik bilezikleri bozdurup, dünya barışı uğruna harcadığı için de yine babası tarafından komaya sokulur.

Bazen umutsuzluğa düşer Sıdika, intiharı düşünür. Annesinin yanıtı hazırdır: "intihar et de baban öldürsün seni!"

159

Başkalarının hayatı Casablanca filmi gibidir, onunki Karagöz oyunu. Karagöz'ün söylenen her lafı yanlış anlayıp Hacivat'ı tokatlaması gibi, kendisinin söylediği her şey yüzünden suçlanıp dövüldüğüne inanır.

Annesiyle tartışırken "Sırf neslim tükenmesin diye ölmüyorum. Kâinatın hiçbir yerinde benim kadar bahtsız bir ev kızı kalmamıştır herhalde. Sosyolojik numuneyim, ekmek çarpsın. Bir bilimadamı görse, üstümde doktorasını yapar" dediğinde aldığı cevap şudur: "Azmışsın kızım sen. Ne demek üstüme bilimadamı çıksın, doktoracılık oynayalım? Baban az bile dövüyor seni."

Nitekim "sus kız baban bunları duymasın" diyen anne, yine de gece geldiğinde gammazlayacak, baba da bu kez kızını perdeyle boğmaya kalkacaktır.

Sıdika'nın çevre duyarlılığı, başını çok daha büyük belalara sokar. Bir gün evin içinde "bir mikroskop kaç paradır" diye söylenerek dolanmaya başlar. Annesi dehşet içindedir. Elalemin gelinlik kızları dikiş makinası sorarken, kızının mikroskop diye üşütmesini evin içinde yeni bir uğursuzluk olarak görür. Oysa o günlerde, Boğaz'da bir gemi, içindeki yirmi bin koyunla birlikte sulara gömülmüştür. Sıdika, rengârenk bakteriler, virüsler, basiller, planktonlar oynayan o kirli suları düşünüyordur. "Kimi birbirini yiyordur, kimi hamiledir, birazdan doğuracaktır" der. Annesinin mutfakla soldan üçüncü kavanozda para biriktirdiğini biliyordur. Annesini, evden kaçıp bir laboratuvara sığınmakla lehdi edip bu parayı alır. Camdan baksa suç, ekrana baksa suçlun Tek islediği hanım hanımcık mikroskoba bakmaktır.

Zamanla hem evdekiler, hem de mahalle sakinleri bu mikroskopa alışır. Dizi izler gibi, konu komşu, her gün onların evine taşınır. Sıdika onlara açıklamalı gösteriler yapar: "Yirmi bin koyun ölünce deniz kirlendi. Deniz kirlenince deniz kızı Eflelya adını verdiğimiz şu beyaz planktonlar ok-

sijensizlikten kötü yola düştüler. Artan basil miktarıyla beslenip semiren deniz pezevenkleri çoğalıp, kızları kandırmaya başladılar."

Bu mikroskop öyküleri "arkası yarın" dizileri gibi her gün yazılır. Hatta kahve falı gibi komşu kadınların mikrop fallarına bile bakar. Ta ki ağabeyin eve bir akşam hışımla gelişine kadar. Bir yandan Sıdika'yı tekme tokat dövmekte, bir yandan da "seni bu pazar Boğaz'da ikibin kişiyle kol kola dolaşırken görmüşler" diye söylenmektedir. Sıdika'nın savunması yeni bir Karagöz oyununa yol açar.

"Ay vallahi Boğaz'daki koyun leşlerini kınamak için kol kola girip çevre zinciri oluşturuyorduk. Kınadık dağıldık zaten."

"Kına yak. Namusumuz iki paralık oldu. ikibin kişiyle kol kola, ne halt etliniz ulan Boğaz'da? ikibin kişiyle sarmaş dolaş ha? Kimdi ulan o, kolundaki bindokuzyüzdok-sandokuzit?"

Evet, böyle bir dünyada yaşıyor Sıdika. Oskar törenini izlemek için sabahın dördünde kalkıyor; parasızlık yüzünden uzaydan indirilemeyen Rus kozmonota üzülüyor; Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra, Türkiye'ye dolan ve ağabeyinin de peşlerinde koştuğu Ukraynalı kadınlara acıyor; dolaptaki likörden gizli gizli içip, italya'da bir hapishaneden helikopterle kaçan Türk kaçakçıya hisleniyor. Hatta onu kaçıran Trapeni adlı Mafya ailesini bile tanıyor. Onlara gelin gitmeyi, babasına kaçak Mercedes yollamayı düşünüyor. Onların kendisini, ağabeyinin dayağından kurtarmasını bekliyor.

Sıdika'nın öyle doğru dürüst bir giysisi yok. Saçlar at kuyruğu... Bayramda bile fon çekmesi yasak. Bu hak, ağabeyinin. Gezmek tozlamak da öyle. Zaten Sıdika'ya göre, aile bir çifte standartlar enstitüsü. Ve ben bu kızı seviyorum. O, bu dünyayla kucaklaşmak, bütünleşmek istiyor, kabuğundan çıkmak istiyor. Bir keresinde artık amacına ulaşmış bir

160

161

Sıdika olarak yaşamını sürdüren bir kız arkadaşım, yaklaşık olarak şöyle demişti yanlış hatırlamıyorsam:

"Bırakmak, gitmek, değişmek ve yer değiştirmek (geride bıraktığımız kişilere göre) derin ihanetlerdir, ama bu biricik hayatımızın da (bizi ileriye götürecek) geniş yelkenleridir bana kalırsa."

Sıdika da bunu istiyor...

Son söz: Benim gözümde genç neslin en iyi mizah yazarı olan Atilla Atalay'ın Hıbrı dergisindeki yazılarım derlediği Düş Kova/ayan adlı nefis kitabını okumanızı tavsiye ederim. Ben Sıdika'yı o yazılardan tanıdım. Atalay'dan dileğim, bir başka yazısında da, bir vesile yaratıp onu buraya, Bodrum'un Türkbükü köyüne göndersin.

Ağabeyinin refakatın-da da olsa razıyım.

ENGİN BILGİNER Rapsodi Dergisi

Öpücük Balığı

162

163

\

insanları itmemizin nedenini kimse bilmez yakar ruhları parmaklarımızı, atarız tütün basarız boşalan yerlerine cam bir çocuk bırakırız gözlerinde günbatımı, boş bir kutu, ya da negentes

OKTAY RIFAT1

165

Seslerim

Gözlerini gözlerime dikmiş... Kaçırıyorum, yine buluyor... "Sen, sen bana dokunuyorsun" dedi... "Yüreğimde bir yerleri acıtıyorsun, ama anlatılmaz güzellikte bir şey."

Tanrım, bişey olsa... Aygaz kamyonu filan geçse... Aniden ceviz iriliğinde dolu yağmaya başlasa... Bu romantik ortamın içine etse... Ne oldu bu kıza, neler söylüyor...

"iyi ki varsın... iyi ki... Neye benziyo biliyor musun? Eskiden kaldığım yurttta camlar, içerisi dışarıdan gözükmese diye beyaz yağlıboya ile boyanmıştı.. O boya tabakasındaki küçücük bir delikten bakınca dışarıyı görüyordum ben... Hele baharda, öyle güzel gözükiyordu ki... işte seninle olmak, o bembeyaz ya da siyah şeyin ortasında küçücük bahara bakan deliği bulmak gibi."

işi şamataya boğmahyım, yoksa fena olucak... Bu havada hayatta dolu yağmaz... Aygaz kamyonu filan geçiceği de yok... Kız resmen yerli film replikleri atıyor... Hayır,, ben ters adamım, inanıveririm, dökülürüm, âşık olurum, betonlara çakılırım, asıl benim canım acır... Yerli film... Evet... Yerli film... Ordan sıçmalı muhabbete... En Ayhan Işık sesi-

167

mi kullanarak, hınzır bi ifadeyle, ona Belgin Doruk muamelesi çektim... Misilleme olarak Yeşilçam öykülerinin değişmez repliğini attım...

"Bırak bu lafları, kaç para istiyosun onu söyle... Onbin, yirmibin?.."

Esprime güldü... Güzeel... Ardı arkasına zincirler, konuyu dağıtırdım... Gülmesi bitince, "Bu da senin numaran" dedi... "Zırhın delinsin istemiyorsun... Hesapta hiçbir şeyi ciddiye almıyorsun... Aslında, sana göre hayat o kadar ciddi ve acıklı ki... Böyle bir numaraya gerek yok... Koyver gitsin kendini." Gözlerime anne anne bakıyor...

"Güzel olduğunuz kadar küstahsınız da bayan" dedim, Ayhan Işık sesimle...

Dedim, ama mümkün değil... Saatlerce bana inanılmaz sevgi sözcükleri sıraladı...

Ben ise ona yerli filmlerin değişmez repliklerinden attım durdum... Sırasıyla Necdet Tosun, Sami Hazinses, Cıvalı Ibo, Turist Ömer, Ediz Hun... Hatta bir ara ayağa kalkıp "Ayy-gaaz" diye bile bağırardım...

Sözünü ettiği yağlıboyadaki küçük delikten zırhımı açmasına asla izin vermedim... Yıkılmadım, yavşamadım, kendimi asla açmadım... Erkeklik gururuma, değmesindi yağlıboya...

"Korkucak bişey yok" dedi... "Ben sana ne yapabilirim ki?"

"Çok şey" dedim... "Çok şey" derken kendi sesimi kullandığımı fark ettim. Hemen kendimi toparlayıp Ediz Hun, Ayhan Işık, Figüran Osman ve Erdal inönü sesleriyle ayrı ayrı üç kez "Çok şey" demeye çalıştım... Ama üçünde de kendi sesim çıktı...

Sonra... Sonra, yine yerli filmlerdeki gibi takvim yaprak-J lan uçuştı... Ben onu hiç aramadım... Bir gün aklıma fer düştü, aradım... Aslında aramadım... Telefon açtım.

168

O, "Alo... alo" dedi, ben sustum... Aniden, "Susarken bile Ayhan Işık taklidi yapıyorsun" dedi... Anlamıştı... Aslında belki de tek sorun, gerçekten anlamasıydı...

"Ne fena dul mi?" diye sürdürdü... "insan hep çok sevilsin diye uğraşır... Sevilince de ödü patlar..." Sustum... "Belki de sen haklısın, o zırh ne kadar kalın olursa, o kadar iyi... Artık arama, olur mu?" dedi. "Ve sakın üzülme... O öyle nalet bir zırh ki; sen bile içerden delemesin."

Yine sessizlik... Derken, Belgin Doruk gibi son cümlesini söyledi... "Hesapta kendini koruyordun ama yine acı çekiyorsun... Boşver... Ne diyorlardı... Gençsin, unutursun." Genç miyim, unuttur muyum?.. Telefonu kapadım... Sokağın köşesinden, yırtılarak bir Aygaz kamyonu geçip gitti...

Geliş Gidiş

O giderken ne yapacağınızı bilirsiniz... Kara gün dostlarınızı arar, yaşamınızı alkol buğulu geyiklere gömer, on bin kitap, yüz bin film izlemeye çalışırsınız...

Üğrenciyse, okulun en kazık dersine durduk yere niye kafayı takıp, nasıl tek vuruşta o dersi haklayabildiğinize kimse -kendiniz dahil- hiçbir anlam yükleyemez... Deli gibi hah sahada top koşturanlar; çeşitli kurslara yazılanlar; kibritten ev, şişe içinde gemi, marangozluk yapanlar; balık tutmaya kalkışanlar da olur... Bu, unutmaya çalışmanın hüznü bir deliliğidir... Onunla birlikte kendinizi de kaybetmeye çalışırsınız, nız aslında... Kendinize "Yaşam devam ediyor, geçip gide-j çek" dersiniz... Unutur musunuz peki? Bu, zamanla ilgili j bir şeydir... Parmağına çekiç vurmuş bir insanın, elini deli gibi sallayıp zıplaması, söz konusu acıyı asla geçirmez...

Gittiğini boşverelim şimdilik... Ben geleceği günü anımsıyorum... Asıl çekici o gün vurduğum parmağıma... Duvara yağlıboya resim asmaya kalkıştım... Resmi severdi... Onu etkilemek istiyordum... Olduğundan başka görünmek istemiyordum... Ama gerçekten, odam benden izleri asla taşı-

mazdı... Kitaplarımı, kasetlerimi boş karton kutulara yığar, bir tek benim bilebileceğim yerlere koyardım... Onların dışında çekyat, televizyon, masa filan işte...

En baba kitaplarımı bulup ortalığa serpiştirdim... Çalmam gerekir diye bağlamalarımı, gitarımı akord edip, çekiç vurduğum parmağı 45 dakika kadar emdim, duvara astığım resme tukurdum sonra... Acayip canım yanıyordu... Buzdolabının buzluğundan bi parça et çıkarıp parmağıma bağladım... Zonklaması biraz azalmıştı...

Aslında, başlangıçta iyi niyetliydim... Sadece odam benden izler taşısın istiyordum... Sonra annemlerin oturma odasındaki hayvani müzik setini kendi odama nasıl soktuğumu, Fıratlara telefon edip evlerindeki mor, lila ve fuşya renkli köşe yastıklarını niye ödünç istediğimi bilmiyorum... O gün, gidip beş saat Gitanes sigarası aradıktan sonra, kendime Zippo çakmak almam da bir muammadır... Aniden geldi... Elini sıkıp onu öperken, avcuna, biraz önce parmağıma sardığım et parçasını bırakmışım... Gözünden yaş gelinceye kadar güldü... Ama zaten her şey komikti... O oda benim diildi, o herif ben diildim... Allahtan manyak mavi gözleri epey derine bakardı, onca şeyin arasında beni de gördü...

O ilk gelişinden sonraki gidişinde, ardından, oturduğu /yerlere oturdum... Kamera gibi bakmaya çalıştım... Yastıkları * görmüş müydü, müzik setinin yeri iyi miydi? O inanılmaz ; zarifliğiyle attığı adımlardan attım, durduğu yerlerde dur-l'ıdum, onun gibi bakabildiğimi sanarak baktım durdum... jj Bunlar işte... Her geliş gidişte bir seri anlamsız hareketi tekrarlıyorsunuz...

Unuturken, sinemaya gider, öyküler okursunuz, gülersi- ' nız, gözleriniz dolar... "Gerçekten başından geçti mi?" diye sorarsınız öykücülere, oysa "anlatılan sizin

hikâyenizdir" hep... Birileri avcunuza kalbini bırakır, derin mavi bakmayı bilmiyorsanız, göremezsiniz...

171

Yaşar Baba

Onun hakkında rivayet muhtelifi.. "Kore Harbi'nde kafayı yemiş... Gençliğinde Müzeyyen Senar'a tutulmuş, kadın tersleyince hayata küsmüş... Atom Mühendisliği son sınıfı fazla zekâdan terk etmiş..." Neydi, nasıldı, bilemiyorum ama, herkes gibi ben de onu tuhaf bir saygıyla karışık, içten içe seviyordum...

Yaşar Baba insanlarla pek konuşmuyordu... Ama diğer "şeylerle" inanılmaz muhabbeti vardı... Onu ilk kez bir kediyle konuşurken gördüm... "Boku pek kıymetli namussuzun, mücevher mi sığıyosun lan sen?" diye bağıırıyordu... "Bi daha bu çiçeklerin üstüne etmiyacaksın, yakışıyo mu senin gibi efendi bi kediye... Yazık, kalıbına yazık"... Kediyi "psikolojikman yıkmıştı" resmen...

Sonraları sürekli tamir halindeki'yaşlı arabasıyla konuşurken gördüm onu... Arabasına "Kızım, kart kızım benim" diye sesleniyor, saatlerce sitem ediyordu... Allahım, o ne muhabbet... Sanki arabası gerçekten kart bir kızdı ve onu dinliyordu. Ara sıra benim de arabayla konuştuğum olmuştur... Kim

172

bilir belki de bir kediye de iki çift laf etmişimdir... Ama Yaşar Baba'nınki bir başkaydı.

Nezih yeminler ediyordu: "Vallahi lan, gördüm oğlum, herif ütüyle konuşuyo... Bizim dükkâna tamir için bi ütü getirdi... Kavga etmişler, ütü küsmüş, çalışmıyomuş... Biraz sizde kalsın beni özlesin eşşoğleşek, sonra gelir alırım dedi... Hatta giderken ütüye şöyle bi bakıp, 'yanlış yapıyosun oğlum, yanlış' diye homurdandı."

Aklıma, sınavlara girerken kullandığım "uğurlu kalem" geldi... Sıradan bir HB... Ama asla yanımdan ayırmaz, bana uğur getirdiğine inanırdım... Sonra, Çelik inşaat dersinden sıfır alınca, o kalemi belediye otobüsünün camından tarlalara savurdum... Doğru... O kalemle aramda manevi bir bağ vardı... Hatta onu cezalandırmış bile olabilirim, ama asla o kalemle konuşmadım...

Dedim ya, Yaşar Baba başkaydı... Gece yarıları deli danalar gibi böğüren oto alarmlarını balkona çıkıp tek bir sözülle durdurabildiğini görenler, istanbul'a hitaben "Siz çok zarif bir hanımefendisiniz" dediğini duyanlar vardı... Doğrudur, birçok ozan istanbul'u kadına, kısrığa, bişeye benzetip onunla konuşmuştur... Ama bir ütü, bir canavar düdüğü?.. Bilmiyorum...

Gece... Sarhoş... Üzerine diz çöktüğü kaldırımıyla konuşuyor... "Bi kere istanbul'un kaldırımısın... Görmüş geçirmişsin... Kaç ihanet gördün, kaç kalleş çiğnedi seni... Bişeycik-ler olmaz, hayat beni ezer de, seni anca çiğnediğini zanneder... Otur oturduğun yerde... Kıymetini bil... Asaletin yeter..."

Yanına çöküp bir sigara verdim, yaktı... "Baba, ilerletmişiniz muhabbeti, ne diyo kaldırım?" dedim... Sustu... "Sen canlı cansız her şeye muhabbeti koyuyorsun, oh ne güzel" dedim... "Gayet tabi... Bazen odunla bile konuşurum ben... Odun gelir, karşıma oturur, konuşurum dinler" deyiverdi...

173

Güldüm... "Ağzına sağlık baba, bizi de odun yaptın ya" ... O da güldü... "Onlarla konuşmak lazım" dedi... "Ağaçla, kaldırımla, tankla, tüfekte... Bakalım bu kadar puşluğu istiyomu onlar! inan bana, onlar da senle konuşuyor... Ben hepsiyle konuşurum... Bi tek saatle konuşulmaz... Çünkü o durup seni dinlemez... Çok meşguldür... Tik tak... Zamanın burnu büyüktür... Saatlerin hepsi kibirlidir." Sonra sallanarak saatine bakıp "eşşoğleşsek" dedi... Güldüm... Vedalaş-tık... Öldü sonra... Kalp filan gibi bir şey işte... Cenazenin kalktığı gün, çok sevdiği arabasının başına gittim, kaputuna doğru eğilip usulca "Başın sağolsun kızım" dedim... Birlikte üzerine oturduğumuz kaldırıma göz kırptım... Saatime belli etmeden ağladım...
"...Bir seviyi anlamak Bir yaşam harcamaktır, Harcayacaksın..."

ÖZDEMİR ASAF

174

175

Öpücük Balığı

işe telefon açıp, "Gelirken buğday al" dedi. "Naapıcan buğdayı kızım" diye sormadım... Söylemezdi ki... Dünyanın en sevimli delisiydi... O öyle biriydi işte... Küçükük giz dolu oyunlar başlatırdı... Ne buğdayı, naapıcak acaba, nereden alıcam ben şimdi...

Merak etmeye başladığım anda kendimi çoktan oyunun içinde bulurdum... Evet, oyun başlamıştı... Savaş'a "Buğday almam lazım, nerde satılır" diye sordum...

- Haa? -Buğday...

- Eee, nolucak buğday?

- Hiç... Tavuk buldum da bi tane... Buğday veriyim diyorum...

-Sittir lan...

Ciddi miyim diye gözlerime baktı... Ben de çok ciddi baktım...

-1 Gültepe'de bi civcivci var ama... Buğday satar mı bilmem... Daha çok suni yem olur onlarda...

— Yok... Suni yem olmaz, buğday lazım... Yumurtanın sa-

177

rısı doğal renginde olmuyo o suni şeyle... Pis bi rengi olu-yo... En iyisi buğday...

- Ha, bi de yumurtluyo... Harbi tavuk yani, ciddi bi tavuk kimliğine sahip... Bi ara ben de besledim... Spenç Tavuğu diyolar... Tam yumurta tavuğuydu... Bazıları et tavuğu olu-yo ya, pek yumurtlamaz onlar... Bak, ne diycam... Esas dan sever hayvan... Çift san çıkarır... Darı al sen ona...

Oyun böyle bişeydi işte... O başlatırdı... Hayatınıza aniden buğday, darı< tavuk, yumurta ve size "yedi kafayı" diye bakan bir sürü insan girerdi... Komik, sürükleyen, ama paylaşılan giz nedeniyle bir o kadar heyecanlı bir oyun...

Büroda durduk yere başlattığım tavuk geyiğine daha fazla dayanamadığımdan, buğday bulmak üzere çıktım... Buğday... Noolucak acaba? Kuruyemişçilerde var mıdır?

— Keşkeklik mi? Aşureye felan mı katcaanız... -Ne?

- Buğday sormadın mı? -Ha evet... Olabilir...

— Sonunu dün sattım... Yok...

Hıyar kuruyemişçi! Lan madem yok, niye "aşure mi, keşkek mi" car car ediyosun... Sana ne... Bu millet de bi tuhaf ha... Buğday var mı var... ya da yok... Bitti... Bu kadar... Sana ne noolucağından... Az kaldı özel hayatıma giriyoçlu herif... Hem bir tarım ülkesinde buğday bulmak bu kadar mı zor olur kardeşim... Sinirleniyorum ama... Hani lan bu ülke bir tahıl ambarıydı... Adım başı buğday olması lazım... Kendi kendime gülüyorum... Biliyorum o da gülücek... Gülü-cez... Öpücem sonra... Sonra... Sonra, noolucaksa o buğdaylar...

Mısırçarşısı'na gidiyorum... Ordaki baharatçılarda kesin vardır... Bu arada, kendimi gerçekten tavuk gibi hissetmeye başladım... Buğday arayan acıkmış bir tavuk... Bık bık bık... Bıdaak... Aslında içimde garip bir mutluluk var... Her şeyi

178

birden unutup bir avuç buğday için istanbul'u dolaşmak içten içe hoşuma gidiyor... Zaten onu bu yüzden seviyorum galiba... Bana da sıçrayan bir tılsımı var... Her şey bombok giderken, nooluyosa bişey oluyo. Onun yarattığı illüzyona dalıp oyun oynuyorum... Çocukmuşuz biz... O, mısır saçlı, habire sümüğünü çeken afacan bi kız, ben dizleri yara içinde haşan bi velet... Dünyanın zillerim çalıp vınn kaçıyoruz... Şimdi ne kadar alıcam ki ben buğdaydan... Bir kilo yeter mi acaba? Evde tarım yapıcak dul ya karı, yeter heralde... Anlarmış gibi buğdayları karıştırırken yakaladım kendimi... iyilerini seçicem sanki... Neyse, aldım işte... Bi kilo buğdayımız oldu... Yanına bi de ufak rakı... Manyağım lan ben... Bariz manyağım...

"Geldi mi buğday" diye sordu... Gözleri ışık ışık... Meraktan çatlıyorum ama, belli etmeden "ıhı" diye torbayı uzattım... Cadı! Alıp torbayı masanın üstüne koydu... Noolucak şimdi bu buğday? Sormıycam ama... "Naaptın" dedi... Elinin körü... Saatlerdir buğday arıyoruz heralde... "Toprak Mahsulleri Ofisi'ne gittim canım... Taban fiyattan destekleme alımı yaptım"... Gülüyor... Her şey o gülsün diye zaten... Bence onun kadar güzel gülebilen yoktur... Ama bu gerçek yani... Çok gülen insan gördüm ben... işim gereği... Hakkaten bakın, ben bu konuda otorite sayılırım... Ben sizinle geyik çevirirken o kayboldu... Birazdan, elinde bembeyaz bir güvercin... "Bak şimdi" dedi... "Bu senin dilek güvercinin... Ona avcundan buğday yediriceksin, sonra gagasından öpüceksin ve bir dilek tutup gökyüzüne bırakıcak-sın"... Dedim ya... Tılsımı var onun... Aniden güvercin de çıkarır, tutup yaşamınızı bi saniyede masala çevirir... Bitmesin istersiniz... "Bitmesin" diye dilek tutup, güvercini gagasından öptüm... Balkona çıktık sonra... Pıt pıt pıt kanat sesi...

179

Pıt pıt pıt iki çocuğun yüreği... Balkona yıldız tozlan mı yağdı? Çok mu güldük?... Peki çok gülmek iyi dul midir gerçekten... Ağlar mı sonra insan? Babaannem Deh' Fedi-me'nin dediği gibi "Dünyanın düz muradı yok" mu? "Çok muhabbet tez ayrılık" mı peki? Noolur "öyle diilmiş" olsun... Noolur, bitmesin... Pıt pıt pıt... Yüreğim... Gece... Yemin ederim, yıldız tozu yağıyor...

Ertesi sabah Kadriye oldu... Espiri olsun diye bahar temizliğine girişti... Kadriye... Onun masal kahramanlarından biri... Söylediğim gibi, yaşam bir oyun onun için...

Gerçekle dalga geçer hep, sevmez sanki... ilk Kadriye olduğunda, yeni tanışmıştık... Yine işe telefon edip benden yufka ve çökelek istemişti... Buğday gibi dul, onları daha kolay buldum ve eve gittim... Kapıyı çaldığımda yerleri siliyordu... "Ayağını çıkar kocacım" dedi... "Yeni sildim"... Çok güldüm... Yufkayla çökelekten "Yanmaz tavada sana böreği" yaptı... Yedik... Sonra eline bi tığ alıp dantel örüyomuş gibi yapmaya başladı... "Delirdi" diye baktım... Saçlarına bigudi tuttururken "Naapıyosun yaa?" diye sordum... "Nooluyo kızım?" Garfield gibi gözlerime baktı... "Yarın eltingil geli-cek" dedi... Sonra güldü... Nasıl güldüğünü biliyorsunuz... O gün bana "annesini gibi" olmuştu... Ya da benim annem gibi... Oynuyordu... Başka bişey... Herkesin "gerçek" diye bildiği şey, onun için sonuna kadar sahte ve saçmaydı... Komikti ama, ürkütücüydü... Yani, hep oynanamazdı ki... Eninde sonunda hayat "böyle bişeydi" işte... Yoksa dijl miydi?... O Kadriye olup "çekirdek aileyle" dalga geçmeye başlayınca, ben de rolümü aldım... "Fehmi" diye bi herif olu-yodum... Çizgili pijamamı ayağıma geçirdiğim gibi biraları içip televizyon karşısında pıt pıt pıt zapping yapıyordum... Gülüyorduk sonra... Kadriye ve Fehmi Çekirdek rolünden çıkıp "biz" oluyorduk... Pıt pıt pıt... iki çocuğun yüreği... Onun masal kahramanları bir tane diildi ki... Bazen Müge '(

180

ile Furkan olurduk... Aslında onlar bizim arkadaşımızdı... Ama o, Müge ile Furkan'ın ilişkilerini sahte ve anlamsız bulurdu... "Kola alır gibi işte, birbirlerini ve her şeyi tüketiyolar... O kadar." Müge olduğu zaman, "Eskeyp'e gidelim mi, Trafo'ya zıplayalım mı" diye sorardı... Ama asla gitmezdik... Onu dünyasından çıkaramazdım... Ben çıkmak ister miydim peki? O zamanlar bu soruyu kendime hiç sormadım... O, "dışardakiler"i öyle iyi biliyor ve anlatıyordu ki, ara sıra "dışarı kaçtığımda" bile onunla oyun oynuyomuşuz, o bana "gerçeğin masalını anlatıyomuş" gibi oluyordum...

Ha bir de, en önemlisi "öpücük balığı" vardı... Onun en yalın ve en sevimli hâli... "Ben öpücük balığıymışım" diyip yanağıma bin tane masum öpücük konduruyor, dakikalarca pıt pıt pıt öpüyordu... Öpücük balığı... Öpücük balığı... Pıt... Pıt... Pıt... Masallar biter mi peki? Biter işte... Arasına reklam girecektir, güzellik maskesi takılacaktır, savaş vardır, birileri öldürülecektir, birini kör bırakacaksınız, birinin yüreğini söküp atacacaksınız.. Zehirlenicek denizler, ağılatılacak çocuklar... işiniz vardır yani, öyle önemli, öyle vazgeçilmezdir ki...

Bir gün bana "gitme" dedi... Ama hep böyle derdi... "Yel-•' kovan dokuzun üstüne gelinceye dek... Bu şarkıdan iki şar->kı sonra..." Hiçbir keresinde bırakmazdı beni... iyi, tamam, "oynadık, bitti... Dönüşte yine oynarız... Dinlemezdi... "Bak şimdi... Bu çerez tabağını dökücez... Leblebiler saatmiş, üzümler dakika... Fındıklar günmüş ama... Sayalım, o kadar sonra git"... Pazarlık ederdim... "Fındık gün diilmiş... Leblebi saat... Ona tamam"... "Peki" derdi... Sonra aniden nerden bulduğunu bilmediğim tek şamfistüğünü çıkarıp "Peki, bu yılmış... Yıl olsun" derdi... "Yüzyılmış tamam mı, ölüm gelinceye kadarmış." ', Üzümleri, leblebileri filan sayardık sonra... Tek şamfis-

181

tık... O yüzyıldı... O ölümün geldiği zamandı... Onu pek tartışmazdık... Onu açar, yarısını yer, yarısını bana verirdi... Sonra... Sonra öpücük balığı ve ayrılık... "Ben gidiyim" dedim... Sesi boğuktu... "Gitme" dedi.. Ama söyledim... Hep öyle derdi... Giderdim sonra... Döndüğümde ordaydı, bilirdim... Yine "gitme" derdi... "Gitme" dedi... Gözlerinde yaş tomurcukları, birazdan duracak dünyalar, sanki ölücez hepimiz. "Bu kez gitme"...

Gitmesem olur sanki... "Ama bunun sonu yok ki" dedim... "Sonu yok işte salak" dedi... "Hep sonunu istiyosun... Sonu... Bittiği yer... Tükendiğim zaman... Yerine yenisini tüketmeye başlayacağın zaman... Bu kez gitme işte... Gitme..."

Karşısında duvar gibi duruyorum... içimden bi çocuk o duvara tırmanıp aşmaya çalışıyor ama olmuyor... Birileri yıllarca ördü o duvarı... Annem koydu bir tuğla, sonra babam... Dayım... Örtmenim, komtanım, patronum, radyom, televizyonum... Gidicem ben... işim var işim... Çıkıp sokak kedilerini tekmeliyem, yalan söyliyem, rakı içicem... Ha-san'a borcum var... Tarık'la sözleştik kaçıcız hafta sonu, karı bulmuş ona basıcaz... ilknur iş atıyo sonra... Resmen işte, aramıştır... Onun yeri ayrı, ama ilknur da fena dul şimdi... işim var... İşim...

"Gidiyim ben" dedim... Bu kez gözleriyle 'gitme' dedi... Ben de ona 'gözlerim sana mı kaldı' gibisinden baktım... Tek sana mı kısmet olucak sanıyosun benim "çivileyen bakışlarım"... işi var gözlerimin... Kritik pozisyonları izliyem ben o gözlerle... Bardakların dibine bakıcam, topa konsantre olucam, Top Secret'i izliyem, günlük kuru yakından takip edicem... ilknur'un kalçalarına bakıcam... MTV'nin klipleri, savaşlar, siyah-beyaz yerli filmler... işi var gözlerimin...

Sonra yıldırımlar çaktı... Hiç susmadım... Hayat masal mıydı lan? Dışarda millet birbirinin gözünü oyarken, biz burda yanak yanağa... Noolucaktı yani? Leblebiden saat mi olur? "Vakit" denen nanenin ne demeye geldiğini herkes biliyo artık... iyi... Pıt pıt pıt öpüşelim, sen beni çok seviyo-muşun ben seni çok... Eee? "Anangil oturma odası takımım erkek tarafı alsın dediğinde ne bok yiycez peki... Öpücük balığını mı satıcaz..." Nefes nefese sustum...

"Dışardakiler" dedi... "Dışardakiler, bunu beceremez işte... Öpücük balığını kimse alıp satamaz... Sen bile... Diyelim ki öyküsünü yazdın, beş para etmez..."

Bir varmıştı... Şimdi bir yokmuş...

Nevizade sokağındayız, yol boyu meyhane... Masanın altından ilknur'un ellerini tutuyorum... Dördüncü kadehten sonra saymaz oldum rakıları. Bir çingene, yanındaki masaya keman çalıp haykırıyor... "Dönülmeyiz akşamıyın ufu-ğuşun dahiiiz, vakiyyiyit çok geyç artıkk..." Elini darbukaya gerilmiş röntgen filmine her patlattığında gözümün önünde bi dudağı yerde bi dudağı gökte masal devleri görüyorum... Gümm!.. Dev... Güm! Lamba cini... Gümm! Haramiler...

Kocaman bir davulun üstüne küçük bişey kırıntıları dökmüşler gibi, belki öpücük balığının yemleri onlar... Hani onun en yalın ve sevimli hali gibi... Gümm! Zıplıyor hepsi, gümm zıplıyor her şey... ilknur'un göğüsleri küplerdeki gibi havalanıp, zıplıyor... Uçuşup tekrar yerine düşüyor, tabaklar, yıldızlar, sigaram... Canım yanıyor... Sonra pıt... pıt... pıt... Darbukaya üç küçük parmak darbesi vuruyor

çingene... Masalların sonunda gökten teklifsiz düşüveren üç elma bunlar... Ben görüyorum, ilknur görmüyor, kimse görmüyor...

182

183

Müzik bitti... ilknur bişeye gülüyor... Masanın yanı başında, tuhaf, simsiyah gözlüklü, başı sımsıkı bağlı bi kadın var... O hep var Nevizade sokağında... Elinde kocaman bir çerez kavanozu, sormadan, avcundaki çay bardağını kavanoza daldırıp, bardak dolusu kuruyemişi masamıza boşaltıyor... Cebimden para bulup kadına uzatıyorum... Aklımda zamanın en acı tadı, "Peki, kaç leblebi var bunun içinde teyze" diye soruyorum... Kadının suratını yıllar bıçaklamış, sesinde hırıl hırıl alaycı bir öfke; "Manyak mısın sen koçum?" diyor... ilknur gülüyor, benim gözüme üç elma kaçtı, masalların kötü kalpli cadısı avcumdaki parayı yolarcası- na kapıp yan masaya seyirtiyor...

Az önce bir masal bitti, kimse bilmiyor... Öpücük balığı bir iskelede, güneş altında çırpıyor... ilknur'un gözlerinin işi var, benim yüreğim kovulmayı çoktan hak etmiş, boşta gezer... Uzaklarda küçücük bir çocuk, uyuklamış ninesini İ sarsıp "Bana masal anlat" diye ağlıyor...

Diyelim ki öyküsünü yazdım, beş para etmiyor.

184

Güler, gülümser bir şakacı,
Güldürür, düşündürür,
Arada - bir durur, gözleri dalar,
Neler söyler, neler susar...
Yoksa, çok acı bir şakayı
Şakadan da olsa,
Çok yalın bir karanlığa mı saklar...
Oynadığı oyunsu,
Yaşamda oynadığı
Oyununu mu y aşar...
Oyunda yaşadığı,
Yaşamını mı oynar...
Yaşarcasına, oynarcasına.
Öyküler anlatır olmuşcasına,
Sonunu mutlu bağlar,
Gider evinde ağlar...
ÖZDEMIRASAF

185

Şakacı...

Erzurum'da askerdeyiz... Murat... O da hafif kaçık bi herifti zaten... izin vakti filandı herhalde... Ööle ağaç gölgesine uzanmış yarı baygın yatıyoruz... istanbul düşleri, sıcak, bitkinlik... Susmuyor... "Şimdi" dedi... "Bu sıcakta... Hani döner büfeleri oluyo ya... Dönerciler kılıçla döner doğruyo-lar hani..." Doğrulup yüzüme baktı, "Uyuyo musun lan?" Gözlerimi aralayıp "Hıı, dönerciler" dedim... "O döner topunun dibinde,

dönerden süzülüp biriken yağların durduğu bi kap oluyo... Yanında da bi sünger parçası... işte o süngeri sıcak yağla dolu kaba bandırıp, şööle boynuna sürü-cen, hafif ensene doğru, şakaklarına... Döner kılıcını da koltuk altına sıkıştırıp, öne doğru ağır ağır çekerek yağlarını sıyrırcan..."

Anlattıklarına kendi kahkahalarla güldü. Ben ise mide bulantısıyla güneş çarpması arası tuhaf bir haldeyim... Karnıma ağrı da girdi galiba... Zaten moralim bozuktu, herif muhabbetiyle üstüne tüy dikti...

"Gülsene lan" dedi... "Sen ne acayip herifsin, gül diye anlattım...'Kaç gündür etrafa ölü balık gibi bakıyosun... Na-

187

apıcan şimdi istanbul'da olup, sıcaktan kaynıyodur oralar şimdi"... Gülmeye çalıştım olmadı, tuhaf bi mimik yaptım heralde... "Lan var ya, mizahçıdan çok ölü yıkayıcı suratu var sende" deyip kendini sırtüstü çimenlerin üstüne bıraktı... Ööle boş boş gökyüzüne bakıyor... Gülmedim diye çok kızdı galiba... Şimdi gönlünü almak gerekli... Ama nasıl ya-pıcam, içimden hiç gelmiyor... Bak şimdi... Ciddi, yıkıldı herif... Zaten onun da canı sıkılıyordu... En son sözlüsünü aradı telefonla, o gün bugündür, yüzünden düşen bir parça... Üstelik akşam ağlıyordu galiba... Ayıp lan herife... Zaten burda ondan başka pek arkadaşım da yok sayılır... Bir iç geçirdi ki... Yok yok, deniycem, sıkı bi geyik çeviriyim, güldüreyim aadiyi. Hem sanki zorunluyum buna... Üstelik ilk kez olmıyacak... Şimdiye dek kaç kez, sıkıntıdan patlıyordum, dünya üzerime üzerime geliyordu, değil yazı yazacak, nefes alacak gücü zor buluyordum kendimde; kalemleri gökyüzüne fırlatıp duvarlara tukurdum... Beklerlerdi... Yine o gülünçlü yazılardan yazdım... Şimdi, Murat için, noolu-cak ki sanki... Kararlıyım, deniycem, keyfini yerine getirecem onun.

"Hıyar" dedim... "Bende ölü yıkayıcısı su-ratı varmış... Adam ölü yıkayıcısı diye 24 saat ölü mü yıkıyo sanıyosun... insan, benim işimi de yapsa keyifsiz olabiliyo işte... Sen şimdi... Sen şimdi telefoncusun, hayatın telefon şeysiyle mi geçiyo... Düdüğü filan, ne biliyim işte"...

"Tabii lan, vallahi de billahi de şimdi telefon düşünüyordum" dedi... Siemens'te telefon bölümü teknik müdürüydü... Ben ona "telefoncu" derdim... Gözlerini kocaman açmış, "Annem babam ölsün, şerefsizim telefon düşünüyö-dum... Şu ahşap direk var ya, telefon direği o..." ilerdeki bir direği gösteriyor... "Eee?" Sözlüye kalkmış ilkokul öğrencisi gibi, "Şimdi var ya, o ahşap direklere kulağını yasalarsan, telefon konuşmaları duyuluyo"... Ok gibi yerinden fırlayıp,

188

direğe doğru koştu... Yattığım yerden izliyorum... Şööle bi tepesine doğru baktıktan sonra, direği kucaklayıp, kulağını yasladı... Az bir zaman geçti heralde... Murat, sarıldığı direk ile tuhaf hareketler yapmaya başladı... Avurtlarını şişirmiş, gözleri fal taşı gibi, direk ile güreşiyor... Bu haliyle inanılmaz komik... "Nooluyo lan" diyem ama gülmekten diyemiyorum... Çayırda yatan diğer askerler de kahkahalar atarak yerlerde debeleniyorlar... Bi tanesi Murat'ı göstererek "Hocaya bak, abazanlık başına vurdu, gidip direğe sapladı" dedi... Hep birlikte haykıra haykıra gülüyoruz... Herif,

kan ter içinde, direk bir o tarafa, bir bu tarafa anlamsız hareketler yapıyo... Bıraktı sonra... Direk, üstündeki telefon kablosu yüzünden, ağır ağır düştü.. Kalkıp yanma gittim.. Gözlerimde kahkaha yaşları, "Nooldu lan" dedim... "Ebenin ami oldu" dedi... Çok sinirli... "Direk alttan çürümüş... Daha dokunur dokunmaz dibinden kırıldı... Kakara kikin gülüceenize, koşup bikaç taneniz yardım etseydiniz, altına destek filan çakardık, yıkılmazdı..." Kepini çıkarıp yere attı, hırsından kıpkırmızı... "Ne biliyim lan ben, şaka yapıyosun sandım" dedim... "Ne şakası salak!" diye gürlledi... "Geberiyorum ben orda"...

Nöbetçi subayı mı geldi, ne oldu tam anımsayamıyorum... Alıp götürdüler..". Öyle ya, "koca herif niye durduk yere telefon direğine sarılıp kırmıştı... Ahşaptan gelen telefon sesini dinlemek istiyor idiye, bunun mânâ ve maksadı ne idi... P. Onbaşı Murat Arslan'a soruldu"...

Meraktan içim içimi yedi... Sonra, kantindeyken "salmışlar" diye duydum, hemen bölüğe koştum... Sinirli sinirli oturmuş postallarını boyuyordu... "Murat?" Yüzüme baktı bakmasına da, çok tatsız... "Ne lan, ölü yıkayıcısı gibi bakı-yosun insanın suratına" dedim... "Yırtmışsın işte"... Dişlerinin arasından tıslayıp, hırsla postalını boyamayı sürdürdü... "Lan valla şaka yapıyosun sandım oğlum" dedim... "Soku-189

cam şakana felan, git surdan" diye, yine dişlerinin arasından tısladı... İyisi mi yalnız kalsın... Murat ve direk... Koğuş kapısından çıkarken yine gözümün önüne geldi... Elimde dul, tekrar gülmeye başladım, kahkahamı duymasın diye, koridoru koşarak geçtim...

Bazen konuşamaz, diyemez oluyorum... Kalemi sıkıyorum, elime yapışıyor... Tüm dünya üstüme geliyor... Kalemleri gökyüzüne fırlatıp duvarlara tükürüyorum... "Beklerler" deyip "o gülünçlü yazılardan" yazarken, elimdeki kalemi kocaman bir direk gibi hissediyorum...

Ben o koca direk, kan ter içinde, bir o tarafa bir bu tarafa savrula savrula debelenirken, birileri şaka yapıyorum sanıp gülüyor... Anlatamıyorum.

Fabrığa

190

191

3 Nisan 1937'de, TBMM'nin sayın bir reis vekili ve aziz milletvekilleriyle "yakın kazalardan gelen kadın ve erkek vatandaşların" da iştirak ettikleri ehemmiyetli bir toplantıda, Başvekil ismet inönü, "yedi büyük fabrikadan mürekkep, Karabük Demir ve Çelik Fabrikalan'nın" temelini atıyordu...

"Kurulacak fabrikalar, fennin en son terakkilerini ve en son icadlarını ihtiva edecek, en kuvvetli müesseselerdir... Bu fabrikada, günde bine yakın amele çalışacaktır... Amelenin nisbeten azlığı, kurulacak olan bu fabrikaların ne kadar modern ve mekanize olduğunu göstermeye kâfidir."

Atatürk'ün merasim için memur ettiği Başvekil ismet inönü, nutkunu "Yakın kazalardan gelen kadın ve erkek vatandaşlarıma da sevgi ve teşekkür duygularımı sunarım. Demir ve Çelik Fabrikaları'na temel atılmasını, millet ve memleket, sevinilecek kutlu bir hadise saymakla haklıdır..." sözleriyle bitirdiğinde, "kalabalık

yurttaş topluluğu" sükûnet içinde dağıldı... Ama içlerinde gizliden gizliye bir sevinç vardı... "Sükûnet" içindeydiler, çünkü, genç Türkiye Cumhuriyeti, o vakitler "temel atma" şamataları ve "köylü dev-

193

let el ele" geyikleri konusunda deneyimsizdi... Hamasetsiz, curcunasız, "devletle millet" karşı karşıya gelmiş, Batı Karadeniz'in bir köyünde, ülkenin ilk ağır endüstri tesisinin -pek de ne olduğunu anlayamadan belki- temelini atmışlardı...

Evet... On üç haneli Karabük Köyü'nün başına resmen "devlet kuşu" konmuştu...

Kimisi o kuşun Karabük ve civarına konmasını Bulak Köyü'ndeki Erenler

Türbesi'nin kerametine bağladı... Kimisi, Yunan'a uzaklığına... Oysa, devlet kuşunun konacağı yer, 1925 yılından beri uzun uzun tetkik ediliyordu...

"Kuruluş yerinin kat'i tesbiti için", Sümerbank ve Erkân-ı Harbiye mümessilleri uzun uzun çalışmış, neticede, askeri savunma faktörlerinin dışında şu sebeplerle, kuş Karabük Köyü'nün başına kondurulmuştu:

a) Maden kömürü havzasına olan yakınlık

b) Demiryolu güzergâhında oluşu

c) Yörenin işçi yerleşmesine uygun oluşu

d) Jeolojik hususlar

e) Demir dışarıdan ithal edileceği için, sahile yakın oluşu...

Bu "kutlu hadisenin sebepleri" civar köylerde kahve radyolarının ajanslarında bir bir izah edilirken, köyler içinde belli belirsiz bir sevinç dolaşıyordu, öyle ya, bu "fabrıga"da tam bin amele çalışacaktı...

Karabük Köyü'ne en yakın köylerden biri olan Bulak Kö-yü'nde de "fabrıga" ile ilgili rivayet muhtelifli...

Yorgansuzun Osman, "Fırın guracaklaa, demur eridecek-lee, galiba dökeceklee...

Esas silah yapacak bu fabrıga" dedi... En çok onun söylediğine inanıldı... O, hiçbir

ajansı kaçırmazdı, hem Başvekil'in konuşmasını da en önde izlemişti... Başvekil!

izlediği günkü kılığım artık sırtından çıkarmaz olmuştu... Çift sıra gümüş işlemeli,

kemik düğmeli ca-

194

medan yelek, boyundan aşırılmalı, gırgırlı, zillim saçak uçlu saat kösteği, siyah,

"pantul"unun altında oğlak derisi yumuşak kundura... Bu kılık ve "ajans bilgisi",

Yorgansuzun Osman'a "fabrıganın köydeki ilk adamı" havasını veriyordu...

Köylünün fabrikayla ilgili sorularını yanıtlıyor, konuyla ilgili bilir bilmez yorumlar

yapıyordu... Fabrikayla ilgili cehaletleri yüzünden arada bir köylüyü payladığı da

oluyordu... Karagözlerin Deli Emin, "Fabrıga şişe de yapacag" gibisinden konuşacak

olunca, Osman'dan ağzının payını aldı... "Şişede demur mü vaa lan gavat?" Demur

dediğin direkte vaa, tüfekde vaa, ondan kelli tren yolunda vaa... Esas ray yapacak

fabrıga, tren yürüdecek.."

Bu "demüryolu" lafı Yorgansuzun Osman'ın az kaldı başını belaya koyuyordu...

Buraya tren gelirse kimin tarlasından geçecekti?.. Osman, birtakım fikirler

yürüttükten sonra \ çuvallayıp "Ne bilyin lan ben" diyerek kestirip attı... "Tarla-":

ma tren guymam ben!" diye homurdanan Deli Emin'in ümüğünü sıktı... Köylü hafif

huzursuz, yanı başlarında " yükselen "gocca bacalı, böyük dumanlı fabrıga"nın inşaatını izlemeye koyuldu...

Aradan geçen zaman içinde fabrikanın inşaatına köyden gidip gelenler oluyordu...

Onlar yeni haberler getiriyorlardı ama hiçbiri Yorgansuzun Osman'ın köydeki havasım söndürmeye yetmiyordu... Çünkü fabrikanın esas kısmı, fırınları, haddehaneleri filan, dışarıdan getirtilen kalifiye işçilere yaptırılıyor, civar köylerden gelen işçilere ise Osman'ın deyimiyle "meseleyle alakasız ufak defek inşaat işleri, hamma-liye felan" yaptırılıyordu... "Fabrıga bitince başka bişey" olacaktı... "Esas o vakit demur eritip zenaat öğrenmeye bin amele ahnacak"tı...

Ramazanın üçünde, Yorgansuzun Osman, Değirmen yanındaki "bağlaadan" köyün içine doğru, bir eşek odun kesmiş dönerken, önüne Havas Ana çıktı...

195

Havas Ana, Yorgansuzun Osman'ın hışmı, epey görmüş geçirmiş bir garıcu vazdı (kadıncağız)... ilk kocası Yemen'de ölmüş, o kocasından olan çocuklarını birer gün arayla "gı-zamuk hasdalığından" kaybetmişti... ikinci kocası Ahmet Hamdi de Havas Ana'ya "Bi giz bi oğlan yadigâr goduktan sonra, böbrek hastalığından şişip şişip ölüveemiş"ti...

Havas Ana, Osman'a "bööleyken bööle" dedi... "Evvela bizim oğlanı fabrıgaya işe guyveecen... Yetim uşak, sevap-duu..."

Yorgansuzun Osman, ilk kez, "ajans bilgisiyle" durup dururken üstlendiği "fabrıganın adamı" olmanın ağırlığını hissetti... Ne desindi şimdi... "Helbet Havas Ana" dedi... "ilkin senin Mehmet'i guyveycüz fabrıgaya... Göç gibi oğlan... Daşı sıksa suyunu çıkaru... Demürü de bükee, çeliği de.."

Ağzından çıkan sözlerin ağırlığıyla gözlerini Havas Ana'dan kaçırıp, cepkeninde birşeyler arıyormuş gibi yaptı, sonra Havas Ana'nın yanı başında duran karakuru oğlanın omzuna vurdu birkaç kez... "Merak etme sen apçasımn" dedi... Yetim oğlanın gözlerine bir ışık değıp geçti, eller öpüldü, ayrıldılar...

O sendin işte... Emiroğlu... Mehmet... Sen, benim büyük-babamsın...

196

n

6 Haziran 1939'da, Karabük Demir Çelik Fabrikalarının Kuvvet Santralı yine bir merasimle devreye girdi... Radyo ajansında, "Merhum Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün vefatından evvel titizlikle takip ettiği bu endüstri tesisinin, Ga-zi'nin manevi huzuru ve Yüce Türk Milleti'nin önünde ilk ünitesini devreye sokmaktan" duyulan mutluluk dile getiriliyordu...

"Fabnga" artık soluk almaya başlamıştı...

O günlerde "fabrıga" ilk "amelelerini" almaya başladı... Civar köylerden başvuran hemen herkesi işe aldılar... Emiroğlu, "29'luk Trio Haddehane'de işbaşı yaptım" diye kahveye gelince, Yorgansuzun Osman hafif öksürüp yine cepkeninde birşeyler arıyormuş gibi yaptıktan sonra, Emiroğ-lu'nun gözlerine bakmadan, "Ben ordaki adamlara adını söyleyivediydim" dedi... Kahvedekiler gülüştüler, "fabrıganın ilk adamı" Osman'ın havası artık sönmüştü.. Yerli yersiz caka satmıyordu artık... Şimdi

herkes "fabriganın ada-mı"ydı... Emiroğlu usulca eğilip Osman'ın elini öptü... Osman kahvedekilere kızgın bakıp "Şu yetim gada olamadınız
197

lan" dedi... "Fabriganın esas adamı benyin ben"... Çaylar içildi, sohbet sardı, önce "vardiyacılar" sonra köylüler yavaş yavaş dağıldılar... Emiroğlu, haddehanenin ilk günlerinde "gocayıvedi", aniden ihtiyarladı sanki... Yemeden içmeden kesildi... Havas Ana "üzüm yi, yoğurt yi..." dedikçe terslendi, kuytularda fosur fosur sigara içti... Havas Ana kızıp "bok iç" dedi... "Fab-rıganm dumanı ciğerine sinyaya zaten, bi de cuvaya emiyan emzük gibi" diye söylendi... Emiroğlu "baaçalara" kaçtı, ekinlerin arasında yattı, "merdivan gurup ağaçlara tünedi", çardak altında gizliden rakı içmeye başladı... "Delirdü uşak" dediler... "Cin tuttu" şayiası çıktı... Havas Ana, "Başında babası yok" diye ağıllandı, "Emiroğlu zarhoşkene 'Goyverin lan yakamın' diye bağuru bağuruveedi... Havas Ana sindi, gızgardaşı ağladı"... Emiroğlu kapıyı çarpıp vardiyaya gitti... Gerçekte, köyün fabrikaya "amele yazılmış" tüm delikanlılarında bu tür tuhaflikler başgöstermişti... Köyün yemyeşil, serin sessizliğinden, ortasına düştükleri dev kor yığını, onlara cehennem gibi geliyordu... "Fabriganın garanluk hangarlarında" ateş ırmakları gürül gürül akıyor, haddeden geçmiş ince inşaat demirleri kordan yılanlar gibi ayaklarının altında dolanıyordu... Köyün kadınları toplanıp adamlarına dualar okudular, mintanlarına gizlice okunmuş çörek otları, bin tılsımlı muskalar diktiler... Bu neydi peki? Dumanlar, ateş ırmakları, yüzleri yapış yapış is, yarı deli adamlar... Yoksa "fabriğa" kötü bir şey miydi? Havas Ana'nın aklı ermedi, kızım da alıp Zonguldak Kilimli'ye ahretliğinin yanına gitti... Ağlaştılar... Ahretliği, Havas Ana'ya "ekmek parası" dedi... "Bizim adamlaa yerin yedi gat altında kömür çapalaya, sizinkilee demur eridiya... Kömürünen demürden yazılmış ekmeğimiz... Şükredecen gaari, çaresi yok..."

"Fabrığa"nın ilk işçileri zamanla işlerine alışmaya başla-
198

dılar... Köyden ilk Saracoğlunun Fehmi "postabaşı" oldu.. Yeni işçiler alınıyor, eskiler postabaşı seçilip çömezlere fabrikayı anlatıyordu... Fabrika o kadar da kötü bir şey değildi sanki; okullar yaptırdı önce, sonra lojmanlar inşa etmeye başladı... Yalnız, lojmana girmenin şartı evli olmaktı... Civar köylerde hemen bir evlilik furyası başladı... Havas Ana içlendi, "yetim oğluna kim kız verir" diye ağ-laştı... Emiroğlu da tavına gelmişti hani, bir an evvel başgöz olsaydı iyiydi... Lâkin, köyde herkes "fabriğa evine" girmeye heves ettiğinden, gelinlik kızlar birer ikişer kapılıyordu... Bıçakçının Ayşe'yi kestirdi gözüne... Akşam üstüne doğru yine Yorgansuzun Osman'ın önüne çıktı... "Bööley-ken bööle" dedi... "Et len bi dayılık" diye çıkıştı... "Bizim şu yetimi evereljm, fabriğa evine girveesin, mekânın cennet oluu bağ.."
Osman, Bıçakçının Ayşe için kollan sıvadı... Hem Ayşe de yetimdi... Hemen o akşam Bıçakçılar büyüğü Ömer'in kapısına vurup durumu çitlattı... Bıçakçının Ömer, Osman'a şö-öle bi bakıp; "Bi vuruşda çam yıkılmaz Osman Efendi" dedi... "Hele bi düşünelim... Allah yazdıysa oluu..."

Havas Ana da ufaktan oğlunu duruma hazırlamak için vardiya öncesi Emiroğlu'nun önünü kesip "Eee Mehmet" dedi... "Ben gocadım gayri, bi ayağım çukurda.."
Emiroğlu anasının lafını çabuklaştırmak için "Ne deyan ana, everecen mi beni" diye sordu... Söz dönüp dolaşıp Bıçakçının Ayşe'ye geldi... Havas Ana, "Odunun eyisi meşe, evin eyisi köşe, gizin iyisi Ayşe" diyerek durumu özetledi...
Emiroğlu'na çarşaf giydirilip "garılaa düğününe" gizlice sokuldu, kendisine gelin adayı "Bıçakçının Anşacuk" gösterildi...
Emiroğlu, Ayşe'yi gördüğü düğün çıkışında, giydiği çarşafın altından Havas Ana'ya fikrini bildirdi... "Bu giz gapgara" ...
199

Havas Ana oğlunu payladı: "Garaymış... Sen de gonakla-rın oğluydun, kızlar sıraya girdiydi Emiroğlu'na varalım diye... Bok yeme şimdi, gısmete 'gara' denmez... Allah gara talih yazmasın."

1942'nin ilkbaharında Emiroğlu Mehmet'le Ayşe evlendi... iki yetime bir yuva için düğün dernek kuruldu...

"Garılaa giz evinde eğleşti, adamlaa baaçalaada rakı içti..."

Emiroğlu fabrikadan vardiya arkadaşlarıyla eğlenip köçek oynattı... Bir ara, elinde rakı kadehiyle cümbüş eşliğinde "Benim sen nemsin ey dilber"! söyleyip coştı... O sırada da kız evinde "garılaa düğününde" hep bir ağızdan "kız satma havası" söyleniyordu...

Mehmet armut yır misin

Mehellede bir misin

Biz sana Anşa'yı vereceğiz

Ona gadunum der misin...

Alabacak alabacak

Mehmet eniştemiz olacak..

Sapı samancuk ettik

Yükü tamamcuk ettik

Bıçakçıların Anşa'yı

Emiroğlu'na gelin ettik

Alabacak alabacak

Mehmet eniştemiz olacak...

"Giz evinde giz anası kederinden bayıldı, golonyah suy-nan ayıldı... Oğlan evinde Emiroğlu zarhoş olup, asmaların dibine gustu... Yorgansuzun Osman, Emiroğlu'na sarılıp 'Hakkat lan Memet, ben senin ismini fabriğadaki adamlara deyvediydim...

Doğru deyan bak... Fabriğanın ilk adamı benyin ben' deyip ağladı"... Sızdılar...

Sabah fabrikada ilk vardiya sireni çaldı... Emiroğlu, 29'luk Trio Haddehane'de işbaşı yaptı...

200

Emiroğlu, iki Ayşe'nin arasında gecedan gündüze vardiya tutmuş, gelip gidiyordu'artık... Gerçekten iki tane Ayşe vardı... Birisi dünya ahret helâli, Bıçakçının Ayşe... Diğeri de, çalışanların taktığı isimle, Demir Çelik I Nolu Yüksek Fırını Ayşe... Her gün tonlarca demir cevherinin kok kömürüyle kaynayıp eridiği,

fabrikanın kalbi dev bir fırına, niye insan, üstelik de bir kadın isminin takıldığını pek kimse anla-ınıyordu, ama hoşlarına gidiyordu... Kimi "Tencere gibi demur eridya, gadun gibi fabrıgayı guran Alamanların, ingilizlerin âdeti, onlaa hep gemilere falan garı ismi dakıveyala" gibisinden fikir yürüttü... "Peygamber Efendimiz'in karısının mübarek adıdır, uğur getirsin diye kondu" diyenler de oldu...

Emiroğlu kendi Ayşe'sine "fırının ismini ben godum... Odunun iyisi meşe, evin iyisi köşe, garıyanan fırının iyisi Ayşe" diye takıldı... Ayşe de fabrikanın sirenini her duyduğunda, "Öbür Ayşe Memeed, Memeed deya bağuryo, duyu-yomun Emiroğlu" diye "nazire" yaptı...

"Adamı" öbür Ayşe'ye gittiği zamanlarda, Ayşe arı gibi ça-
201

lışıyor, "locmanın ön baaçasına" hanımelleri, manolyalar, kadifeçiçekleri, kınakınalar^ ekiyor; "arka baaçayı" da köyünden getirdiği "domatis, beber, oturak fasilyesi, misir, boncuk ansa fasilyesi bostanlarıyla" donatıyordu... O günlerde "fabrıga" fidanlık kurup, her lojmana on ağaç, on gül fidanı dağıtmaya başladı... Ayşe "uğurlu elceğiziynen" fidanları toprağa daldırdı, Emiroğlu vardiya dönüşü besmele çekip fidanlara hortumla "can suyu" verdi... Ayşe'nin yirmi fidanı birden tutup, ilkbaharda çiçeklendi...

Aynı yılın kışında, Ayşe Emiroğlu'na ilk kızını doğurdu.. Adını Havva koydular... Havas Ana kendi adını taşıyan torununu öpüp ağladı... Ayşe, "şuncağız bari yetim büyümesin" diye Allah'ına dualar etti... Emiroğlu, minik Havva'yı kucaklayıp öptü, vardiyadan arkadaşlarıyla "baacalara", rakı içip kızını kutlamaya gitti...

Minik Havva'nın sütten kesilip tay tay durduğu günlerde, "fabrıga" Emiroğlu'nu "gursa gönüllü" yazdı... Emiroğlu, kâğıda kaleme sardı... Ayşe, ilkten "yevmiyesi artacak" diye sevindi... Sonraları Emiroğlu vardiya çıkışı kurslara kalıp, geç gelmeye başlayınca, evdeyken hafız gibi kitaplarına kapanıp, kâğıtların üstüne "deli resimleri çiziktirmeye" başlayınca, hele bir de Havva kâğıtlarının üstüne armut eşeleği attı cliye "çık gadacuk gıza bağuru bağuruveyincc" çok kızdı... "Gurt yisin yevmiyesini" diye ağıdandı... Önce kızıp Emiroğlu'nun pergeline dereye attı, sonra "anlar" diye korkup Havva'yı da aldığı gibi köye, "gardaşıgile" gitti...

Bir ay sonra vardiya çıkışında Emiroğlu "tor lor tor" diye ses çıkaran tuhaf bir şeyin sırtında köye geldi... Havas Ana'nın elini öptü, Minik Havva'sını hoppada hoppidi zıplattı, yüzünü karartmış bir kenarda duran Ayşe'ye de "Necl-yan giz?" diye laf atlı... Sonra hane halkına hitaben, "Ben kursu bitidum, kalfa oldum, sürveyan," dedi... Ayşe içinden "iyi bok yidin" dedi... Havas Ana, "sürveyan" bir nedir, onu

202

anlamaya çalıştı... Minik Havva ise babasının binip geldiği motorsikletin başına doğru gidip "tototor.... blü bulu" şeklinde tuhaf sesler çıkarttı... Emiroğlu, küçük kızını arkasından tutarak, motoruna oturtuktan sonra Havas Ana'ya "Sürveyan yahut kalfa ne deme biliyomun?" dedi... "inşaatta, mühendislerden sonra gelen adam"... Havas Ana "Çavuş mu," diyecek oldu, Emiroğlu kızdı: "Ne çavuşu, kaç çavuş... Çavuş ne bilsin inşaatin, montajın, demirin hesabını, kalfanın diploması var, diploması..." Bir süre sessiz kalıp motosikletin üstündeki kızıyla oynadı... Sonra

Ayşe yanına gelip Emiroğlu'nu çileden çıkartan laflarını sıraladı... "Gursa gidyan, gursa gidyan deyî yıl boyu yüzümüze bakmadın, yevmiyen artı da şu tortora mı veedin..." Ayşe, gözleri yaş içinde, göğsü körük gibi inip kalkarken, motosiklete bir tekme savurmaya kalkıştı, Emiroğlu önüne geçti... Havas Ana bir solukta fırlayıp, motorun üstündeki çocuğu kaptığı gibi bahçenin derinliklerinde kaybolup gitti... Havas Ana, kucağında minik Havva ile bahçenin en arkasındaki sekinin dibinde erik ağacına yaslanıp, "fabrıga"nın usul usul gökyüzüne yükselen dumanını izlemeye koyuldu... Rüzgâr, arada bir kulağına gelinin hıçkırıklarıyla, oğlunun naralanan gür sesini getirdikçe iç geçirip enuzubes-meleler çekti, Havva'yı göğsüne bastırıp, yazmasının ucuyla yaşaran gözlerini sildi... Sonra gözü yine fabrikanın dumanına takıldı... "Netti bu fabrıga bizim oğlana" diye düşündü... "Hâli halveti değışti, anayı garıyı tanıme ya gaari" diye içlendi... En çok da Emiroğlu'nun binip geldiği o "iki tekerlekli, dumanlı, gürültülü bişeye" bozuldu... Neyse işte... O 'i|da "fabrıga" gibi bir şeydi, dumanlı, gürültülü ve Emiroğ-"lu"nu alıp götüren... Ertesi sabah, Havas Ana, Malakcevizi Camii imamı Nu-reclidin'in okuduğu sabah ezanı ile uyandığında, Emiroğlu ile gelini Ayşe'yi yer sofrasında "kuşluk yirken" buldu...

203

Oğlunun gözlerine bakamadı ama, Ayşe'nin gözlerindeki pırıltıyı hemen fark etti... Ferahladı... "Süt sağıveyin mi, taze taze" diye lafa girdi... Emiroğlu "Sağol ana, biz gidecüz, ben vardiyaya yetişecin... Ayşe da fabrıga evinde dursun ga-ari, bacası tütsün, ev öksüz galagaldı" dedi... El öpüldü, küçük Havva babaannesinin kucağında, Emiroğlu ile Ayşe motosiklete bindi... Emiroğlu beline sarılmış karısını çapkın ve sevgi dolu bir ifadeyle azarladı; "Daha sıkı sarıl len, düşüverüüsün sonra, neme lazım"... Motosiklet köyün sessizliğinde büyük bir gürültüyle hareket etti... Küçük Havva, anne ve babasının arkasından ağladı...

Ayşe ve Emiroğlu, Bulak'tan Karabük'e motor sırtında yel yepelek, toz duman giderken, Ayşe'nin ucu cimcim oyalı pembe Bartın yazması başından kurtuldu, yavaş yavaş omzuna kayd... Ayşe yazmayı boşverdi, elini Emiroğlu'nun belinden çözmedi, daha sıkı sarıldı... Yazma uçup süzüldü, çiçeğe durmuş kış armudunun dalma tüneyip, öylece kalakaldı...

204

IV

Emiroğlu'nun ikinci kızı Nurten'in doğduğu 1946 yılında, "memleket çok partili hayata geçmenin sıkıntılarını" yaşıyordu... "Fabrıga" ufaktan "siyasi manada" hareketlenmiş, CHP'den sonra Demokrat Parti'nin de kurulup seçimlere gireceği kulaktan kulağa dolaşıyordu...

Fabrikanın açtığı bir kursa daha giden Emiroğlu, tüm bunlar yetmiyormuş gibi Ayşe'sini unutup bir de particilikle bozdu... Her gün motosikletine atladığı gibi civar köylere gidip particilerin toplantılarına katılıyor, akşamları vardiya çıkışında kâğıda kaleme tutuluyor, sabah yine motoruna binip tor tor tor gözden kayboluyordu... Öyle ki, minik Nurten'in doğduğu gün bile Çaycuma'nın bir köyünde parti peşindeydi... Ayşe bu işe öyle kızdı, öyle homurdandı ki, bedduası Emiroğlu'nu tuttu... Emiroğlu

particilerle toplantıya giderken Amasra yolunda ineğe çarptı, inek bir tarafa, motor bir tarafa... inek sahibiyle arkadaşları, Emiroğlu'nu bir güzel dövüp, motorun "tekereğine" de bıçak soktular... Ayşe'nin önce içi söğüdü "oh oldu tortora" dedi, sonra Emi-roğlu'suna üzülüp, "sat bu motoru" diye ağıllandı, dinlete-
205

medi... Derken, Emiroğlu, Ayşe'ye tortoruyla Havva ve Nur-ten'i emanet edip askere gitti... Gerçi, askerlik yeri "uzak gurbette" değildi, hem temel eğitimden sonra "fabrıga"ya dönecek, askerliğini orada yapacaktı ama olsundu... Yoktu işte Emiroğlu... Kaç kez gizlice derelere atmaya niyetlendiği motora şimdi gözü gibi bakıyordu... Hatta bir ara, köylüden gizli, motoru dip köşe temizlemeye kalkıştı... "Tekereğini, gamını, ayna gibi parlattıktan" sonra, şeytan dürttü, tutup bir de çalıştırdı... ilkin birkaç kez pedala abandı... pot pot... Derken tor tor çalıştı motor... Emiroğlu'ndan gördüğü gibi gaz verdi, ayağı üzerindeki motorun arka tekerleği deli gibi dönmeye başladı, Ayşe'nin yazmasını kapıp kendine doladı... Ayşe, arka tekerleğine yazma sıkışmış, dumanlar çıkararak homurdanan motoru nasıl durduracağım bilemedi... Koşup kahveden Keşkekçinin Hüseyin'i çağırdı, evin hayatında, devrildiği yerde daireler çizerek debelenen motor, Hüseyin tarafından "yanmadan" durduruldu... Ayşe, "motor vukuatını" Emiroğlu'na duyurmasını diye Hüseyin'e çocuklarının ölüsü üzerine yeminler ettirdi, kendi de bir daha motora el sürmeye tövbe istiğfar etti...

Emiroğlu, asker dönüşünde, motorunu, üzerinde Havva ve Nurten birbirlerine sarılmış "toytoytor" diye sesler çıkararak oynasırken buldu... Bişeycikler anlamadı... Kızlarına sarıldı, Ayşe'sini hasretle öptü... Fabrikanın dağıttığı "me-şün cekedini" giyip motoruna tam gaz verdi... Vardiya arkadaşlarıyla bahçelerde rakı içip, teskeresini kutlamaya gitti...

1950 yılında, Emiroğlu'nun hayatına Zeynep ve Mustafa katıldı... Zeynep, "Fabrıga'nın II Nolu Yüksek Fmını"nm adıydı... "Senede 137.500 ton demir cevheri işlemek maksadıyla devrin başbakanı tarafından bir merasimle Zeynep ateşlenmiş", o günlerde de Emiroğlu'nun üçüncü ve son çocuğu, oğlu, Mustafa dünyaya gelmişti... Mustafa'nın doğumuna Emiroğlu bir başka türlü sevin-
206

di... Öyle ki, ilk erkek çocuğunun sevincinden Ayşe'sini unuttu... Ayşe lohusa yatağında ölümle karşılaştı... Köydeki evde gerçekleşen doğumdan sonra hane halkı sevinip yollara fırladı... Ayşe üst katta ne halde, kimsecikler aklına getirip bakmadı... Ayşe'nin içi kanıyordu... Eşini (göbek bağı) düşürememişti... Acıdan ve korkudan bayıldı... Neden sonra ebe kadın yukarı çıkıp Ayşe'ye hal hatır sormayı akıl etti... Hemen birkaç kadın komşu toplandı, Ayşe kâfur ispiertosu koklatılıp ayıltılcı; kimselerin bilemeyeceği en ciddi "kocakarı konsültasyonu" yapıldı; Ayşe, otlarla, kör makaslarla, sıcak sularla, hayata geri çağırıldı... Ne çare, kanaması durmadı, sararıp soldu, ellerinden dudaklarından kan iyiden iyiye çekildi... Havas Ana, Kur'an okumaya başladı, çocukları Havva ile Nurten odaya sokuldu... ilkten "Mustafa Bebek" hep ağlıyor diye "dışarda, babasının kucığında dursun" dendi... Sonra Havas Ana, "Bebek, anasının sıcağını al-sm, Ayşe oğlunun nefesini duysun da öyle gitsin"

deyip bebeği içeri aldı... Emiroğlu alt katta hıçkırma hıçkırma ağlayıp, motosikletine tekmeler savurdu... "Kadınların iyisi Ayşe" onu bırakıp da gitmesindi... Allah Baba, Mustafa Bebek'in, Nurten'in Havva'nın öksüz kalmasına razı gelmedi... Ayşe geceyi sağ salim çıkardı, sabahtan dudaklarına, ellerine renk geldi... Havas Ana gelinine lohusa şerbetleri, pekmezler içirdi; bal içinde ısırgan otu tohumu yedirdi... Ayşe üç-beş güne iyileşip Mustafa'yı emzirmeye başladı... Emiroğlu'nun keyfi yerine geldi, Ayşe'sine çok uzaktan gelmiş gibi hasretle sarılıp öptü... Derken, kumaları öbür Ayşe ile Zeynep'in Emiroğlu'nu çağırma sesi duyuldu, "fabrıga sireni" deli gibi öttü... Emiroğlu motoruna atlayıp tor tor tor vardiyaya gitti... Mustafa, Emiroğlu'na uğurlu geldi... Fabrikada ustabaşı olduktan birkaç yıl sonra 1955 yılında kimseciklerin aklına gelmeyecek bir şey oldu... Emiroğlu, birer birer gidip, tek

207

tek diplomalarını duvara çivilediği "fabrıga kurslarından" sonra, fabrikanın bir sınavını kazandı... Beş kişilik bir teknik heyetin içinde ingiltere'ye gidecekti... Devrin hükümetiyle Majesteleri'nin hükümeti arasında, "iki memleket arasındaki teknolojik işbirliğinin geliştirilmesi maksadıyla" yapılan anlaşma çerçevesinde, Karabük Demir Çelik Fabrikalarından bir grup işçi, Manchester Demir Çelik Fabrikalarında, "eğitim maksatlı" bir inceleme gezisine gönderilecekti... Orası neresi, Majeste kim, Ayşe asla anlamadı... Emiroğlu iyiden iyiye tuhaflaşp Havas Ana'ya "mother" Ayşe'ye "my wife" şeklinde hitap etmeye başladı... Ayşe "fabrıga"nın kurslarına sövüp, Kraliçe'ye "kaltak" dedi..., Havas Ana da gaza gelip, Emiroğlu'nu bir köşeye çekerek, rüyasında kocası Ahmet Hamdı Bey'i gördüğünü, kara cübbeli bir papazın koca bir haçla Ahmet Hamdı Bey'e vurup eziyet ettiğini ileri sürdü... "Fabrıga'nın bokuna, köyünü, karısını, çoluğu çocuğunu unutup, gökgözlü, sarı konteslerle düşüp kalkmamasını" sıkı sıkı tembihledi... Emiroğlu, Havas Ana'ya "Okey Mom" dedi... Havas Ana, Emiroğlu'nu "sudunu haram zıkkım etmekle" son kez tehdit etti...

Kafile ile birlikte Emiroğlu'na "ele güne Majeste'ye filan karşı" fabrika tarafından Sümerkbank'ın en fiyakalı elbiseleri, kunduraları alındı... Havas Ana ile Ayşe bir olup, Emir-oğlu'nun palto astarına, gizlice, okunmuş çörek otu dikmeyi unutmadılar... Ayrıca Ayşe, her ihtimale karşı, kızı Havva'nın Hayat Bilgisi Kitabı'ndan kestirdiği Kraliçe II. Elizabeth resmine tütsülenmiş domuz yağı sürüp, bağdaki kör kuyunun dibine attı... Majesteleri, Emiroğlu'ndan uzak dursun da, ne halt ederse etsindi... Böylelikle "adamının" başına ingiliz gurbetinde gelebilecek her türlü kazaya belaya karşı önlem alındı; Emiroğlu, hane halkına "gudbay" demeye hazırlandı...

Yolculuk gününün sabahında, Ayşe "en güzel yazmasını dakınıp, en esaslı enteresini geyindi"... Havva, Nurten ve Mustafa'yı sıra sıra evin kapısına dizdi, kocasına "Güle güle gid, güle güle gel may hasbık" dedi... Emiroğlu'nun yüzündeki "karakuru ingiliz asaleti" dağıldı, boğazına bir yumruk durdu, yüzü en yetim halini aldı... Kadınların iyisi Ayşe'sine sarılıp "Hazbınd deycen giz, may hazbınd" diye düzeltilti. "Dilin dönmeye bak, dönseydi seni de götürürüdüm, In-gilterelede saza caza gideedik.."

Ayşe'nin çenesi titredi, gözleri kısıldı, "Öpsene giz babangilin elini" diye Havva'ya dirsek atıp bulutlara baktı...

Emiroğlu, sırayla büyüklerin ellerinden küçüklerin gözlerinden öperken, Yorgansuzun Osman'la da vedalaştı... "Fabriğanın ilk adamı Osman" Kraliçe'ye selam söyleyip, yaşlılıktan şikâyet ettikten sonra, Emiroğlu'ndan ağrı ilacjy-la uçlu sigara istedi...

Böylelikle, işçi aileleri arasında sonradan birçok kez Almanca versiyonu yaşanacak olan ilk gurbete çıkan işçi öykülerinden biri, İngilizcenin "past pörfekt tens"i arasına karışıp gitti...

O akşam, fabrikanın gece vardiyasını başlatan siren, Emiroğlu olmadan öttü... Ayşe, ingiltere'deki demir çelik fabrikasının da bir sireni olup olmadığını düşündü... En çok da o fabrikanın yüksek fırınlarına konmuş kaçkın isimlerini merak etti... Tüm bunları düşünürken uyuyakaldı... Rüyasında Emiroğlu, Havas Ana, Mustafa, Nurten ve II. Eliza-beth'i, Gökkaya'nın üst yanındaki bağda çavuş üzümü toplarken gördü...

208

209

Emiroğlu, Manchester Demir Çelik Fabrikaları'ndaki kursunu bitirip kendi fabrikasına döndüğünde, "dış memleket görmüş adam" olarak biraz daha ağır okkalı bir ustabaşı oldu... Arada bir fabrikada montaj yapan ingiliz mühendislerle yarım yamalak ingilizce muhabbet koyuyor, iTÜ'den yeni mezun Türk mühendislerine de sıkıştıkları yerde yardım edip, kinayeli kinayeli "yaa işte böyle, mühendiz bey" diyerek derin tecrübesinin ağırlığını hissettirmeyi de ihmal etmiyordu... Tam o sıralarda oğlu Mustafa'yı ne olursa olsun okutup "mühendis yapmaya" kesin olarak karar verdi... Büyük kızı Havva da "iyi okuyordu" doğrusu... Demir Çelik Lisesi ikinci sınıfa kadar "takıntısız" gelmişti... Liseyi bitirdiğini düşündü... Sonrası? Sonra kız başına istanbul, Ankara... Akli kesmedi... Havva'sı ne zaman üniversiteden, doktorluktan, mühendislikten söz etse, gözlerini kaçırıp, "hayırlısı" diyerek lafı değiştiriyordu... Havva, üniversite lafı geçtiğinde Emiroğlu'nun gözlerinin kendi gözlerine değme-diğini fark etti, ama babasına hep güvendi... Ne de olsa "dış memleket görmüş adam"di... Hem, Emiroğlu yaşamını deli gibi kurslara gidip okuyarak geçirmemiş miydi?

Çakıcının Fatma, kocasının astsubay yeğeni için Havva'ya "şöle bi bakındıkların" Ayşe'ye ilk kez çitlattığında, Ayşe kötü konuştu... "Delüdünüz mü gıs siz, okuyan gıza dünür mü gelü? Emiroğlu duymasın, gaip gıraa, gomşuluk yerde aramıza küslük giree... Unut bu işleri Fatma" dedi... Oysa hiç de öyle olmadı... Aynı günlerde, Çakıcının Fatma'nın kocası, Emiroğlu'nun ustabaşı arkadaşı ve köylüsü Kemal Atalay da "Havva elimizde büyüdü" diyerek konuyu Emiroğlu'na açtı... ilkten Emiroğlu "Kız daha okuyor" diyecek oldu... Kemal Atalay, "Nereye kadar?" diye sorduğunda, kendisine veremediği yanıtı arkadaşına da veremedi... Hem eli kulağındaydı, bugün yarın askerler Menderes'le hesaplaşacaklardı... Astsubay bir damat fena mı olurdu...

Kemal Atalay, astsubay yeğeni için "Ööle Şark hizmeti filan da yok bunun" dedi... "Çocuk havacı, füze işlerine bakıyorlar... Füzecilerin istanbul'dan başga yellede

birliği yok... Hep ordalaa... Senin giz istanbullu olacak yanii... Goyvee gitsin... Emekli olunca sen de ollara gideesin belki... Fabrıganın dumanından sonra, mis gibi deniz havası.." Kemal Atalay susmadı... Son yudumlan içip konuştukları sofradan kalkarken, Emiroğlu arkadaşına "ismi neydi bu oğlanın" diye sordu... "Mehmet"... Emiroğlu, Havva'sına ilişkin son sözünü söyledi... "iyi... Mehmet haa? Adı Mehmet olsun da, çamurdan olsun..."

Ayşe delirdi... "Gizi okuldan alusan kendimi dereye atarın" dedi... Emiroğlu, Kemal Atalay'la konuştuklarını anlattı... Ayşe "sıçarın füzesine teyyaresine" diye bağırdı... Havas Ana da oğlunun üstüne gitti... Torununu kimseye vermeyeceğini, Havva'nın iyice okuyup II. Elizabeth olacağını ileri sürerek, "Sudumu helal etmem" diye bağırdı... Ama Emiroğlu herkesten çok bağırdı... Havva, herkesten çok ağladı... Emiroğlu, Havva'nın ağlayıp sızlamasına dayanamadı,

210

211

ama söylediği sözden dönmedi... Dünya'kurulalı beri anne babaların söylediği lafları yineledi: "Senin iyiliğin için gizim

Ayşe, Emiroğlu'nu ikna edemeyeceğini anlayınca, damadının füzesine sıçmayı filan bir kenara bırakıp, kızına yaraşır bir çeyiz ve düğün hazırlamaya koyuldu... ilkin Emiroğlu'na diklendi... "Zaten gizin gönlünü okulda godun, bari bi düğün et, yer gök inlesin... Cızına şanına layık çehiz düzmüş babası desinler... Ecük borca girelim, fabrıga sandığından avans çek, ecük ecük geri ödeesin... Ev yapanla düğün gurana Allah yardım eder" dedi...

Ayşe'nin aklından, kuşla taçlar, enteşe bilezikler, yanakları döven biçim biçim sallantılı zümrüt küpeler, hamayili gerdanlıklar geçti. Düşünde kızının saçlarını bir "top zülüf" yaptı, bir "sümbülörük" ördü, üstüne civanperçemi oyalı yazmalar örttü... Alacalı, dört peşli, sırma işlemeli entariler, malakof fistanlar, bülbülbükü sıkma yelekler, güllü çoraplar, tongurdaklı kunduralar, sümsüm mestler giydirdi... Kızının düğünü kendisinininki gibi "yetim düğünü" olmasın istedi...

Ama Emiroğlu'nun "fabrıga maaşı"yla, Havva'nın kırılmış, isteksiz hali, Ayşe'nin düşlerini boşa çıkardı... Havva, hiçbir şey istemiyordu... Düğün gecesi, bir tek Havas Ana-sı'mn tefebaşını (kadife üzerine sim işlemeli, belden kuşaklı geleneksel Safranbolu giysisi) giymeyi kabul etti...

Gündüzden düğün sofrası hazırlandı... "Göztepe gibi pilav, Araç Çayı gibi zerde, giz saçı gibi gadayır" yapıldı... Sini çöreği, cingan baklavası açıldı... Yenildi, içildi... Havva'nın "olan çehizi" davetlilere bir bir gösterildi...

O günün gecesinde, "adamlar baaçalarda rakı içtilee, ga-rılaa da giz evinde gına yakıp, gelin ağlattılaa..." Havva, öncesinden o kadar ağlamıştı ki, kına gecesi gelini ağlatmak için söylenen içli türkülerin hiçbirinde, gözünden bir damla yaş akmadı...

212

Ama bu durum, gözyaşı dökmenin ferahlık verdiğine yuvaya bereket getirdiğine inanan köylünün gözünden kaç-

Evlerinin önü mektep nenni Mektepte okurlar "tebbet" nenni (sure) Güveyinin adı Mehmet nenni Nenni haşam, benim paşam nenni Yatırayım, ak pamuğum nenni... Havva, daha "mektep" lafım duyar duymaz hüngür hüngür ağlamaya başladı... Gelini ağlatan düğüncüler ferahlayıp, oynak bir havaya geçtiler... Ama Havva'nın ağlamasını bir türlü durduramadılar. . . "masını

Sonraki hafta, Havva, istanbul otobüsünün camından fabrıga ya, babasının çalıştığı yere son kez baktı. Lise arkadaşlarının, fabrikanın yazlık sinemasını, havuzlu bahçeyi düşündü... Otobüs Karabük çıkışındaki Cildıkısık Tüneline girdiği sırada, gözünden iki damla yaş süzülüp gençli-gine düştü... p 6 v

213

VI

"Üç nolu yüksek fırın Ülkü, 4 Temmuz 1963 günü saat 04:30'da 8 nolu tüyer hizasında, sobalar tarafı, cüruf deliğinin takriben 2.5 metre altından delinerek hizmet dışı kaldı." Fabrikanın bu telaşlı günlerinde, Emiroğlu'nun ilk torunu, Havva ile Mehmet'in oğlu Atilla dünyaya geldi...

Ben doğdum... Artık ben varım, kendime söz verdiğim gibi seni ve "fabrıganı" ben anlatacağım...

Sonradan, bana doğduğum günü anlattığını anımsıyorum... Fabrikada patlak fırınla uğraşırken doğumumu haber almışsın... Ardından "baaçalarda şöle adamakıllı bi sofraya "kurup" kutlamışsınız... Köyün girişinde gökyüzüne çifte sıkıp, "Ömrüüüüm" diye nara atmışsın... Senin, bana dair ilk anın bu... Bense seni ilk, kar yağarken anımsıyorum... Kar yağıyordu... Sen yola çıkıp fabrikanın vardiya arabasına yürüyordun, üstünde "meşün cekedin", başında J kasketin vardı... Evin balkonuna fırlayıp arkandan "moru-l uuuk" diye bağırdım... Dönüp bakmış miydin, şimdi bilmiyorum... Nurten teyzem beni paldır küldür içeri aldı... Kar! yağıyordu sonra...

Vardiya dönüşü "Arabadakiler beni hep

ayıpladı" dedin... "insan dedesine öyle bağırılmaz..." Yüz ifadeni bulamıyorum...

"Moruk ne peki" diye sordum... "Bilmemi Mustafa söyleyiveesin" dedin... O lafi dayımdan duyduğumu anlamıştın... Arabadakiler seni ayıpladı, benim yüzümden dayıma kızdın diye üzüldüm... Benim de sana dair hatırladığım ilk şey bu... Öncesini bilemiyorum...

Havva kızın, senin gibi kursla, kitapla kafayı bozup, okulu dışardan bitirerek öğretmenlik yapmaya başladığı için, ben senin yanında büyüdüm... Gelincik sigaraların, Kanzuk markalı yuvarlak sarı teneke kutuda şekerli boğaz pastillerin, her zaman demli çayın vardı... Bir de, duvarda asılı, motosikletli resmin... "O nerde" diye motosikletini sordum hep, sen de "Eskiciye verip yerine seni aldık" diyerek kafamı karıştırdın... Zaten istanbul'da "füzeci asker" olan babamı da astronot sanıp aya gittiğini düşünüyordum... Çocuk aklım her konuda karmakarışıkta ama, senin fabrikada ne iş yaptığını en ince detayına kadar biliyordum... Babam astronottu, ama sen fabrikada demir yapıyordun, o demirlerden tren tekerleri, elektrik direkleri, çatılar, kuleler yapıyordu... Fabrika sıcaktı, kalabalıktı, evlerin hepsi fabrikanındı, herkes orda çalışıyordu, sinema, lise ve havuzlu bahçe de fabrikanındı... Demir Çelik Lisesi öğrencileri radyo yayını yapıyorlardı... Dayım radyoda "Kahraman Fatma"

piyesinde "Yunan subayı" rolünde oynadı... Ben de, okul dönüşü, dayıma "İstanbul'da füzeci asker" olan babamın, her an gelip kendisini dövebileceğini söyledim... Dayım güldü, sen gülerken öksürüp tıkandın, ben koşup sana sarıldım... Anneannem, "kadınların iyisi Ayşe'.ciğim" çay demledi... İyiydi güzeldi, bir gün fabrika aklımı aldı... Ne kadar vardiya otobüsü varsa, içi rengârenk çocuk dolu kapının önünden geçti... "Fabrıga havuzlu baaçada çocuklara sünnet düğünü yapturuveya, hep sanatkârlar gelecek, caz çala-caklaa" dedin... Ödüm patladı... Birkaç yıl sonra pipimi

214

215

özel sektöre teslim ettim ama, o zaman fabrikadan içim soğumuştum... Üstelik fabrika, bir de ispiyoncuymuştu... Lise radyosu, her gün okula gelmeyen öğrencilerin listesini yayınlıyordu... Sen, bir öğle vakti, radyodan dayımın adını ve numarasını duyduğunda küplere bindin... Gözlerin haddehanede çektiğin demirler gibi kor kor bakıyordu... Akşam dayıma "Okuldan kaçarken mi mühendis olacan lan sen..." diye haykırdım... Beni gösterip, "Şuncaazm anası bile hâlâ okuycun deye uğraşya" dedin... "Sen ne bok yiyen, fabri-gaya işçi durup, biz gibi ciğerini mi çürütecen... Öldürüverün alimallah"... Dayımın üstüne yürüdün, anneannem araya girdi, teyzem ağladı, ben ağladım... Sonra niyeysel bir de sen ağladın... Kapıyı vurup vardiyaya gittin... O gece sana, ispiyoncu ve sünnetçi fabrikaya çok kızdım... Anneannem bana, yetim büyümek nasıl bir şey, onu anlattı... Niye dayımın mühendis olmasını istediğini söyledi... Çok anlamadım ama gökyüzüne bakıp astronot da olsa bir babam olduğu için çok sevindim... Babamı ve annemi özledim... Astronotluğu gözüm kesmedi, ben de mühendis olmaya karar verdim...

216

VII

Mustafa oğlun mühendis olmak üzere İTÜ İnşaat Fakülte-si'nde okurken, "fabrıga" sana "30. hizmet yılı hatırası" olarak Hislon 17 Rubis marka bir saat hediye etti... O saatten zamanı anladın... Az daha geçti zaman... Gözlerin akan demire bakamaz oldu, haddehanede ilk çektiğin demirler pas tuttu; particiler bakan, sendikacılar tüccar oldu... "Fabrıga-nın ilk adamı Yorgansuzun Osman'ın mezerinde" zambaklar diz boyu büyüdü... Bir gece Havas Ana girdi rüyana, "Saat kaç, yatsı okundu mu?" diye sordu... Sen kolundaki kordan saate bakıp "geç olmuş" dedin... Ertesi sabah "ağır sanayii hamlesine gönül vermiş bir büyük adam" fabrikayı ziyaret ediyordu... Müdürler alesta, "partinin fabrıgaya guy-vedüğü adamlada alkış gıyamet"ti... Korumalar, makam otoları, jandarma albayları, reisler, reis adayları, milletvekilleri, milletvekilliğine oynayanlar, birileri, birileri daha... Senin fabrikadan son vardiyayı tamamlayarak sessizce ayrılıp gittiğini, kimsecikler görmedi... Emekli maaşınla bir fotoğraf makinası, bir teyp aldın... Bin tane resim çektin... İçlerinde benimkiler de var... Ayşe

217

ve ben... Ben dut ağacında:... Yarım sen, ben çekmişim, ben ve ikinci torunun, Nurten'in oğlu Kaya, Kaya'nın kafasında senin yıllar önce fabrikaya giderken taktığın kasket var... Sen ve ben, demir kapının yanındaki söğüdün dibinde; kim çekmişse... Teybin... Taner Şener'in bir şarkısının üstüne balkonda kayıt yaptık... Gece... Sen "Zehretme bana hayatı cananım"ı, söyledin... Ayşe'n, "Elemlerle geçiyor benim her anım" bölümünde sana eşlik etti... Anneannemle sen söylerken, ben bilemedim, "nam, nıım" diye melodiyi fasulyeden uzattım... Az içmiş miydin ne?.. Şarkı bitince teybi kapatmadan, bana melodili bir şekilde "Torunum torbam, ciğerim çorbam" dedin, deli gibi güldük sonra... En son, kahkahayla öksürük arası tuhaf bir sesle, teybi gösterip "ört şunu" dedin...

Hislon 17 Rubis'te, az daha geçti zaman... Belki de en mutlu olduğun zamandı...

"Fabrığamn Mühendislee Gulü-bünde" mühendis oğlun, kendi gibi fabrikada çalışan mühendis bir kızla evleniyordu... Senin için bir başka "iftihar vesilesi olarak" ben de düğüne bir mühendislik öğrencisi sıfatıyla katıldım...

Yüzükler takıldı... "Mühendislee gulübünde, Bıçakçılaa, Emingavaşlaa, Domagızlaa, Habeşlee, Yorgansuzlaa, Çakıcı-laa, Coccöcle, Höttlenlee", müdürler, kısımşefleri, başmühendisler, mühendisler, ustabaşlar, postabaşlar, çelikhane işçileri, montaj işçileri, izabeciler, dökümcüler, bir adet emekli füze astsubayı ve onun hâlâ üniversitede okuyan, kafayı okumayla bozmuş öğretmen eşi... Hepsi eğleniyor, yeni evli çifti kutluyordu... Tuhaftı... Sanki herkes "fabrı-ga"nm gizli bir işaretini taşıyordu... Orkestra, kimselerin duyamadığı tılsımlı bir fabrika sireni çalıyor; yaşamın vardiyası değişiyordu... O an, "ağır sanayiinin" olanca ağırlığı üstüme çöktü... Kendimi de fabrikanın bir ürünü gibi du-

218

yumsadım. Bir an için "fabrıga"nın yaşamımızda hiç olmadığını düşündüm...

Düşünemedim... Sonra, önce senin; ardından diğerlerinin gülümseyen "dügünlü" yüzlerine baktım... Baktım ve "fabrıga"nın başka bir şey değil, biz olduğumuza karar verdim... Çocukluğumdan beri pek sevmediğim, o koca, dumanlı deve ait yüksek fırınların, niye Ayşe, Ülkü, Zeynep gibi isimleri taşıdığını çözdüm...

Oğlun, iki damadın, üç delikanlı torunun harmandalı oynadık seninle... En efe ve en zarif halinle, yüzünde çözemediğim bir ciddiyet, kolların iki yana açık, müzikle ayağının çevresinde yarım daireler çizerek dizini yere vurdun... Seni hiç öyle görmemiştim... Emiroğlu... Emiroğlu... Sen gerçekten, "başka" bir adamdın...

"Muhterem davetliler" birer ikişer gitti, düğün dağıldı... Kaya, Kamer ve ben, üç torunun gece vakti, "baaçalara kaçtık", sofraya kurup rakı içtik, dayımızın düğününü kutladık... Ben "zarhoş" olup "Ömrüüüüüüüüüm" diye nara attım...

219

VIII

Gece otobüsü, yoğun tipiyle cebelleşerek, ağır ağır Bolu Da-ğı'm tırmanıyor... Ben, dışarısını göremiyorum... Hislon 17 Rubis'in senin için gösterdiği son zamana yetişebilecek miyim, bilmiyorum... Çok ağır hastasın, artık gideceksin, anlıyorum... Yoksa "Kadınların iyisi Ayşe" bize duyurmazdı, kızardın biliyorum... Annem okulundan izin alamadı, babam yanında zaten, ben tek başıma geliyorum... Zor

olacaksa bekleme, git istersen... Görmeden git... Ama vardığımda or-daysan, beni duyup anlıyorsan, sana söyleyecek birkaç şeyim olur belki... Aslında dur be Emiroğlu, gitme daha... Bak, ben söylüyorum, başka birisi değil: "Torunun torban, ciğerin çorban."

Otobüs durdu... Bolu Dağı konaklama tesisleri kar ile boran... Yükseklikten kulaklarım zonkluyor... Çabuk kalksın şu otobüs, Hislon 17 Rubis hiç olmadığı kadar hızlı çalışıyor... inmiş, otobüslere bakarken, son kez istanbul'a gelişini anımsadım... Seni ve anneannemi "garajlardan" karşılamıştım... Taa Majeste'ye gittiğin günlerden kalma siyah palton üzerindeydi... Aynı paltoyla seni ertesini gün çalıştığım

220

1
yere, Gırgır dergisine götürdüm... Geriye doğru taranmış saçların, simsiyah paltonla derginin sekreteri Mevhibe Hanım seni Marlon Brando'ya benzetti... Mahcup bir şekilde "Teşekkür ederim gizim" dedin... Sonra yan masada oturan Behiç Pek'e dönüp; "Bu garigatürleri siz mi çiziyorsunuz beyefendi?" diye sordun... Behiç Ahi'yle sana belli etmeden göz göze gelip güldük... Ardından, bizim dergileri kaçırmadan okuduğunu, insanların tahsille mühendis filan olabileceklerini ama "karikatür çizmeyle gülünçlü yazı yazma" işini pek öyle herkesin yapamayacağını belirten, nazik, ölçülü ve bu işe ne kadar hoşgörülle baktığını belirten bir konuşma yaptın... O an için, bunları gerçekten hissetmediğini düşündüm... Gerçekte mühendis olan torununun böyle tuhaf işlere baş koymasını gerçekten anlayabiliyor muydun? An-hyordun tabii... Hem de halen, herkesin anlayabildiğinden daha çok arılıyordun... Cağaloğlu Yokuşu'ndan Eminönü Çiçek Pazarı'na doğru inerken, bana yaşamının bilmediğim bölümlerini anlattın... On üç haneli Karabük Köyü'nden bugüne, "fabrığa" maceraların, motosikletin, partililiğin, sendikacılığın, bir emekçinin onur dolu yaşamında bitmek tükenmek bilmeyen kavgaların ve aşkın... Kadınların en iyisi Ayşe'n... Heyt be! Marlon Brando senin yanında bok yesindi... Sonra, köprüaltında oturuyoruz, ben bira içiyorum... Bira içmeme bir şey demezsin, iş ki sigara içmeyeyim... Birden, "Hattızatında, ben de bi roman yazacaktım" dedin... Romanının adını ilk söylediğinde gülmüştüm... Biraz bozuldun galiba... "Hayatım, Aşkım, İstirabım... Ööle çok kalın olmayacak..."

"Hayatım, aşkım, ıstırabım"... Sigaramı karlara attım... Otobüsümüz hareket halinde... Hislon 17 Rubis'te yarım saatlik ihtiyaç molası geçip gitti... Emiroğlu, orda mısın? Orda mısın? Benim ben... Torunun torban, ciğerin çorban... Muavin mola sonrası kolonya dağıtıyor... Kar yağıyor, kar

221

yağıyor, kar yağıyor bir yandan... Bolu, yolun yarısı, sonra Gerecede... Ordan Karabük Yolu ayrılıyor... Eskipazar'a geldik mi 40 kilometre filan kalır... Cildikısık Tüneli'ni geçeceğiz sonra; derken tüm heybeliyle fabrika gözükecek, iki kilometre ya var, ya yok... Hemen garajlar... Az kaldı Emiroğlu, az...

Gerecede'de, yanımdaki koltuğa yaşlı bir yolcu oturdu... Soğuktan her tarafı mosmor olmuş... Dedemin yaşında olduğunu düşündüm, ama sağlıklı görünüyor... Adanı kendisine dikkaile baktığımı fark edince... "Hayırlı yolculuklaa, Selamina ley küm"

dedi... Emiroğlu'nu dinliyormuş gibi oldum... Canım sıkıldı... Önce konuşasım gelmedi... Sonra, sanki Emiroğlu gidiyormuş da, sabahın bu saatinde, tipilerin içinde, bu adamla birlikte otobüse binip benimle vedalaşmak istiyormuş duygusuna kapıldım... Kesik kesik "Aleykümselam amca" diye yanıtladım... "Talebe misin?" Bana bir Maltepe uzattı... Sigarayı yakarken "Hayır, bitirdim, gazeteciyim" dedim... Kısa bir sessizlik oldu...

Sonra, amca bana çok ciddi bir yüz ifadesiyle, "Fabrıgayı gapadacaklaa mı sindik" diye sordu... "Bilmiyorum... eledim... "Gapadacaklaamış, öyle yazya sizin gaslala... Gapa-dulaa tabi, bacaları götlerine batya zaar" dedi, göbeğini hoplatarak kendi kendine güldü... Devam etti: "30 sene hizmetim vaa benim fabrıgayı... Bulladaki herkes fabrıga-cı... Simdik zarar edyamuş... Kendileri deyalaa... Atatürk'ten beri demur eridya bu fabnga... Seçimleede açıp ga-pısını adam clolduruyolaa... Sonra biyol içten atyaalaa, sonra bi daha alyalaa... Sindi sindi 50 yıl soora 'zararda, ziyanda' deyalaa... Sankilim bu memlekatın dört yanı mamur da bi bizim fabrıga, bi de Zonguldak'daki ocaklaa ziyanda... Yıllarınan ter döktük biz bu memleketa, ziyanclysa kendileri ettilee... Biz etmedik, insan ekmek yidiği yeri pisice mi... şimdi gapayıp yollara sahvee on bin dene insanı... Sit-tirsinlee... Git yaz bunu gastana..."

222

Amca, öfkeli öfkeli koltuğunu yatırıp uyku pozisyonu aldı... Eskipazar'a yaklaşıyoruz... Emiroğlu? Sen de üzülyüyor musun "fabrığana"... Bir keresinde, bana telefonda fabrika için, "can çekişiyo" demiştin... "Bir çivi çakmıyolar, kaasten bakmıyolar... Vaktinde beni bile eritti bu fabrıga, şimdi kör topal... Ayşe, Ülkü, Zeynep... Hepsi, ben gibi gocadı... Can çekiştiriyolar.." Sahi, sen ne âlemdesin... Ben... Camdan bakıyorum... Eskipazar'ı geçtik... Birazdan tünele gireriz... şoför, yaklaştık, yolcular toplansın, diye radyoyu açar...

Tüneli geçmişiz, radyonun sesiyle uyandığımda kendimi yandaki yaşlı yolcunun omzunda buldum... Kar hâlâ yağı-yor... şimdi... şimdi, "fabrıga"nın önünden geçiyoruz... Hâlâ inanılmaz heybetli, bacaların birinden, gökyüzüne doğru alev fişkırıyor, tanıdım onu, Zeynep... Ayşe'yi seçemedim, uykuda galiba...

Garajlardan tuttuğum taksi, İkiyüzevler yokuşunu güç-lükle tırmandı... Kar, buza kesmiş... Demir kapıyı usulca it-tim, evde ışık yanıyor... Emiroğlu, orda mısın, orda mısın? Kapıyı teyzem açtı... Niyeyse, ayakkabılarını aradı gözlerim, sanki clönmemesine giderken onları giyeceknişsin gibi... Anneannem senin için "Eh işe" dedi... "Daha iyi"... Benim için "Hemen içeri girmesin, üzülyür," demişsin... içeri girdiğimde, anneannem senin saçlarını taramış, dayıma da sakallarını kestirtmişsin... Masanın başında en Marlon Brando halinle oturuyordun... "Fabnga" gibi... Can çekişiirken bile, heybetli bir halin vardı... Konuşurken, gözlerim doldu, sen, sözcükleri bula-mıyordun... Hastaneden bekliyordardı... Seni, karların içinden yürüyüp bir taksiye bindirdik... Ayakkabılarım giyme istedim, ama-giydin... Hastanedeki odana dayımı "refakatçi" bırakıp anneannemle çıkıyorduk... "Nereye" dedin, "kadınların en iyisi Ayşe'ciğini" yanına çağırıp "Öp bakyn" diye güçlkle yanağını uzattın... Sonra bana "Sen merak etme torunum torbam, ciğerim çorbam" dedin; saçlarınla oynadım... Öyle işe... Vedalaştık...

Sordum... Hislon 17 Rubis, sabah üçü gösteriyormuş... "Fabrıga"da gece vardiyasının ortası... "Mustafa!" demişsin bir kez, dayımın gözlerine bakıp, gitmişsin... O sabah "fabrıga"nın sireni deli gibi bağırdı... Ayşe ağladı, Ülkü ağladı, Zeynep ağladı...

Ben sustum... Bildiğim tüm sözcükler, milyon kere uzağa uçuşup gitti... Uzun zaman, "hayatını, aşkını, ıstırabını" yazayım, "fabrıga"nın sadece onların anladığı gibi bir şey değil, senin ve bizim için bambaşka olduğunu anlatayım istedim... Olmadı... Onca sözcükten, bu kadarı geriye döndü...

Sanki herkes 'fabrıga'nın gizli bir işareti taşıyordu... Orkestra, kimselerin duyamadığı tılsımlı bir fabrika sireni çalıyor; yaşamın vardiyası değişiyordu... O an, 'ağır sanayii'nin, olanca ağırlığı üstüme çöktü... Kendimi de fabrikanın bir ürünü gibi duyumsadım... Bir an

için, 'fabrıga'nın yaşamımızda hiç olmadığını^ düşündüm... Düşünemedim... Sonra önce senin, ardından diğerlerinin gülümseyen 'düğünlü' yüzlerine baktım... Baktım ve 'fabrıga'nın başka şey değil, olduğumuza karar verdim... Çocukluğumdan beri pek sevmediğim, o koca, dumanlı deve ait yüksek fırınların, niye Ayşe, Ülkü, Zeynep gibi insan isimleri taşıdığını çözdüm...